Sfinţii doctori fără de argint Cosma şi Damian din Asia mică, protectorii căsniciilor creştine şi păzitorii armoniei în familie

(1 noiembrie)

Index

În această lună (noiembrie), ziua întâia, Sfinţii şi făcătorii de minuni fără de arginţi: Cosma şi Damian, cei din Asia (Minei) 3
Canon de rugăciune către Sfinţii doctori fără de arginţi Cosma şi Damian, din Asia (1) 24
Canon de rugăciune către Sfinţii doctori fără de arginţi Cosma şi Damian, din Asia (2) 33
Acatistul Sfinţilor cuvioşi Cosma şi Damian (doctorii fără de plată, fără de arginţi, din Asia) 43
Imnografie 53

Vieţile Sfinţilor - Viaţa şi minunile Sfinţilor doctori fără de arginţi şi făcători de minuni Cosma şi Damian 55
Sfinții Doctori fără de arginți Cosma și Damian - drumul spre sfințenie 59
Sinaxar - Pomenirea Sfinţilor şi făcătorilor de minuni fără de arginţi Cosma şi Damian, fiii Teodotei celei din Asia 60
Arhid. Ștefan Sfarghie - Sinaxar - Sfinţii doctori fără de arginţi Cosma şi Damian, cei din Asia 63
Iulian Dumitraşcu - Calendar Ortodox - Sfinţii doctori fără de arginţi Cosma şi Damian, cei din Asia 65
Iulian Dumitraşcu - Calendar Ortodox - Sfinţii doctori fără de arginţi Cosma şi Damian, cei din Asia; Duminica a 22-a după Rusalii (Bogatul nemilostiv și săracul Lazăr) 70
Proloagele din 1 noiembrie 72
Sfântul Nicolae Velimirovici – Proloagele de la Ohrida - Pomenirea Sfinţilor doctori fără de arginţi Cosma şi Damian 76
Cântare de laudă la Sfinţii Cosma şi Damian, doctorii fără de arginţi 78
Pr. Ciprian Florin Apetrei - Theologica - Sfinții doctori fără de arginți Sfinții doctori fără de arginți 80
Sfinţii Doctori fără de arginţi Cosma şi Damian, consideraţi patronii medicinei şi farmaciei şi ocrotitorii medicilor, chirurgilor şi farmaciştilor 82
L-au împărtăşit Sfinţii Doctori fără de arginţi 85
Orthodoxwiki - Sfinții Cosma și Damian (Asia Mică) 88
Otilia Bălinişteanu - Cultul Sfinţilor Cosma şi Damian, extrem de răspândit pe teritoriul Dobrogei 91
Arhimandritul Ioil Konstantaros, predicator al Sfintei Mitropolii de Driinupole, Pogoniani şi Koniţa - Sfinţii fără de arginţi Cosma şi Damian 93
Icoane 97

În această lună (noiembrie), ziua întâia, Sfinţii şi făcătorii de minuni fără de arginţi: Cosma şi Damian, cei din Asia (Minei)

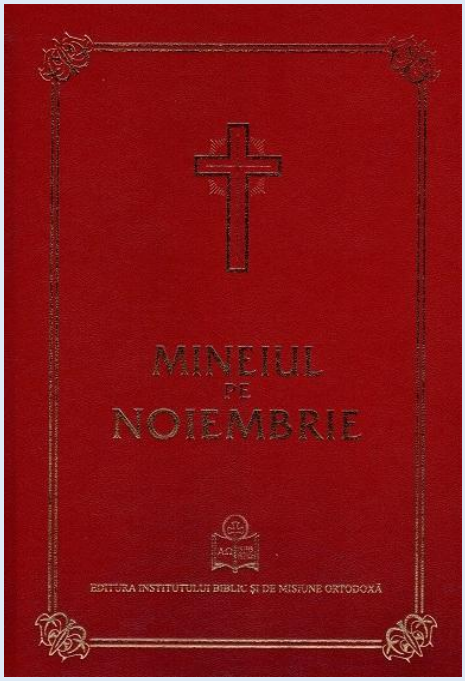

La Vecernie

La Doamne strigat-am... **Stihirile** pe 6, glasul al 2-lea, însăşi **Podobia:**

Toată nădejdea punându-şi în ceruri, vistierie nefurată, loru-şi sfinţii şi-au strâns. În dar au luat, în dar dau, celor bolnavi tămăduiri. Aur sau argint, precum la Evanghelie, n-au agonisit, şi oamenilor şi dobitoacelor, faceri de bine au dat; ca prin toate fiind ascultători lui Hristos, cu îndrăzneală să se roage, pentru sufletele noastre. (de două ori)

Lucrul cel stricăcios de pe pământ l-au urât, şi locuitori cereşti în trup ca nişte îngeri s-au făcut, petrecerea cea cu un gând dimpreună, însoţirea cea cu un năravş şi cu un suflet a sfinţilor. Pentru aceasta tuturor celor ce pătimesc, tămăduiri le dăruiesc, fără de argint dând facerea de bine celor ce le trebuiesc. Pe care cu aceste prăznuiri de peste an, să-i lăudăm după vrednicie, pe cei ce se roagă cu îndrăzneală, pentru sufletele noastre. (de două ori)

Toată Treimea întru sine sălăşluindu-o însoţirea cea pururea lăudată, Cosma şi Damian de Dumnezeu înţelepţiţii; ca nişte izvoare izvorăsc din Izvorul cel de viaţă purtător, ape de tămăduiri. Ale cărora moaşte vindecă patimile prin pipăire, şi

numai singure numele depărtează bolile de la oameni. Tuturor celor ce aleargă la dânşii limanuri de mântuire întru Hristos fiind, şi cu îndrăzneală se roagă, pentru sufletele noastre.(de două ori)
Slavă..., glasul al 6-lea, a lui Anatolie

Fără de sfârşit este darul sfinţilor, care de la Hristos au luat. Pentru aceasta şi moaştele lor cu dumnezeiască putere neîncetat lucrează minuni. Ale cărora şi numele cu credinţă chemându-se, izbăvesc de boli netămăduite. Prin care Doamne şi pe noi, din patimile sufletului şi ale trupului ne mântuieşte, ca un Iubitor de oameni.

Şi acum... al Născătoarei

Cu mintea alunecându-mă, şi cu amăgire fiind robit de tiranul, dumnezeiască Mireasă, la milostivirea ta cea prea minunată, şi la rugăciunea ta cea caldă, prea curată Fecioară, alerg eu cel mult-ticălos. Pentru aceasta scapă-mă de ispite şi de nevoi, şi mă mântuieşte, ceea ce eşti cu totul fără prihană, de asuprelile drăceşti; ca să te măresc şi cu dragoste să mă închin ţie, şi să te laud pe tine Stăpână, cea pururea fericită.

A Crucii, a Născătoarei

Sabie, precum a zis Simeon, prin inima ta a trecut prea curată Stăpână, când ai văzut pe Cel ce a strălucit din tine cu cuvânt negrăit, de cei fărădelege ca un osândit, pe Cruce înălţat, şi cu oţet şi cu fiere adăpat, şi în coastă împuns, pironit la mâini şi la picioare. Şi tânguindu-te ai glăsuit, strigând ca o Maică: Ce este această taină nouă prea dulce Fiule.

La Stihoavnă

Stihirile Octoihului. Iar de voieşti zi aceste **stihiri**, glasul al 2-lea, singur glasul:

Izvorul tămăduirilor, numai pe unul într-un an tămăduia, iar lăcaşul celor fără de arginţi, toată mulţimea celor bolnavi vindecă. Că neîmpuţinată este şi necheltuită bogăţia sfinţilor. Pentru rugăciunile lor, Hristoase, miluieşte-ne pe noi.

A lui Teofan:

Stih: Minunat este Dumnezeu întru sfinţii Săi Dumnezeul lui Israil.

Cu dragoste dumnezeiască, şi cu dorirea celor ce vor să fie, cu lucrarea vieţuind, căile cele de mântuire le-aţi îndreptat. Pentru aceasta puterea sufletului neîntinată păzindu-o, de cele materialnice până în sfârşit v-aţi depărtat. Şi cu duhul cel dumnezeiesc poleindu-vă, fără de aur celor bolnavi tămăduiri daţi însoţire sfântă adunare strălucită, împreunare luminată dumnezeiască, cei ce aţi fost fără de arginţi: În necazuri şi în boli cercetându-ne pe noi, şi neputinţele sufletelor noastre fără de argint tămăduiţi.

A lui Ghermano:

Stih: Sfinţilor celor ce sunt pe...

De mari daruri învrednicindu-vă prea lăudaţilor, cu smerită viaţă pe pământ aţi vieţuit. Şi umblând pretutindenea, şi în dar patimile bolilor tămăduind v-aţi arătat împreună vorbitori cu îngerii, Cosma împreună cu înţeleptul Damian, prea frumoşilor fraţi. Şi patimile noastre cu rugăciunile voastre le vindecaţi.

Slavă..., glasul al 3-lea

Totdeauna având pe Hristos, lucrând întru voi sfinţilor cei fără de arginţi, faceţi minuni în lume, pe cei bolnavi vindecaţi. Pentru că doctoria voastră este izvor neîmpuţinat; şi scoţându-se dintr-însul, mai mult izvorăşte, şi vărsându-se, mai de prisosit este. În toate zilele se deşertează, şi mai mult se înmulţeşte. Tuturor dând şi nescăzând; iar cei ce scot se satură de tămăduiri, şi acelaşi rămâne neîmpuţinat. Deci, ce vă vom, numi pe voi? Doctori ce vindecaţi sufletele şi trupurile, tămăduitori de patimi nevindecate, care în dar tămăduiţi pe toţi, luând darurile de la Mântuitorul Hristos; cel ce dăruieşte nouă mare milă.

Şi acum... al Născătoarei

Născătoare de Dumnezeu, tu eşti viţa cea adevărată, care ai odrăslit Rodul vieţii: Ţie ne rugăm, roagă-te Stăpână cu sfinţii, cei fără de arginţi, şi cu toţi sfinţii, să miluiască sufletele noastre.

A Crucii, a Născătoarei

Pe poporul cel prea fărădelege, cu nedreptate pironindu-Te pe Tine pe lemn, văzându-l Fecioara şi curata Maica Ta, precum Simeon mai înainte a zis, s-a rănit la cele dinlăuntru, Mântuitorule.

Troparul, glasul al 8-lea: Sfinţilor cei fără de arginţi şi de minuni făcătorilor, cercetaţi neputinţele noastre, în dar aţi luat, în dar daţi-ne nouă.

Sau aceasta, glasul 1: Doctorii cei înţelepţi ai lumii, de la Dumnezeu luând pe împreună pătimirea, rugaţi-vă şi acum pentru noi cei ce strigăm! Doamne mântuieşte conducătorii şi ţara aceasta şi mântuieşte sufletele noastre de cumplitele nevoi, pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu.

Slavă..., Şi acum..., al Născătoarei

La Utrenie

Canoanele amândouă din Octoih, fără mucenicine şi al sfinţilor pe 6. Iar unde va fi hramul sfinţilor, canonul Născătoarei de Dumnezeu, cu Irmosul pe 6. Şi ale sfinţilor două pe 8.

Canonul cel întâi

facere a lui Ioan Damaschin

Cântarea 1-a, glasul 1

Irmos: Să cântăm toate popoarele Celui ce a mântuit pe Israil, din robia cea amară a lui Faraon, şi cu picioare neudate prin adâncul mării l-a povăţuit, cântare de biruinţă, că S-a prea slăvit.

Din darul Treimii celei stăpânitoare, însoţirea aceea minunată şi cinstită, luminată fiind, tuturor celor ce vin cu credinţă, tămăduiri le dă pururea izvorând.

În taină învăţaţi fiind cuvintelor celor de viaţă purtătoare, ca nişte luminători în lume aţi strălucit, negura patimilor lesne gonindu-o, cu căldura credinţei prea fericiţilor.

Legii Mântuitorului plecându-se toată dulceaţa patimii trupeşti au lepădat, şi cu faptele bune, sufletele mai strălucit luminându-şi, în lume au strălucit cei vrednici de minuni.

A Născătoarei

Cel ce în pântecele tău S-a sălăşluit, Maica lui Dumnezeu, întru tot omul negrăit S-a îmbrăcat, Fiul Cel ce a strălucit din Tatăl fără de ani, Dumnezeu Cel Preaînalt. Aceluia să-i cântăm că S-a prea slăvit.

Alt Canon, al sfinţilor

facere a lui Iosif

Cântarea 1-a, glasul al 4-lea

Irmos: Pe voievozii cei tari, pe cele trei părţi ale sufletului, Cel ce Te-ai născut din Fecioară întru adâncul nepătimirii, Te rog, îneacă-i. Pentru ca Ţie, ca într-o alăută în omorârea trupului, să-Ţi cânt cântare de biruinţă.

Însoţire în chipul luminii a înţelepţilor celor fără de arginţi, Treimii celei cinstite, cu toţi cei aleşi stând înainte, roagă-te să se lumineze cei ce săvârşesc pomenirea ta cea de lumină purtătoare, cu dumnezeieşti strălucirile Duhului.

Cu minte mai înaltă decât cei materialnici arătându-vă, strălucirile cele fără materie ale Duhului aţi luat, înţelepţiţilor sfinţi. Pentru aceasta, întunericul bolilor dezlegaţi totdeauna cu dumnezeieştile cercetări, cei ce sunteţi fără de arginți.

Slavă...

Neadormitul ochi al sufletului agonisindu-vă, spre plinirea dumnezeieştilor poruncilor lui Dumnezeu, pe cei ce dorm întru neputinţe, măriţilor, spre bunătate îi deşteptaţi cu darul milostivirilor, de Dumnezeu purtători cei fără de arginţi.

Şi acum... a Născătoarei

Pe Mântuitorul şi Dumnezeu, din curat sângele tău L-ai întrupat, curată, Cel ce ne-a arătat nouă doctori patimilor noastre, Preacurată, mântuitori şi calzi folositori cu Duhul, pe cinstiţii cei fără de arginţi.

Canonul cel întâi

Cântarea a 3-a

Irmos: Întăreşte-mă pe mine, Hristoase, pe piatra cea neclintită a poruncilor Tale şi mă luminează cu lumina feţei Tale că nu este sfânt, fără numai Tu, Iubitorule de oameni.

Pe izvoarele cele de tămăduiri şi curgerile dumnezeieştilor daruri, lăcaşurile cele prea strălucite ale Luminii celei fără materie, toţi după vrednicie să-i lăudăm.
Ca cei ce vindecaţi patimile sufletelor şi ale trupurilor şi neputinţele celor ce vin la voi cu osârdie acum, prea cinstiţilor, ca nişte făcători de bine le vindecaţi.

Împodobiţi fiind cu fapte bune roditoare, toată dulceaţa vieţii cea stricăcioasă arătat aţi lepădat-o, privind neîncetat spre frumuseţea lui Dumnezeu.

A Născătoarei

În chipul nostru, cel mai înainte neînchipuit, S-a arătat Născătoare de Dumnezeu, împreunându-Se Dumnezeirea cu trup în pântecele tău cel prea sfânt, dumnezeiască Mireasă.

Alt Canon, al sfinţilor

Cântarea a 3-a

Irmos: Nu întru înţelepciune...

Biserica voastră cea dumnezeiască izvorând cu sfinţenie mir cu bun miros de tămăduiri, prin ploile Duhului, patimile cele rău mirositoare le spală totdeauna.

În lăcaşurile cele cereşti sălăşluindu-vă totdeauna, cortul vostru îl arătaţi pururea izvor de tămăduiri sfinţilor, cu darul Celui Atotputernic.

Slavă...

Patimile trupului cu zăbala înfrânării înfrânându-le, aţi luat razele Duhului prea de prisosit. Pentru aceasta aţi îmbogăţit lumea cu vindecările.

Şi acum..., a Născătoarei

Mai frumoasă între femei pe tine Dumnezeu te-a ales, şi din tine trupeşte, Curată, a Se naşte bine-a-voit, Cel ce Se odihneşte întru sfinţii Săi.

Irmos: Nu întru înţelepciune, şi în putere, şi în bogăţie ne lăudăm; ci întru tine înţelepciunea Tatălui cea ipostatnică. Hristoase. Că nu este sfânt afară de Tine, Iubitorule de oameni.

Sedealna, glasul al 8-lea:

Podobie: Pe Înţelepciunea şi Cuvântul în pântecele tău zămislind fără ardere, Maica lui Dumnezeu, în chip de negrăit ai născut pe Cel ce a făcut toate şi în braţele tale ai avut pe Cel ce ţine toate şi la sân ai hrănit pe Cel ce hrăneşte lumea. Pentru aceasta, te rog pe tine, Preasfântă Fecioară, să mă izbăveşti de greşeli, când va fi să stau înaintea feţei Ziditorului meu, Stăpână Fecioară curată, atunci să-mi dăruieşti ajutorul tău, că pe tine te am nădejde eu, robul tău.

Din Cer luând de la Hristos darul tămăduirilor cu strălucire, toate patimile vindecaţi totdeauna. Că întru voi s-a arătat darul Duhului, lucrând puterea dumnezeieştilor tămăduiri. Pentru aceasta şi bogăţia bunătăţilor celor nestricăcioase prin credinţă aţi dobândit, cu gând neprimitor de argint, de Dumnezeu purtătorilor cei fără de arginți. Rugaţi-vă lui Hristos Dumnezeu, iertare de greşeli să dăruiască, celor ce prăznuiesc cu dragoste sfântă pomenirea voastră.

Slavă..., asemenea

Dătători de tămăduiri, făcători de minuni, şi sfeşnice purtătoare de lumina luminilor, tuturor v-aţi arătat cu darul Duhului. Că văpaia patimilor cu credinţa răcorindu-o, gândul credincioşilor într-însa încălziţi. Pentru aceasta, doctorie de suflete câştigând dumnezeiască Biserica voastră, la dânsa scăpăm, de Dumnezeu purtătorilor cei fără de arginți. Rugaţi-vă lui Hristos Dumnezeu, iertare de greşeli să dăruiască, celor ce prăznuiesc cu dragoste sfântă pomenirea voastră.

Şi acum... a Născătoarei

Pe Împărăteasa Maica Ziditorului tuturor, veniţi toţi credincioşii cu glasuri să o mărim, şi lăudându-o să strigăm: Ceea ce eşti pricina bucuriei, Fecioară cu totul lăudată: Pe cei ce te cinstesc pe tine mântuieşte-i, şi-i acoperă cu rugăciunile tale; că ai ca o Maică a lui Dumnezeu îndrăzneală, a te milostivi, şi a da vindecare de boli. Pentru aceasta strigăm către tine: Roagă-te Fiului tău şi Dumnezeu, să dăruiască iertare robilor tăi, celor ce cu cuviinţă se închină prea curatei naşterii tale.

A Crucii, a Născătoarei

Pe Mieluşelul şi păstorul, pe Cruce dacă L-a văzut spânzurând, cea curată, la cele dinlăuntru se rupea ca o Maică, grăind: Vai mie Lumina lumii, Dumnezeul meu şi Domnul. Pentru ce suferi acestea de bunăvoie acum, vrând pe toţi pământenii să-i mântuieşti, şi la dumnezeiasca viaţă să-i muţi, stricat fiind chipul Tău? Slăvesc patimile Tale, Cel ce eşti fără de răutate, Doamne. Că după îndelunga răbdare ai suferit pentru milostivirea îndurărilor, durerile tuturor cu rănile Tale vindecându-le.

Canonul cel întâi

Cântarea a 4-a

Irmos: Cunoscut-am, Atotputernice, iconomia Ta şi cu frică Te-am prea slăvit pe Tine, Mântuitorule.

Zicerii dumnezeieşti luminat urmând, nici străluciri de aur, nici argint, dumnezeieştilor nu aţi agonisit.

Strălucind cu dumnezeieşti minuni cei fără de arginţi, tuturor le faceţi bine, dar dăruindu-le.

Doctori înţelepţi v-aţi arătat la durerile patimilor mâini fără de răutate tinzând.

A Născătoarei

Să se bată acum feţele celor ce nu te mărturisesc pe tine, de Dumnezeu Născătoare, prea curată Stăpână.

Alt Canon, al sfinţilor

Cântarea a 4-a

Irmos: Cel ce şade în mărire pe Scaunul Dumnezeirii, pe nor uşor a venit Iisus cel mai presus de Dumnezeire, prin palmă curată şi a mântuit pe cei ce cântă: Slavă Hristoase, puterii Tale.

Cu lucrările cele purtătoare de viaţă, şi cu toate dările, patimile cele de moarte aducătoare oamenilor le vindecaţi, cei ce sunteţi stâlpi luminoşi, turnuri neclintite, dumnezeieşti viţe ale viei celei adevărate.

Sânii Bisericii, care varsă lapte de tămăduiri, luminaţii cei fără de arginţi, cei ce hrănesc pe toţi cu dumnezeieşti bucate, să se laude cu cântări de bucurie.

Slavă...

Tămăduire s-a arătat Biserica voastră sfinţilor; celor viforâţi liman neviforat şi de mântuire, la care alergând toţi, luăm linişte şi mântuire de cele rele.

Şi acum... a Născătoarei

Învredniceşte-ne Fecioară, milostivirii tale celei ce este întru tine, ceea ce ai născut pe Cuvântul unul cu adevărat Cel prea îndurat; Cel ce pe sfinţi milostivi tămăduitori i-a arătat, şi de minuni făcători marginilor.

Canonul cel întâi

Cântarea a 5-a

Irmos: De noapte mânecând Te lăudăm pe Tine, Hristoase, cel ce eşti împreună fără de început cu Tatăl şi Mântuitorul sufletelor noastre, pace lumii dăruieşte, Iubitorule de oameni.

Ca nişte izvoare de Dumnezeu pornite, izvorâţi credincioşilor apele facerii de bine, tămăduind bolile sufletului şi ale trupului, măriţilor cei fără de arginţi.

Izvorul darului, cinstiţilor cei fără de arginţi, deschizându-l tuturor, bună întărire împărţiţi, celor ce cu credinţă şi cu dragoste la voi acum aleargă.

Stelele cele prea luminoase şi prea înţelepte, care pământul luminat l-au făcut Cer, cu urmarea strălucirii îngereşti, neîncetat ne luminează pe noi.

A Născătoarei :

Mai înaltă te-ai arătat, pe Făcătorul tuturor Cel împreună fără de început cu Tatăl, zămislind, Maică Fecioară, şi născând lumii pe Mântuitorul şi Domnul.

Alt Canon, al sfinţilor

Cântarea a 5-a

Irmos: Spăimântatu-s-au toate de dumnezeiască mărirea ta că tu, Fecioară neispitită de nuntă, ai avut în pântece pe Dumnezeu Cel peste toate şi ai născut pe Fiul Cel fără de ani, cel ce dăruieşte pace tuturor celor ce te laudă pe tine.
Cu dumnezeieşti străluciri arătat fiind străluciţi, toată lumea aţi înconjurat, pe toţi oamenii luminând, întunericul patimilor gonind, pe draci scoţând, de Dumnezeu purtătorilor cei fără de arginți.

Ca doi luminători, luminaţi partea cea de sub Cer, de Duhul mişcându-vă purtătorilor de Dumnezeu, toată făptura înconjurând, şi pe cei din patul durerilor cercetând, şi din nevoi ridicându-i.

Slavă...

Celor bolnavi vindecare, dând tămăduire de patimi fără de argint, tuturor v-aţi arătat mari folositori, tuturor ajutători după Dumnezeu, tuturor sprijinitori, de Dumnezeu purtătorilor cei fără de arginți.

Şi acum... a Născătoarei

Înţelepciunea lui Dumnezeu cea ipostatnică ai născut prea curată Fecioară de Dumnezeu Născătoare, ceea ce pe sfinţi prea înţelepţi i-a arătat. Prin care întărârtarea Celui înţelept în răutate au căzut, şi meşteşugirile cele cumplite.

Canonul cel întâi

Cântarea a 6-a

Irmos: Pe prooroc l-ai mântuit din chit, Iubitorule de oameni şi pe mine Te rog scoate-mă din adâncul păcatelor.

Pe tămăduitorii cei de mântuire, pe făcătorii de bine cei de Dumnezeu înţelepţiţi, pe dumnezeieştii Cosma şi Damian, cu osârdie să-i cinstim.

Curăţia păzind şi cu mintea împodobindu-se dumnezeieştii Cosma şi Damian, împreună cu Hristos se bucură.

Cu un gând vieţuind, cu un suflet pustnicind, împreună tămăduiri a ne da nouă vi s-a încredinţat.

A Născătoarei

Lumina cea neapropiată ai născut-o cu trup, Preacurată, care luminează lumea toată cu razele dumnezeirii.

Alt Canon, al sfinţilor

Cântarea a 6-a

Irmos: Jertfi-voi Ţie cu glas...

Nu cu meşteşug omenesc, ci cu dumnezeiescul dar curăţiţi bolile oamenilor, măriţilor. Pentru aceasta după datorie lăudându-vă pe voi, vă fericim.

Cu dragostea către Hristos, de Dumnezeu purtătorilor fiind legaţi, toată răutatea dracilor o dezlegaţi cu dumnezeiescul dar. Pentru aceasta săvârşim pomenirea voastră.

Slavă...

Ca cei ce sunteţi odraslele viei celei dumnezeieşti, vin de tămăduiri nouă celor ce suntem întru mâhnirea bolilor izvorând, de veselie ne umpleţi cei fără de arginţi.

Şi acum... a Născătoarei

Biserică pe tine curată te-a lucrat Stăpână, Cuvântul cel prea curat, care dumnezeiasca casă celor fără de arginţi, o măreşte pururea, cu semne şi cu minuni.

Irmosul: Jertfi-voi ţie cu glas de laudă, Doamne, Biserica strigă către Tine, de sângele dracilor curăţindu-se, cu sângele cel curs prin milostivire din coasta Ta.

Condac, glasul al 2-lea:

Podobie: Cele de sus căutând de tot necazul ne izbăvim, de Dumnezeu Născătoare.

Dar de tămăduiri luând, tindeţi sănătate celor ce sunt întru nevoi, măriţi doctori făcători de minuni. Deci, cu cercetarea voastră îndrăznirile oştitorilor împotrivă le surpaţi, lumea tămăduind cu minunile.

Icos: Toată înţelegerea şi înţelepciunea, o covârşeşte cuvântul înţelepţilor fără de arginţi, şi tuturor ştiinţă le dau. Că darul Celui Preaînalt luând, nevăzut sănătate dăruiesc tuturor. De unde şi mie, mi s-a dat dar de grăire, a-i lăuda, ca pe nişte pur-

tători de Dumnezeu, bineplăcuţi lui Dumnezeu şi slugi, care dau mulţime de tămăduiri; că de dureri pe toţi îi izbăvesc, lumea tămăduind cu minunile.

Sinaxar

În ziua întâia pomenirea Sfinţilor şi făcătorilor de minuni fără de arginţi, Cosma şi Damian, fii Teodotei celei din Asia.

Stih: Deşi societatea celor fără de arginţi pământul l-a părăsit;
Dar iarăşi îl umplu de minuni ca şi mai înainte negrăit.
Strălucitii doctori în întâia zi a lui noiembrie,
S-au mutat de pe pământ la nespusa veselie.

Aceşti sfinţi se trăgeau de neam din pământul Asiei, din tată elin, şi din maică creştină, cărei numele ei era Teodota. care rămânând văduvă de către bărbatul său, şi aflând bună vreme îi învăţă pe deplin tot felul de faptă bună şi fiind iscusiţi de toată ştiinţa, lăsând altele, iubiră pe ceea ce da tămăduirea sufletească şi trupească, tămăduind toată boala şi toată slăbiciunea; nu numai oamenilor folosind, ci şi dobitoacelor. Drept aceea nu au vrut să ia ceva de la cineva, din dar tămăduind şi fără de plată. Petrecându-şi aşa bine viaţa lor, şi cu bună credinţă în pace săvârşindu-se, s-au aşezat cinstitele lor moaşte la locul ce se cheamă Fereman.

Tot în această zi, pomenirea Sfintelor muceniţe femei, Chiriena şi Iuliana.

Stih: Ca şi Chiriena prin foc cu bucurie şi-a dat duhul
Decât toată suflarea pe Domnul cel mare cinstindu-l.
De dragostea ta. Mântuitorule, înfocată fiind;
Iulianei arderea focului era cu bucurie suferind.

Acestea au pătimit pe vremea împăratului Maximian. Şi era Chiriena de la Tars, din eparhia Ciliciei, iar Iuliana era din cetatea Rosonilor. Deci prinzându-se ele de domnul Marchian, şi silindu-se, nu s-au lepădat de Hristos. Pentru aceea Chirienei, i-au ras capul, şi slujitorii cei fără de omenie o purtau despoiată prin cetatea Tarsului, înconjurându-o de patru ori. Şi aducându-o la cetatea Rosonilor, au aruncat-o în foc cu Sfânta Iuliana. Şi aşa şi-au săvârşit mucenicia lor.

Tot în această zi, pomenirea Sfinţilor mucenici: Chesarie, Dasie şi a altor cinci.

Stih: Împreună cu şase împreună nevoitori, prieteni ai adevărului
Pe Chesarie îl taie prietenii minciunii şi slugile vicleanului.

Aceşti sfinţi fiind prinşi la Damasc, şi dându-li-se strânsoare cu multe feluri de munci, mai pe urmă şi-au primit moartea prin sabie.

Tot în această zi, Sfinţii sfinţiţii mucenici Ioan episcopul, şi Iacov preotul.

Stih: Împreună cu Iacov jertfitorul lui Hristos cel iubit
Ioan jertfitorul lui Hristos sabie a suferit.

Aceştia au fost pe vremea lui Savorie împăratul perşilor, învăţând cuvântul credinţei, şi îndemnând pe mulţi spre buna cinstire. Au fost prinşi de slugile împăratului; şi muncindu-i cu multe feluri de munci, şi-au luat sfârşitul prin sabie, dându-şi sufletele la Dumnezeu.

Tot în această zi, Sfântul mucenic Erminingheld.

Stih: Erminingheld de vopseaua înşelăciunii spălându-se
Prin suferirea junghierii, cu stropirea prafului sânge vopsindu-se.

Acesta a fost născut din tată ce se chema Liuvingheld, regele Goţilor şi celor mai dinlăuntru, care cu tot neamul lui era arian. Deci, învăţându-se dreapta credinţă, de la Leandru episcop ortodox, şi mâniindu-se tatăl său pentru întoarcerea sa, avea despre dânsul multe supărări, luându-l şi cu bine şi cu rău în toate zilele, şi el era neschimbat şi nebiruit.

Pentru care lucru întâi îl lipsi tatăl său de moştenirea împărătească, şi legându-i mâinile şi picioarele, îl închise într-o temniţă întunecată.

Deci fiind praznicul Paştilor, trimise tatăl său pe popa cel arienesc ispitindu-l ca să se plece să-l cuminece cu tainele arieneşti; iar el nu se plecă, ci scârbindu-se pe dânsul îl goni.

Deci aceasta înştiinţându-se, Liuvingheld tatăl lui cel mai înrăutăţit decât fiarele, porunci să-i taie capul acolo în temniţă, unde se afla legat. Şi după ce-l tăiară se pogorâră cântări şi versuri îngereşti împrejurul trupului fericitului cu făclii, care minune înfricoşată porni pe toţi credincioşii spre frica lui Dumnezeu, iar pe ucigaş îl spăimântă, şi-l tulbură, şi-l silea ca să se pocăiască, pentru păgânătatea ce a făcut. Şi nu trecu multă vreme, până îl lovi o boală, care îl scotea din minte.

Deci chemând pe Leandru bine cinstitorul episcop, şi ridicând împărat pe fiul său cel mai mic Rechader, îl rugă să-l înveţe şi pe el asemenea, precum învăţase şi pe mucenicul Ermininghеld, şi zicând acestea muri.

Iar Rechader primind sămânţa Ortodoxiei, întoarse şi pe cei de sub stăpânirea lui să fie şi ei ortodocşi cu dânsul.

Şi vezi Pronia lui Dumnezeu; că lăsă să se omoare Ermininghеld pentru evlavie, şi prin mijlocirea morţii lui, aduse pe tot neamul la credinţa ortodoxă.

Tot în această zi, Sfinţii mucenici Ciprian şi Iuliani care prin foc s-au săvârşit.

Stih: Cu Iuliani ceea ce focul al vedea răbda
Împreună răbdător şi viteazul Ciprian era.

Tot în această zi, pomenirea Sfântului cuviosului, noului mucenic Iacov cel nou, împreună şi cu doi ucenici ai lui, Iacov diaconul şi Dionisie monahul, care prin sugrumare s-au săvârşit la anul o mie cinci sute douăzeci.

Stih: Omoară prin sugrumare pe cei trei cuvioşi părinţi
Vrăjmaşii Sfintei Treimi cei prea înrăutăţiţi.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne, miluieşte-ne şi ne mântuieşte pe noi, Amin.

Canonul cel întâi

Cântarea a 7-a

Irmos: Pe tine Născătoare de Dumnezeu, cuptor înţelegător te cunoaştem noi credincioşii că precum a mântuit pe cei trei tineri Cel Preaînalt şi pe mine, tot omul, în pântecele tău m-a înnoit, Dumnezeul părinţilor Cel Lăudat şi Prea slăvit.

Cu totul ai lui Dumnezeu v-aţi arătat, cu dumnezeiască înţelepţie, cu totul încă-pători de Dumnezeu. Că lumea toată pentru Dumnezeu a-ţi lăsat, urmând urmelor Mântuitorului prea măriţilor cu dumnezeiască cuviinţă, pe Dumnezeul părinţilor cinstind.

Doctori prea aleşi, vindecaţi mai presus de fire toate rănile celor neputincioşi, cu meşteşugurile cele de taină ale doctoriei. Scoateţi leacuri de mântuire din vistieriile cele dumnezeieşti, şi lăudaţi pe Dumnezeu cel prea slăvit.

Cu cununa împărăţiei Tale, Stăpâne, şi cu stemă luminată ai împodobit cu bună-cuviinţă, pe cei ce au iubit strălucirea cea nemăsurată a frumuseţii Tale, Hristoase. Iar credincioşilor pe aceştia i-ai arătat făcători de bine.

A Născătoarei

Aurora prea frumoasă şi cu totul luminată a răsăritului Celui ce S-a ivit de sus pe pământ, Preacurată te-ai arătat; care luminezi lumea cu razele curăţiei, şi neîncetat trimiţi credincioşilor strălucirile minunilor.

Alt Canon, al sfinţilor

Cântarea a 7-a

Irmos: În cuptorul din Babilon, tinerii lui Avraam, fiind aprinşi de dorul dreptei credinţe mai mult decât de văpaia focului, au strigat: Binecuvântat eşti în Biserica Slavei Tale, Doamne!

Deschizând sfinţii izvorul cel de Dumnezeu dat, tuturor izvorăsc râuri de curate tămăduiri, spălând spurcăciunile patimilor, şi răutatea dracilor cea atotpierzătoare.

Însoţirea cea vrednică de laudă a celor fără de arginţi, întărită fiind cu darul cel întăritor al Duhului, sănătate celor neputincioşi totdeauna dăruieşte, Cuvinte al lui Dumnezeu, înţelepciunea şi puterea.

Slavă...

Unul eşti Sfânt, Cel ce prea măreşti pe Sfinţii Tăi, că printr-înşii scapi lumea de nevoi, şi luminezi pe cei ce strigă: Bine eşti cuvântat în Biserica slavei Tale, Doamne.

Şi acum... a Născătoarei

Toiag din rădăcina lui Iesei ai răsărit Marie, ceea ce ai odrăslit floare pe Hristos, Cel ce a împodobit ca şi cu nişte flori cu minunile pe ai săi slujitori, cei fără de arginți.

Canonul cel întâi

Cântarea a 8-a

Irmos: În cuptor tinerii lui Israel, ca într-o topitoare, cu podoaba dreptei credinţe, mai curat decât aurul au strălucit, grăind: Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului pe Domnul, lăudaţi-L şi-L prea înălţaţi întru toţi vecii.

Omorându-vă celor frumoase ale lumii acestea, şi boala iubirii de argint tăindu-o v-aţi numit înţelepţilor, fără de arginţi, de toţi cei ce strigă: Toate lucrurile Domnului pe Domnul lăudaţi şi-L prea înălţaţi întru toţi vecii.
V-aţi făcut părtaşi vieţii celei veşnice arătat, că cele frumoase ale vieţii celei stricăcioase le-aţi lăsat, cu un glas strigând: Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului pe Domnul, lăudaţi şi-L prea înălţaţi întru toţi vecii.

Stăpâne Hristoase mântuieşte pe toţi de neputinţele cele cumplite, pentru rugăciunile celor fără de arginţi, şi îi învredniceşte pururea ca şi cu un glas să strige către tine: Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului pe Domnul, lăudaţi şi-L prea înălţaţi întru toţi vecii.

A Născătoarei

Bucurându-ne toţi credincioşii, şi cu darul întărindu-ne, cei ce suntem mântuiţi prin Cel născut al tău, Maică Fecioară ! Neîncetat strigăm: Binecuvântaţi toate lucrurile pe Domnul, lăudaţi şi-L prea înălţaţi întru toţi vecii.

Alt Canon, al sfinţilor

Cântarea a 8-a

Irmos: Mâinile întinzându-şi...

Gol de toată răutatea vrăjmaşului v-aţi arătat sfinţilor, prin Dumnezeiescul Duh, nouă făcându-vă îmbrăcăminte de mântuire, şi haină de iertare, şi de cele rele schimbare, celor ce strigăm: Toate lucrurile lăudaţi pe Domnul.

Prin credinţă făcându-vă fii lui Dumnezeu, după împărtăşire, Damiane şi Cosma, acum aţi aflat părinteasca moştenire, şi cereasca desfătare, şi cu adevărat luminată lucrarea minunilor, şi strigaţi: Toate lucrurile lăudaţi pe Domnul.

Cu picăturile voastre cele de Dumnezeu lucrătoare, spurcăciunea noastră cea sufletească o spălaţi şi depărtaţi bolile cele cu durere sfinţilor, împrăştiind pornirile dracilor ca nişte folositori, ca nişte tămăduitori ai noştri prea milostivi.

Binecuvântăm pe Tatăl, pe Fiul şi pe Sfântul Duh, Dumnezeu.

Ca nişte crini, ca nişte flori înţelegătoare, ca nişte trandafiri cu Duhul împodobiţi, nouă v-aţi arătat sfinţilor, dând bună mireasmă din voi şi depărtând mirosul greu al patimilor de la cei ce strigă: Toate lucrurile lăudaţi pe Domnul.

Şi acum... a Născătoarei

Omorâtu-s-a moartea întru tine, că ai născut Viaţa cea ipostatnică, pe Hristos Domnul, Preacurată, Cel ce a arătat folositor vieţii noastre, pe tămăduitorii cei fără de arginţi, care strigă: Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului pe Domnul.

Irmosul:

Să lăudăm, să binecuvântăm şi să ne închinăm Domnului, cântându-I şi prea înălţându-L pe Dânsul întru toţi vecii.

Mâinile întinzându-şi Daniel în groapă, gurile leilor cele deschise le-a încuiat, iar tinerii cei iubitori de dreaptă credinţă au stins puterea focului, încingându-se cu fapta bună şi strigând: Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului pe Domnul.

Canonul cel întâi

Cântarea a 9-a

Irmos: Pe tine făclia cea luminoasă şi Maica lui Dumnezeu, mărirea cea prea strălucită şi mai înaltă decât toate făpturile, cu cântări te mărim.

Neîncetat să fericim cu cântări însoţirea cea înţeleaptă, care străluceşte raza Luminii celei înţelegătoare şi dă luminare tuturor.

Întărind sănătatea sufletească a credincioşilor şi vindecaţi patimile trupului cele încredinţate vouă, ca nişte mântuitori; pentru aceasta şi sunteţi pururea lăudaţi după vrednicie.

Luminătorii cei de Dumnezeu luminaţi, duhovniceşte luminează Cerul cinstitei Biserici, strălucind acum cu revărsarea luminii.

Întărindu-se de cinstita Treime, doimea cea de Dumnezeu chemată, varsă tuturor, celor ce cu dragoste o fericim, daruri de vindecări.

A Născătoarei

Pe tine norul Luminii şi sfântul sicriu, aurora cea cu totul luminată a Soarelui celui înţelegător, ca pe ceea ce eşti Născătoare de Dumnezeu, cu cântări te mărim.

Alt Canon, al sfinţilor

Cântarea a 9-a

Irmos: Eva prin boala neascultării...

Iată acum ce este mai bun sau ce este mai frumos precum este scris, fără numai a locui fraţii într-un gând, în locuri luminoase în lăcaşurile cereşti, în slava cea neveştejită. Pe care acum după vrednicie îi fericim.

Cât este de mare această casă, împodobită fiind în toate zilele cu minuni, unde pururea venind, Cosma şi Damian, cei ce sunteţi vrednici de minune, celor ce le trebuiesc sănătate daţi. Pentru aceasta după vrednicie vă fericiţi.

Astăzi împreună se bucură cu noi fericiţilor, întru pomenirea voastră îngerii, dumnezeieştii apostoli, proorocii, cuvioşii şi toţi drepţii, cu care împreună cu bucurie sălăşluindu-vă, pentru lume vă rugaţi.

Slavă...

Doime dumnezeiască şi de lumină strălucitoare, cei fără de arginţi, purtători de Dumnezeu prea cinstiţi, cereţi iertare de greşeli, şi îndreptare vieţii şi scăpare de toate cele rele, celor ce vă laudă pe voi totdeauna.

Şi acum... a Născătoarei

Te-ai făcut lăcaş curat Luminii, Celui ce toate le-a luminat şi pe Sfinţii purtători de lumină i-a arătat, cei ce întunericul patimilor celor stricătoare de suflet, acum l-au stricat cu Duhul, Preacurată, una mult lăudată.

Irmosul: Eva prin boala neascultării, a adus blestem înlăuntru; iar tu Fecioară, de Dumnezeu Născătoare, prin odrasla purtării în pântece ai înflorit lumii binecuvântarea; pentru aceasta toţi te mărim.

Luminânda

Podobie: Cu Duhul în Biserică...

Aţi luat dar de tămăduiri de la Dumnezeu, fericiţilor cei fără de arginţi, a vindeca bolile şi a tămădui pe toţi cei ce aleargă cu credinţă la dumnezeiască Biserica voastră. Pentru aceasta cu un glas fericim după vrednicie, cinstită pomenirea voastră.

A Născătoarei

Născut-ai Preacurată pe Dumnezeu, Cuvântul lui Dumnezeu, cel de mântuire lumii, care a săvârşit înţelepţeşte rânduiala cea prea bună. Pentru aceasta pe tine toţi cu cântări te lăudăm după vrednicie, ca pe ceea ce te rogi către Dânsul, să ne mântuiască pe noi de boli, şi de toate primejdiile.

A Crucii, a Născătoarei

Patima Ta cea mântuitoare, văzându-o, Mântuitorule, ceea ce Te-a născut mai presus de fire, tânguindu-se, a strigat: Cum pătimeşti acestea Fiul meu ? Însă laud patimile Tale.

La Laude

Stihirile pe 4, glasul 1:

Ale lui Anatolie

Cei a toată lumea fără de arginţi, luând de la Dumnezeu darul tămăduirilor, vindecaţi fără de argint patimile sufletelor şi ale trupurilor noastre. Pentru aceasta prin voi Hristos, dând credincioşilor sănătatea ceea ce se dă, luminători neînşelători pe voi v-a arătat lumii. Pe Acela rugaţi-L să mântuiască sufletele noastre.

De la rânduiala cea de sus luând noianul tămăduirilor, tuturor credincioşilor izvorâţi vindecări cei fără de arginţi. Că mai presus de fire vindecaţi patimile celor bolnavi, cu doctorii de taină, din vistieriile Duhului punând înaintea celor ce se chinuiesc doctorii de mântuire. Deci făcându-vă lăcaş cinstit Treimii celei de viaţă începătoare, care S-a sălăşluit arătat întru voi. Rugaţi-vă ei să mântuiască sufletele noastre.

Ale lui Ghermano, glasul al 2-lea:

Bucură-te, ceata sfinţilor în veci; că Împărăţia Cerurilor au moştenit; moaştele lor primindu-le pământul, bună mireasmă din sine dă, slugi lui Hristos s-au făcut, sălăşluindu-se în viaţa cea veşnică.

Doctorii celor neputincioşi, vistieriile cele de tămăduiri, mântuitorii credincioşilor, întru-tot măriţilor cei fără de arginţi, pe cei ce strigă întru nevoi, şi pe cei ce se chinuiesc tămăduiţi-i, împreună cu Teodota; rugaţi pe Dumnezeu Cel Preabun, să ne izbăvească pe noi de cursele vrăjmaşului.

Slavă..., glasul al 4-lea

A lui Teofan: Izvorul tămăduirilor având sfinţilor cei fără de arginţi, vindecări daţi tuturor celor ce le trebuiesc. Că de prea mari daruri v-aţi învrednicit, de la izvorul cel pururea curgător al Mântuitorului Hristos. Că a zis către voi Domnul, ca şi către cei împreună următori cu apostolii: Iată v-am dat vouă putere împotriva duhurilor celor necurate, ca să le scoateţi pe ele, şi să vindecaţi toată boala şi toată neputinţa. Pentru aceasta întru poruncile Lui bine vieţuind, în dar aţi luat, în dar daţi, vindecând patimile sufletelor şi ale trupurilor noastre.

Şi acum... a Născătoarei

Podobie: Dat-ai semn...

Bucură-te, scăparea creştinilor şi puterea; bucură-te, scară cerească; bucură-te, vistieria fecioriei; bucură-te, Născătoare de Dumnezeu, sicriul cel cuvântător al dumnezeieştii Slave; bucură-te, lauda lumii şi întărirea, chemarea celor căzuţi, cortul cel cu totul luminat, sfânt şi prea frumos.

A Crucii a Născătoarei, asemenea

Răstignit văzând pe Hristos Iubitorul de oameni, şi în coastă împuns cu suliţa, cea Preacurată a strigat: Ce este aceasta Fiul meu? Ce Ți-a răsplătit Ție poporul cel nemulţumitor, în loc de cele ce le-ai făcut lor bine, şi Te grăbeşti, să mă laşi fără de Fiu prea iubite? Mă spăimântez îndurate de răstignirea Ta cea de bunăvoie.

Stihoavna din Octoih.

Slavă..., a sfinţilor, glasul al 8-lea

Cine nu se va mira, cine nu va prea mări, cine nu va lăuda cu credinţă, minunile înţelepţilor şi măriţilor celor fără de arginţi ? Că şi după sfântă mutarea lor, tuturor celor ce aleargă la dânşii le dau din destul tămăduiri. Şi cinstitele şi sfintele lor moaşte, izvorăsc dar de vindecări. O, însoţire sfântă! O, capete cinstite! O, înţelepciunea şi slava darului ce s-a dat vouă de la Dumnezeu. Pentru aceasta cu cântări să cântăm lui Dumnezeu de bine Făcătorului, Celui ce a arătat pe aceştia, spre vindecarea sufletelor şi a trupurilor noastre.

Şi acum... a Născătoarei

Stăpână primeşte rugăciunile robilor tăi şi ne mântuieşte pe noi, de toată nevoia şi necazul.

A Crucii, a Născătoarei

Podobie: Mucenicii Tăi Doamne…

Nu pot suferi Fiule văzându-Te pe lemn adormit, pe Tine Cel ce dai priveghere tuturor; ca celor ce de demult pentru rodul neascultării adormise cu somn de pierzare, să le dai dumnezeiască şi mântuitoare priveghere, Fecioara a grăit plângând, pe care o mărim.

Şi cealaltă slujbă a Utreniei după rânduială, şi Otpustul.

Canon de rugăciune către Sfinţii doctori fără de arginţi Cosma şi Damian, din Asia (1)

Troparul Sfinţilor doctori fără de arginţi Cosma şi Damian, din Asia, glasul al 8-lea: Sfinţilor cei fără de arginţi şi de minuni făcători, cercetaţi neputinţele noastre; în dar aţi luat, în dar daţi-ne nouă.

Troparul Sfinţilor doctori fără de arginţi Cosma şi Damian, din Asia, glasul 1: Doctorii cei înţelepţi ai lumii, de la Dumnezeu luând compătimirea, rugaţi-vă şi acum pentru noi cei ce strigăm: Doamne, mântuieşte poporul şi ţara aceasta şi slobozeşte sufletele noastre de cumplitele primejdii, pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu.

Cântarea 1

Irmos: Să cântăm toate popoarele Celui ce a mântuit pe Israel din robia cea amară a lui Faraon şi cu picioare neudate prin adâncul mării l-a povăţuit, cântare de biruinţă, că S-a prea slăvit.

Stih: ***Sfinţilor doctori fără de arginţi Cosma şi Damian, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Din harul Treimii celei stăpânitoare, doimea cea minunată şi cinstită luminată fiind, tuturor celor ce vin cu credinţă, tămăduiri le dă pururea izvorând.

Stih: ***Sfinţilor doctori fără de arginţi Cosma şi Damian, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

În taină învăţaţi fiind cuvintelor celor de viaţă purtătoare, ca nişte luminători în lume aţi strălucit, negura patimilor lesne alungând-o, cu căldura credinţei, prea fericiţilor.

Stih: ***Sfinţilor doctori fără de arginţi Cosma şi Damian, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Legii Mântuitorului plecându-se, toată dulceaţa patimii trupeşti au lepădat şi cu faptele bune sufletele mai strălucit luminându-şi în lume au strălucit cei vrednici de minuni.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Cel ce în pântecele tău S-a sălăşluit, Maica lui Dumnezeu, în tot omul negrăit S-a îmbrăcat, Fiul cel ce a strălucit din Tatăl fără de ani, Dumnezeu cel Prea înalt, Aceluia să-I cântăm, că S-a prea slăvit.

Cântarea a 3-a

Irmos: Întăreşte-mă pe mine, Hristoase, pe piatra cea neclintită a poruncilor Tale şi mă luminează cu lumina feţei Tale că nu este sfânt, fără numai Tu, Iubitorule de oameni.

Stih: ***Sfinţilor doctori fără de arginţi Cosma şi Damian, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Pe izvoarele cele de tămăduiri şi curgerile dumnezeieştilor daruri, pe locaşurile cele prea strălucite ale luminii celei fără materie, toţi după vrednicie să-i lăudăm.

Stih: ***Sfinţilor doctori fără de arginţi Cosma şi Damian, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Ca cei ce vindecaţi patimile sufletelor şi ale trupurilor şi neputinţele celor ce vin la voi, cu osârdie acum, prea cinstiţilor, ca nişte făcători de bine le vindecaţi.

Stih: ***Sfinţilor doctori fără de arginţi Cosma şi Damian, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Împodobiţi fiind cu fapte bune roditoare, toată dulceaţa vieţii cea stricăcioasă lămurit aţi lepădat-o, privind neîncetat spre frumuseţea lui Dumnezeu.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

În chipul nostru cel mai înainte neînchipuit S-a arătat, Născătoare de Dumnezeu, împreunându-Se Dumnezeirea cu Trup în pântecele tău cel prea sfânt, dumnezeiască Mireasă.

Cântarea a 4-a

Irmos: Cunoscut-am, Atotputernice, iconomia Ta şi cu frică Te-am prea slăvit pe Tine, Mântuitorule.

Stih: ***Sfinţilor doctori fără de arginţi Cosma şi Damian, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Zicerii dumnezeieşti luminat urmând, nici străluciri de aur, nici argint, dumnezeieştilor, nu aţi agonisit.

Stih: ***Sfinţilor doctori fără de arginţi Cosma şi Damian, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Strălucind cu dumnezeieşti minuni, cei fără de arginţi, tuturor le faceţi bine, har dăruindu-le.

Stih: ***Sfinţilor doctori fără de arginţi Cosma şi Damian, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Doctori înţelepţi v-aţi arătat la durerile patimilor, mâini fără răutate întinzând.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Să se pălmuiască acum feţele celor ce nu te mărturisesc pe tine, Născătoare de Dumnezeu, prea curată Stăpâna noastră.

Cântarea a 5-a

Irmos: De noapte mânecând Te lăudăm pe Tine, Hristoase, Cel ce eşti împreună fără de început cu Tatăl şi Mântuitorul sufletelor noastre, pace lumii dăruieşte, Iubitorule de oameni.

Stih: ***Sfinţilor doctori fără de arginţi Cosma şi Damian, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Ca nişte izvoare de Dumnezeu pornite, izvorâţi credincioşilor apele facerii de bine, tămăduind bolile sufletului şi ale trupului, măriţilor cei fără de arginţi.

Stih: ***Sfinţilor doctori fără de arginţi Cosma şi Damian, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Izvorul harului deschizându-l tuturor, cinstiţilor cei fără de arginţi, bună întărire împărţiţi celor ce cu credinţă şi cu dragoste acum aleargă la voi.

Stih: ***Sfinţilor doctori fără de arginţi Cosma şi Damian, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Stelele cele prea luminoase şi prea înţelepte, care pământul în chip l-au făcut cer, cu urmarea strălucirii îngereşti, neîncetat ne luminează pe noi.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Mai înaltă te-ai arătat, pe Făcătorul tuturor Cel împreună fără de început cu Tatăl zămislind, Maică Fecioară şi născând lumii pe Mântuitorul şi Domnul.

Cântarea a 6-a

Irmos: Pe prooroc l-ai mântuit din chit, Iubitorule de oameni şi pe mine Te rog scoate-mă din adâncul păcatelor.

Stih: ***Sfinţilor doctori fără de arginţi Cosma şi Damian, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Pe tămăduitorii cei spre mântuire, pe făcătorii de bine cei de Dumnezeu înţelepţiţi, pe dumnezeieştii Cosma şi Damian, cu osârdie să-i cinstim.

Stih: ***Sfinţilor doctori fără de arginţi Cosma şi Damian, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Curăţia păzind şi cu mintea împodobindu-se dumnezeieştii Cosma şi Damian, împreună cu Hristos se bucură acum.

Stih: ***Sfinţilor doctori fără de arginţi Cosma şi Damian, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Cu un gând vieţuind, cu un suflet pustnicind, împreună vi s-a încredinţat a ne da nouă tămăduiri.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Lumina cea neapropiată ai născut-o cu trup, Preacurată, care luminează lumea toată cu razele dumnezeirii.

Condac, glasul al 2-lea:

Podobie: Cele de sus căutând de tot necazul ne izbăvim, de Dumnezeu Născătoare.

Har de tămăduiri luând, întindeţi sănătate celor ce sunt în nevoi, măriţi doctori făcători de minuni, dar cu cercetarea lor de către voi, cutezările vrăjmaşilor le-aţi potolit, lumea tămăduind cu minunile.

Cântarea a 7-a

Irmos: Pe tine Născătoare de Dumnezeu, cuptor înţelegător te cunoaştem noi credincioşii că precum a mântuit pe cei trei tineri Cel Preaînalt şi pe mine, tot omul, în pântecele tău m-a înnoit, Dumnezeul părinţilor Cel Lăudat şi Prea slăvit.

Stih: ***Sfinţilor doctori fără de arginţi Cosma şi Damian, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Toţi v-aţi arătat ai lui Dumnezeu, cu dumnezeiască înţelepţire, toţi larg încăpători pentru Dumnezeu, că lumea toată pentru Dumnezeu aţi lăsat, urmând urmelor Mântuitorului, prea măriţilor, cu dumnezeiască cuviinţă, pe Dumnezeul părinţilor noştri cinstind.

Stih: ***Sfinţilor doctori fără de arginţi Cosma şi Damian, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Doctori prea aleşi, vindecaţi mai presus de fire toate rănile celor neputincioşi, cu meşteşugirile cele de Taină ale doctoriei, scoateţi leacuri de mântuire din vistieriile cele dumnezeieşti şi lăudaţi pe Dumnezeu Cel Prea slăvit.

Stih: ***Sfinţilor doctori fără de arginţi Cosma şi Damian, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Cu cununa Împărăţiei Tale, Stăpâne şi cu stemă luminată ai împodobit cu bună cuviinţă, pe cei ce au iubit strălucirea cea nemăsurată a frumuseţii Tale, Hristoase iar credincioşilor pe aceştia i-ai arătat făcători de bine.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Răsăritul Cel de sus arătându-se pe pământ, te-ai arătat, Preacurată, întru totul cuviincioasă şi cu totul luminoasă, luminând lumea cu raze de curăţie şi trimiţând întotdeauna credincioşilor luciri de minuni.

Cântarea a 8-a

Irmos: În cuptor tinerii lui Israel, ca într-o topitoare, cu podoaba dreptei credinţe, mai curat decât aurul au strălucit, grăind: Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului pe Domnul, lăudaţi-L şi-L prea înălţaţi întru toţi vecii.

Stih: ***Sfinţilor doctori fără de arginţi Cosma şi Damian, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Morţi fiind pentru cele frumoase ale lumii acesteia şi boala iubirii de arginţi tăind-o, aţi fost numiţi, înţelepţilor, fără de arginţi, de către toţi cei ce strigă: toate lucrurile Domnului pe Domnul lăudaţi-L şi-L prea înălţaţi întru toţi vecii.

Stih: ***Sfinţilor doctori fără de arginţi Cosma şi Damian, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

V-aţi făcut învederat părtaşi ai Vieţii celei veşnice, că cele frumoase ale vieţii celei stricăcioase le-aţi lăsat, cu un glas strigând: Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului pe Domnul, lăudaţi-L şi-L prea înălţaţi întru toţi vecii.

Stih: ***Sfinţilor doctori fără de arginţi Cosma şi Damian, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Stăpâne Hristoase, mântuieşte pe toţi de neputinţele cele cumplite, pentru rugăciunile celor fără de arginţi şi îi învredniceşte pururea ca într-un glas să strige către Tine: Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului pe Domnul, lăudaţi-L şi-L prea înălţaţi întru toţi vecii.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Bucurându-ne toţi credincioşii şi cu har întărindu-ne, cei ce suntem mântuiţi prin Cel Născut al tău, Maică Fecioară, neîncetat strigăm: Binecuvântaţi toate lucrurile pe Domnul, lăudaţi-L şi-L prea înălţaţi întru toţi vecii.

Cântarea a 9-a

Irmos: Pe tine făclia cea luminoasă şi Maica lui Dumnezeu, mărirea cea prea strălucită şi mai înaltă decât toate făpturile, cu cântări te mărim.

Stih: ***Sfinţilor doctori fără de arginţi Cosma şi Damian, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Neîncetat să fericim cu cântări doimea cea înţeleaptă, care străluceşte raza Luminii celei înţelegătoare şi dă luminare tuturor.

Stih: ***Sfinţilor doctori fără de arginţi Cosma şi Damian, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Întărind sănătatea sufletească a credincioşilor, vindecaţi şi patimile trupului cele încredinţate puterii voastre, ca nişte izbăvitori pentru aceasta şi sunteţi pururea lăudaţi după vrednicie de toţi credincioşii.

Stih: ***Sfinţilor doctori fără de arginţi Cosma şi Damian, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Luminătorii cei de Dumnezeu luminaţi duhovniceşte luminează cerul cinstitei Biserici, strălucind acum cu revărsarea luminii.

Stih: ***Sfinţilor doctori fără de arginţi Cosma şi Damian, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Umplându-se de cinstita Treime, doimea cea de Dumnezeu chemată varsă tuturor, celor ce cu dragoste o fericim, daruri de vindecări.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Pe tine norul luminii şi chivot sfânt, uşa cea cu totul luminată a Soarelui celui Înţelegător, ca pe ceea ce eşti Născătoare de Dumnezeu, cu cântări te mărim.

Sedelna, glasul al 8-lea. **Podobie:** Pe Înţelepciunea şi Cuvântul în pântecele tău zămislind fără ardere, Maica lui Dumnezeu, în chip de negrăit ai născut pe Cel ce a făcut toate şi în braţele tale ai avut pe Cel ce ţine toate şi la sân ai hrănit pe Cel ce hrăneşte lumea. Pentru aceasta, te rog pe tine, Preasfântă Fecioară, să mă izbăveşti de greşeli, când va fi să stau înaintea feţei Ziditorului meu, Stăpână Fecioară curată, atunci să-mi dăruieşti ajutorul tău, că pe tine te am nădejde eu, robul tău.

Din cer luând de la Hristos darul tămăduirilor cu strălucire, toate patimile vindecaţi întotdeauna, că întru voi s-a arătat harul Duhului, lucrând puterea Dumnezeieştilor tămăduiri pentru aceasta şi bogăţia bunătăţilor celor nestricăcioase prin credinţă aţi dobândit, cu gând neprimitor de argint, de Dumnezeu purtătorilor cei fără de arginţi rugaţi-vă lui Hristos Dumnezeu, iertare de greşeli să dăruiască celor ce prăznuiesc cu dragoste sfântă pomenirea voastră.

Sedelna, glasul al 8-lea. **Podobie:** Pe Înţelepciunea şi Cuvântul în pântecele tău zămislind fără ardere, Maica lui Dumnezeu, în chip de negrăit ai născut pe Cel ce a făcut toate şi în braţele tale ai avut pe Cel ce ţine toate şi la sân ai hrănit pe Cel ce hrăneşte lumea. Pentru aceasta, te rog pe tine, Preasfântă Fecioară, să mă izbăveşti de greşeli, când va fi să stau înaintea feţei Ziditorului meu, Stăpână Fecioară curată, atunci să-mi dăruieşti ajutorul tău, că pe tine te am nădejde eu, robul tău.

Dătători de tămăduiri, făcători de minuni şi sfeşnice purtătoare de Lumina luminilor, tuturor v-aţi arătat cu harul Duhului că văpaia patimilor cu credinţa răcorindo, gândul credincioşilor în ea încălziţi, pentru aceasta, doctorie de suflete câştigând Dumnezeiască Biserica voastră, la ea scăpăm, de Dumnezeu purtătorilor cei fără de arginţi rugaţi-vă lui Hristos Dumnezeu, iertare de greşeli să dăruiască celor ce prăznuiesc cu dragoste sfântă pomenirea voastră.

Sedelna Preasfintei Născătoare de Dumnezeu, glasul al 8-lea. **Podobie:** Pe Înţelepciunea şi Cuvântul în pântecele tău zămislind fără ardere, Maica lui Dumnezeu, în chip de negrăit ai născut pe Cel ce a făcut toate şi în braţele tale ai avut pe Cel ce ţine toate şi la sân ai hrănit pe Cel ce hrăneşte lumea. Pentru aceasta, te rog pe tine, Preasfântă Fecioară, să mă izbăveşti de greşeli, când va fi să stau înaintea feţei Ziditorului meu, Stăpână Fecioară curată, atunci să-mi dăruieşti ajutorul tău, că pe tine te am nădejde eu, robul tău.

Pe Împărăteasa, Maica Ziditorului tuturor, veniţi toţi credincioşii cu glasuri să o mărim şi lăudând-o, să strigăm: Ceea ce eşti pricina bucuriei, Fecioară cu totul lăudată, pe cei ce te cinstesc pe tine miluieşte-i şi-i acoperă cu rugăciunile tale că ai, ca o Maică a lui Dumnezeu, îndrăznire a te milostivi şi a da vindecare de boli, pentru aceasta strigăm către tine: roagă-te Fiului tău şi Dumnezeu să dăruiască iertare robilor tăi, celor ce cu cuviinţă se închină prea curatei naşterii tale.

Sedelna Sfintei Cruci şi a Preasfintei Născătoare de Dumnezeu, glasul al 8-lea. **Podobie:** Pe Înţelepciunea şi Cuvântul în pântecele tău zămislind fără ardere, Maica lui Dumnezeu, în chip de negrăit ai născut pe Cel ce a făcut toate şi în braţele tale ai avut pe Cel ce ţine toate şi la sân ai hrănit pe Cel ce hrăneşte lumea. Pentru aceasta, te rog pe tine, Preasfântă Fecioară, să mă izbăveşti de greşeli, când va fi să stau înaintea feţei Ziditorului meu, Stăpână Fecioară curată, atunci să-mi dăruieşti ajutorul tău, că pe tine te am nădejde eu, robul tău.

Pe Mieluşelul şi Păstorul, pe Cruce dacă L-a văzut spânzurat cea curată, la cele dinlăuntru se rupea ca o Maică, grăind: vai mie, Lumina lumii, Dumnezeul meu şi Domnul; pentru ce suferi acestea de bunăvoie acum, vrând pe toţi pământenii să-i mântuieşti şi la Dumnezeiasca Viaţă să-i muţi, stricat fiind Chipul Tău? Slăvesc Patimile Tale, Cel ce eşti fără de răutate, Doamne. Că după îndelungă răbdare ai suferit, pentru milostivirea îndurărilor, durerile tuturor cu rănile Tale vindecându-le.

Canon de rugăciune către Sfinţii doctori fără de arginţi Cosma şi Damian, din Asia (2)

Troparul Sfinţilor doctori fără de arginţi Cosma şi Damian, din Asia, glasul al 8-lea: Sfinţilor cei fără de arginţi şi de minuni făcători, cercetaţi neputinţele noastre; în dar aţi luat, în dar daţi-ne nouă.

Troparul Sfinţilor doctori fără de arginţi Cosma şi Damian, din Asia, glasul 1: Doctorii cei înţelepţi ai lumii, de la Dumnezeu luând compătimirea, rugaţi-vă şi acum pentru noi cei ce strigăm: Doamne, mântuieşte poporul şi ţara aceasta şi slobozeşte sufletele noastre de cumplitele primejdii, pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu.

Cântarea 1

Irmos: Pe voievozii cei tari, pe cele trei părţi ale sufletului, Cel ce Te-ai născut din Fecioară întru adâncul nepătimirii, Te rog, îneacă-i. Pentru ca Ţie, ca într-o alăută în omorârea trupului, să-Ţi cânt cântare de biruinţă.

Stih: ***Sfinţilor doctori fără de arginţi Cosma şi Damian, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Însoţire în chipul luminii a înţelepţilor celor fără de arginţi, Treimii celei cinstite, cu toţi cei aleşi stând înainte, roagă-te să se lumineze cei ce săvârşesc pomenirea ta cea de lumină purtătoare, cu dumnezeieştile străluciri ale Duhului.

Stih: ***Sfinţilor doctori fără de arginţi Cosma şi Damian, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Cu minte mai înaltă decât cei materialnici arătându-vă, strălucirile cele fără materie ale Duhului aţi luat, înţelepţilor sfinţi, pentru aceasta, întunericul bolilor dezlegaţi întotdeauna cu dumnezeieştile cercetări, cei ce sunteţi fără de arginţi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Neadormitul ochi al sufletului agonisindu-vă, spre împlinirea dumnezeieştilor porunci ale lui Dumnezeu, pe cei ce dorm în neputinţe, măriţilor spre bunătate îi deşteptaţi cu harul milostivirilor, de Dumnezeu purtători cei fără de arginţi.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Pe Mântuitorul şi Dumnezeu, din curat sângele tău, curată, L-ai Întrupat, Cel ce ne-a arătat nouă doctori patimilor noastre, Preacurată, izbăvitori şi calzi folositori în Duhul, pe cinstiţii cei fără de arginţi.

Cântarea a 3-a

Irmos: Nu întru înţelepciune...

Stih: ***Sfinţilor doctori fără de arginţi Cosma şi Damian, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Locaşul vostru cel dumnezeiesc, izvorând cu sfinţenie mir cu bun miros de tămăduiri prin ploile Duhului, patimile cele rău mirositoare le spală întotdeauna.

Stih: ***Sfinţilor doctori fără de arginţi Cosma şi Damian, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

În locaşurile cele Cereşti sălăşluindu-vă întotdeauna, cortul vostru îl arătaţi pururea izvor de tămăduiri, sfinţilor, cu harul Celui Atotputernic.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Patimile trupului cu zăbala înfrânării înfrânându-le, aţi luat Razele Duhului cele foarte prisositoare, pentru aceasta aţi îmbogăţit lumea cu vindecările.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Mai frumoasă între femei pe tine Dumnezeu te-a ales şi din tine trupeşte, Curată, a Se naşte bine a voit, Cel ce Se odihneşte între Sfinţii Săi.

Irmosul: Nu întru înţelepciune, în putere şi în bogăţie ne lăudăm ci întru Tine, Înţelepciunea Tatălui cea Ipostatică, Hristoase, ă nu este sfânt afară de Tine, Iubitorule de oameni.

Cântarea a 4-a

Irmos: Cel ce şade în mărire pe Scaunul Dumnezeirii, pe nor uşor a venit Iisus cel mai presus de Dumnezeire, prin palmă curată şi a mântuit pe cei ce cântă: Slavă Hristoase, puterii Tale.

Stih: ***Sfinţilor doctori fără de arginţi Cosma şi Damian, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Cu lucrări purtătoare de viaţă şi dând şi de la voi totul, patimile cele de moarte aducătoare oamenilor le vindecaţi, cei ce sunteţi stâlpi luminoşi, turnuri neclătinate, dumnezeieşti viţe ale Viei celei adevărate.

Stih: ***Sfinţilor doctori fără de arginţi Cosma şi Damian, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Sânii Bisericii, care varsă lapte de tămăduiri, luminaţii cei fără de arginţi, cei ce hrănesc pe toţi cu dumnezeieşti mâncăruri, să fie lăudaţi cu cântări de bucurie.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Tămăduire s-a arătat locaşul vostru, sfinţilor; celor viforâţi liman neviforât şi de mântuire, la care alergând toţi, luăm linişte şi izbăvire de cele rele.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Învredniceşte-ne, Fecioară, de milostivirea ce este întru tine, ceea ce ai născut pe Cuvântul unul cu adevărat Cel prea îndurat; Cel ce pe sfinţi milostivi tămăduitori i-a arătat şi de minuni făcători marginilor.

Cântarea a 5-a

Irmos: Spăimântatu-s-au toate de dumnezeiască mărirea ta că tu, Fecioară neispitită de nuntă, ai avut în pântece pe Dumnezeu Cel peste toate şi ai născut pe Fiul Cel fără de ani, cel ce dăruieşte pace tuturor celor ce te laudă pe tine.

Stih: ***Sfinţilor doctori fără de arginţi Cosma şi Damian, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Cu dumnezeieştile străluciri lămuriţi fiind luminaţi, toată lumea aţi înconjurat, pe toţi oamenii luminând, întunericul patimilor alungând, pe demoni scoţând, de Dumnezeu purtătorilor cei fără de arginţi.

Stih: ***Sfinţilor doctori fără de arginţi Cosma şi Damian, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Ca doi luminători luminaţi pământul, fiind mişcaţi de Duhul, purtătorilor de Dumnezeu, toată făptura înconjurând şi pe cei din patul durerilor cercetând şi din nevoi ridicând.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Celor bolnavi vindecare, dând tămăduire de patimi fără de argint, tuturor v-aţi arătat mari folositori, tuturor ajutători după Dumnezeu, tuturor sprijinitori de Dumnezeu purtătorilor cei fără de arginţi.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Pe Înţelepciunea lui Dumnezeu cea ipostatică ai născut, prea curată Fecioară de Dumnezeu Născătoare, ceea ce pe sfinţi prea înţelepţi i-ai arătat, prin care întărârarea celui înţelept în răutate a căzut şi meşteşugirile lui cele cumplite.

Cântarea a 6-a

Irmos: Jertfi-voi Ţie cu glas...

Stih: ***Sfinţilor doctori fără de arginţi Cosma şi Damian, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Nu cu meşteşug omenesc, ci cu dumnezeiescul har curăţiţi bolile oamenilor, măriţilor pentru aceasta, după datorie lăudându-vă, pe voi vă fericim.

Stih: ***Sfinţilor doctori fără de arginţi Cosma şi Damian, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Cu dragostea către Hristos, de Dumnezeu purtătorilor, fiind legaţi, toată răutatea demonilor o dezlegaţi cu dumnezeiescul har, pentru aceasta săvârşim pomenirea voastră.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Ca cei ce sunteţi odraslele Viei celei dumnezeieşti, izvorând vin de tămăduiri nouă celor ce suntem întru mâhnirea bolilor, de veselie ne umpleţi pe noi, voi cei fără de arginţi.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Locaş curat te-a lucrat pe tine, Stăpână curată, Cuvântul cel Preacurat, pe acest dumnezeiesc locaş, cei ce tămăduiesc fără de arginţi îl măresc pururea, cu semne şi cu minuni.

Irmosul: Jertfi-voi Ţie cu glas de laudă, Doamne, strigă către Tine Biserica, de sângele demonilor curăţindu-se, cu sângele cel curs prin milostivire din coasta Ta.

Condac glasul al 2-lea:

Podobie: Cele de sus căutând de tot necazul ne izbăvim, de Dumnezeu Născătoare.

Har de tămăduiri luând, întindeţi sănătate celor ce sunt în nevoi, măriţi doctori făcători de minuni, dar cu cercetarea lor de către voi, cutezările vrăjmaşilor le-aţi potolit, lumea tămăduind cu minunile.

Cântarea a 7-a

Irmos: În cuptorul din Babilon, tinerii lui Avraam, fiind aprinşi de dorul dreptei credinţe mai mult decât de văpaia focului, au strigat: Binecuvântat eşti în Biserica Slavei Tale, Doamne!

Stih: ***Sfinţilor doctori fără de arginţi Cosma şi Damian, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Deschizând sfinţii izvorul cel de Dumnezeu dat, tuturor izvorăsc râuri de curate tămăduiri, spălând întinăciunile patimilor şi răutatea cea pierzătoare a demonilor.

Stih: ***Sfinţilor doctori fără de arginţi Cosma şi Damian, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Doimea cea vrednică de laudă a celor fără de arginţi ai Tăi, întărită fiind cu harul cel întăritor al Duhului, sănătate celor neputincioşi întotdeauna dăruieşte, Cuvântule al lui Dumnezeu, Înţelepciunea şi Puterea.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Singur eşti Sfânt, Cel ce prea măreşti pe sfinţii Tăi, că printr-înşii scapi lumea de primejdii şi luminezi pe cei ce strigă: Binecuvântat eşti în Biserica Slavei Tale, Doamne.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Toiag din rădăcina lui Iesei ai răsărit Marie, ceea ce ai odrăslit floare pe Hristos, Cel ce a împodobit ca şi cu nişte flori cu minunile pe slujitorii Săi, cei fără de arginţi.

Cântarea a 8-a

Irmos: Mâinile întinzându-şi...

Stih: ***Sfinţilor doctori fără de arginţi Cosma şi Damian, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Goi de toată răutatea vrăjmaşului v-aţi arătat, sfinţilor, prin Dumnezeiescul Duh, făcându-vă îmbrăcăminte de mântuire şi haină de iertare şi de cele rele schimbare nouă, celor ce strigăm: toate lucrurile lăudaţi pe Domnul.

Stih: ***Sfinţilor doctori fără de arginţi Cosma şi Damian, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Prin credinţă făcându-vă fii ai lui Dumnezeu, Sfinţilor Damian şi Cosma, acum aţi aflat părintească moştenire şi cereasca desfătare şi cu adevărat luminată lucrarea minunilor şi strigaţi: toate lucrurile lăudaţi pe Domnul.

Stih: ***Sfinţilor doctori fără de arginţi Cosma şi Damian, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Cu picăturile voastre cele de Dumnezeu lucrătoare, întinăciunea noastră cea sufletească o spălaţi şi îndepărtaţi bolile cele cu durere, sfinţilor, împrăştiind pornirile demonilor, ca nişte ocrotitori şi ca nişte tămăduitori ai noştri prea milostivi.

Binecuvântăm pe Tatăl, pe Fiul şi pe Sfântul Duh, Dumnezeu.

Ca nişte crini, ca nişte flori înţelegătoare, ca nişte trandafiri cu Duhul împodobiţi, v-aţi arătat nouă, sfinţilor, dând bună mireasmă din voi şi depărtând mirosul greu al patimilor de la cei ce strigă: toate lucrurile lăudaţi pe Domnul.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Omorâtu-s-a moartea întru tine, că ai născut, Preacurată, Viaţa cea Ipostatică, pe Hristos Domnul, Cel ce a arătat ocrotitori vieţii noastre pe tămăduitorii cei fără de arginţi, care strigă: Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului pe Domnul.

Irmosul:

Să lăudăm, să binecuvântăm şi să ne închinăm Domnului, cântându-I şi prea înălţându-L pe Dânsul întru toţi vecii.

Mâinile întinzându-şi Daniel în groapă, gurile leilor cele deschise le-a încuiat, iar tinerii cei iubitori de dreaptă credinţă au stins puterea focului, încingându-se cu fapta bună şi strigând: Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului pe Domnul.

Cântarea a 9-a

Irmos: Eva prin boala neascultării...

Stih: ***Sfinţilor doctori fără de arginţi Cosma şi Damian, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Iată acum ce este bun, sau ce este plăcut, precum este scris, fără numai a locui fraţii într-un gând, în locuri luminoase în locaşurile Cereşti, în Slava cea neveştejită pe care acum după vrednicie îi fericim.

Stih: ***Sfinţilor doctori fără de arginţi Cosma şi Damian, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Cât este de mare această casă, împodobită fiind în toate zilele cu minuni, unde pururea venind voi, Sfinţilor Cosma şi Damian, cei ce sunteţi vrednici de minune, celor ce au nevoie le daţi sănătate, pentru aceasta după vrednicie vă fericim.

Stih: ***Sfinţilor doctori fără de arginţi Cosma şi Damian, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Astăzi împreună se bucură cu noi, fericiţilor, întru pomenirea voastră îngerii, dumnezeieştii apostoli, proorocii, cuvioşii şi toţi drepţii, cu care împreună cu bucurie sălăşluindu-vă, pentru lume rugaţi-vă.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Doime dumnezeiască şi de lumină strălucitoare, cei fără de arginţi, purtători de Dumnezeu prea cinstiţi, cereţi iertare de greşeli, îndreptare vieţii şi scăpare de toate cele rele, pentru cei ce vă laudă pe voi întotdeauna.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Te-ai făcut locaş curat Luminii Celui ce toate le-a luminat şi pe sfinţi purtători de lumină i-a arătat, cei ce întunericul patimilor celor stricătoare de suflet acum l-au alungat cu Duhul, Preacurată, una mult lăudată.

Irmosul: Eva prin boala neascultării a adus blestem înlăuntru, iar tu, Fecioară de Dumnezeu Născătoare, prin Odrasla purtării în pântece ai înflorit lumii binecuvântarea, pentru aceasta toţi te mărim.

Sedelna, glasul al 8-lea. **Podobie:** Pe Înţelepciunea şi Cuvântul în pântecele tău zămislind fără ardere, Maica lui Dumnezeu, în chip de negrăit ai născut pe Cel ce a făcut toate şi în braţele tale ai avut pe Cel ce ţine toate şi la sân ai hrănit pe Cel ce

hrăneşte lumea. Pentru aceasta, te rog pe tine, Preasfântă Fecioară, să mă izbăveşti de greşeli, când va fi să stau înaintea feţei Ziditorului meu, Stăpână Fecioară curată, atunci să-mi dăruieşti ajutorul tău, că pe tine te am nădejde eu, robul tău.

Din cer luând de la Hristos darul tămăduirilor cu strălucire, toate patimile vindecaţi întotdeauna, că întru voi s-a arătat harul Duhului, lucrând puterea dumnezeieştilor tămăduiri pentru aceasta şi bogăţia bunătăţilor celor nestricăcioase prin credinţă aţi dobândit, cu gând neprimitor de argint, de Dumnezeu purtătorilor cei fără de arginţi rugaţi-vă lui Hristos Dumnezeu, iertare de greşeli să dăruiască celor ce prăznuiesc cu dragoste sfântă pomenirea voastră.

Sedelna, glasul al 8-lea. **Podobie:** Pe Înţelepciunea şi Cuvântul în pântecele tău zămislind fără ardere, Maica lui Dumnezeu, în chip de negrăit ai născut pe Cel ce a făcut toate şi în braţele tale ai avut pe Cel ce ţine toate şi la sân ai hrănit pe Cel ce hrăneşte lumea. Pentru aceasta, te rog pe tine, Preasfântă Fecioară, să mă izbăveşti de greşeli, când va fi să stau înaintea feţei Ziditorului meu, Stăpână Fecioară curată, atunci să-mi dăruieşti ajutorul tău, că pe tine te am nădejde eu, robul tău.

Dătători de tămăduiri, făcători de minuni şi sfeşnice purtătoare de Lumina luminilor, tuturor v-aţi arătat cu harul Duhului că văpaia patimilor cu credinţa răcorindo, gândul credincioşilor în ea încălziţi, pentru aceasta, doctorie de suflete câştigând dumnezeiască Biserica voastră, la ea scăpăm, de Dumnezeu purtătorilor cei fără de arginţi rugaţi-vă lui Hristos Dumnezeu, iertare de greşeli să dăruiască celor ce prăznuiesc cu dragoste sfântă pomenirea voastră.

Sedelna Preasfintei Născătoare de Dumnezeu, glasul al 8-lea. **Podobie:** Pe Înţelepciunea şi Cuvântul în pântecele tău zămislind fără ardere, Maica lui Dumnezeu, în chip de negrăit ai născut pe Cel ce a făcut toate şi în braţele tale ai avut pe Cel ce ţine toate şi la sân ai hrănit pe Cel ce hrăneşte lumea. Pentru aceasta, te rog pe tine, Preasfântă Fecioară, să mă izbăveşti de greşeli, când va fi să stau înaintea feţei Ziditorului meu, Stăpână Fecioară curată, atunci să-mi dăruieşti ajutorul tău, că pe tine te am nădejde eu, robul tău.

Pe Împărăteasa, Maica Ziditorului tuturor, veniţi toţi credincioşii cu glasuri să o mărim şi lăudând-o, să strigăm: Ceea ce eşti pricina bucuriei, Fecioară cu totul lăudată, pe cei ce te cinstesc pe tine miluieşte-i şi-i acoperă cu rugăciunile tale că ai, ca o Maică a lui Dumnezeu, îndrăznire a te milostivi şi a da vindecare de boli, pentru aceasta strigăm către tine: roagă-te Fiului tău şi Dumnezeu să dăruiască iertare robilor tăi, celor ce cu cuviinţă se închină prea curatei naşterii tale.

Sedelna Sfintei Cruci şi a Preasfintei Născătoare de Dumnezeu, glasul al 8-lea. **Podobie:** Pe Înţelepciunea şi Cuvântul în pântecele tău zămislind fără ardere, Maica lui Dumnezeu, în chip de negrăit ai născut pe Cel ce a făcut toate şi în braţele tale ai avut pe Cel ce ţine toate şi la sân ai hrănit pe Cel ce hrăneşte lumea. Pentru aceasta, te rog pe tine, Preasfântă Fecioară, să mă izbăveşti de greşeli, când va fi să stau înaintea feţei Ziditorului meu, Stăpână Fecioară curată, atunci să-mi dăruieşti ajutorul tău, că pe tine te am nădejde eu, robul tău.

Pe Mieluşelul şi Păstorul, pe Cruce dacă L-a văzut spânzurat cea curată, la cele dinlăuntru se rupea ca o Maică, grăind: vai mie, Lumina lumii, Dumnezeul meu şi Domnul; pentru ce suferi acestea de bunăvoie acum, vrând pe toţi pământenii să-i mântuieşti şi la Dumnezeiasca Viaţă să-i muţi, stricat fiind Chipul Tău? Slăvesc Patimile Tale, Cel ce eşti fără de răutate, Doamne. Că după îndelungă răbdare ai suferit, pentru milostivirea îndurărilor, durerile tuturor cu rănile Tale vindecându-le.

Acatistul Sfinţilor cuvioşi Cosma şi Damian (doctorii fără de plată, fără de arginţi, din Asia)

prăznuire la 1 noiembrie

Sfinţii cuvioşi Cosma şi Damian sunt consemnaţi ca sfinţii doctori, tămăduitori de toată boala, supranumiţi şi „fără de arginţi”, că nu luau plată pentru toate cele ce le săvârşeau. Să nu se confunde cu alţi Cosma şi Damian, mucenici din Roma, ce se prăznuiesc la 1 iulie.

Rugăciunile începătoare

În numele Tatălui, şi al Fiului şi al Sfântului Duh. Amin.

Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !
Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !
Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !

Împărate ceresc, Mângâietorule, Duhul Adevărului, care pretutindenea eşti, şi toate le implineşti, Vistierul bunătăţilor şi Dătătorule de viaţă, vino şi te sălăşluieşte întru noi, şi ne curăţeşte pe noi de toată intinăciunea, şi mântuieşte, Bunule, sufletele noastre.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Treime, miluieşte-ne pe noi;
Doamne, curăţeşte păcatele noastre;
Stăpâne, iartă fărădelegile noastre;

Sfinte, cercetează şi vindecă neputinţele noastre, pentru numele Tău.

Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Tatăl nostru, care eşti în ceruri, sfinţească-se numele Tău, vie împărăţia Ta, facă-se voia Ta precum în cer aşa şi pe pământ. Pâinea noastră cea spre fiinţă dă-ne-o nouă astăzi. Şi ne iartă nouă greşalele noastre, precum şi noi iertăm greşiţilor noştri. Şi nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăveşte de cel rău. Că a Ta este Împărăţia şi puterea şi slava, a Tatălui şi a Fiului şi a Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Miluieşte-ne pe noi, Doamne, miluieşte-ne pe noi, că nepricepându-ne de nici un răspuns, această rugăciune aducem Ţie, ca unui Stăpân, noi, păcătoşii robii Tăi, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Doamne, miluieşte-ne pe noi, că întru Tine am nădăjduit; nu Te mânia pe noi foarte, nici pomeni fărădelegile noastre, ci caută şi acum ca un Milostiv şi ne izbăveşte pe noi de vrăjmaşii noştri, că Tu eşti Dumnezeul nostru şi noi suntem poporul Tău, toţi lucrul mâinilor Tale şi numele Tău chemăm.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Uşa milostivirii deschide-o nouă,binecuvântată Născătoare de Dumnezeu, ca să nu pierim cei ce nădăjduim întru tine, ci să ne mântuim prin tine din nevoi, că tu eşti mântuirea neamului creştinesc.

Crezul

Cred Într-Unul Dumnezeu, Tatăl Atoţiitorul, Făcătorul cerului şi al pământului, al tuturor celor văzute şi nevăzute.
Şi întru Unul Domn Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, Unul-Născut, care din Tatăl S-a născut, mai înainte de toţi vecii. Lumină din Lumină, Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, Născut, nu făcut, Cel de o fiinţă cu Tatăl, prin care toate s-au făcut.

Care pentru noi oamenii şi pentru a noastră mântuire.S-a pogorât din ceruri Şi S-a întrupat de la Duhul Sfânt şi din Maria Fecioara Şi S-a făcut om.
Şi S-a răstignit pentru noi în zilele lui Pilat din Pont, Şi a pătimit şi S-a îngropat.
Şi a înviat a treia zi după Scripturi .
Şi S-a suit la ceruri şi Şade de-a dreapta Tatălui. Şi iarăşi va să vină cu slavă, să judece viii şi morţii, A cărui Împărăţie nu va avea sfârşit.
Şi întru Duhul Sfânt, Domnul de viaţă Făcătorul, care din Tatăl purcede,
Cela ce împreună cu Tatăl şi cu Fiul este închinat şi slăvit, care a grăit prin prooroci.
Întru-una Sfântă Sobornicească şi apostolească Biserică,
Mărturisesc un botez întru iertarea păcatelor,
Aştept învierea morţilor şi viaţa veacului ce va să fie. Amin !

După obişnuitul început se zice Troparul din Minei, apoi:

Condacul 1

Cutremurătoare sunt bolile şi neputinţele, care în adâncul păcatelor din noi sălăşluiesc şi doar milostivirea celor sfinţi, ce păcatul l-au biruit, şi nouă mângâiere şi tămăduire ne aduce. Acest dar având, cu cinstire cântăm: ***Bucuraţi-vă, Sfinţilor Cosma şi Damian, doctori fără de arginţi!***

Icosul 1

Sfinţilor Cosma şi Damian, sunteţi cunoscuţi ca mari Sfinţi tămăduitori de toată boala şi neputinţa, ca „dar din dar”, care plată nu luaţi, ci pe Dumnezeu să-L iubim voi înşivă ne rugaţi.
Bucuraţi-vă, darul lui Dumnezeu revărsat peste lume;
Bucuraţi-vă, mila de sus coborâtă pe Pământ;
Bucuraţi-vă, mângâietorii suferinţei;
Bucuraţi-vă, alinătorii durerilor celor amarnice;
Bucuraţi-vă, oamenii îngeri;
Bucuraţi-vă, slujitorii ce nu vă scârbiţi de stricăciune;
Bucuraţi-vă, că ne curăţaţi de răni, ca doctori;
Bucuraţi-vă, că ne daţi alifia credinţei;
Bucuraţi-vă, că ne daţi medicamentul pocăinţei;
Bucuraţi-vă, că ne primiţi cu harul de sus;
Bucuraţi-vă, că prin Apa - Hristos ne spălaţi;
Bucuraţi-vă, Sfinţilor Cosma şi Damian, doctori fără de arginţi!

Condacul al 2-lea

Din tinereţe cele sfinte aţi urmat, şi tot păcatul l-aţi îndepărtat, şi aşa voi înşivă de boli aţi scăpat, dar din care şi noi luăm, în cântarea de: ***Aliluia!***

Icosul al 2-lea

Moştenirea grea a păcatelor aduce şi moştenirea bolilor, ce ca nişte spini adânc înfipţi cu greu se scot doar de voi, sfinţilor ai lui Dumnezeu.
Bucuraţi-vă, aleşii lui Dumnezeu pentru lume;
Bucuraţi-vă, vasele apei dumnezeieşti tămăduitoare;
Bucuraţi-vă, vasele de leacuri sfinte;
Bucuraţi-vă, mirul PreaSfântului Duh;
Bucuraţi-vă, mirul vindecător;
Bucuraţi-vă, cu adevărat doctorii lui Hristos;
Bucuraţi-vă, ai tuturor miluitori;
Bucuraţi-vă, pentru toţi cerească cercetare;
Bucuraţi-vă, pentru toţi slujire;
Bucuraţi-vă, sfinţilor de minuni făcători;
Bucuraţi-vă, sfinţilor în toate ajutători;
Bucuraţi-vă, Sfinţilor Cosma şi Damian, doctori fără de arginţi!

Condacul al 3-lea

În tot ţinutul eraţi cunoscuţi ca doctorii cei de taină, şi aşa vestirea lui Hristos ca şi apostolii aţi făcut, în cântarea de: ***Aliluia!***

Icosul al 3-lea

Lumea căzută în păcat cu ochii a orbit, cu sufletul s-a slăbănogit, cu trupul s-a stricat, şi ţepuşa morţii a primit.
Bucuraţi-vă, bogăţie de daruri dumnezeieşti;
Bucuraţi-vă, daruri cereşti pe Pământ;
Bucuraţi-vă, aleşii dintre oameni;
Bucuraţi-vă, cei aleşi de însuşi Hristos;
Bucuraţi-vă, că Dumnezeu v-a văzut sufletul curat;
Bucuraţi-vă, că în pământul vostru bun sămânţa Sa a semănat;
Bucuraţi-vă, că aţi crescut chiar între spinii păgâni;
Bucuraţi-vă, că flori de leac aţi răsărit;
Bucuraţi-vă, că plante tămăduitoare aţi devenit;
Bucuraţi-vă, ai tuturor doctori iscusiţi;
Bucuraţi-vă, doctorii cei sfinţi;
Bucuraţi-vă, Sfinţilor Cosma şi Damian, doctori fără de arginţi!

Condacul al 4-lea

Multa rugăciune a mamei voastre Teodotia v-a crescut în credinţa lui Hristos, şi aşa rod de rugăciune şi voi v-aţi făcut, în cântarea de: ***Aliluia!***

Icosul al 4-lea

Aţi mers şi la şcolile înalte de meşteşug doctoricesc, dar aţi avut peste aceasta darul creştinesc, prin care tămăduitori vestiţi aţi devenit.
Bucuraţi-vă, că darul lui Hristos v-a făcut tămăduitori;
Bucuraţi-vă, că ştiinţa omenească aţi copleşit;
Bucuraţi-vă, că ştiinţa doctoricească cu darul de sus aţi depăşit;
Bucuraţi-vă, că prin Duhul cel PreaSfânt tămăduiţi;
Bucuraţi-vă, că prin cuvântul lui Hristos bolile dezlegaţi;
Bucuraţi-vă, că prin binecuvântarea dumnezeiască legăturile desfaceţi;
Bucuraţi-vă, că prin numele lui Hristos toate le faceţi;
Bucuraţi-vă, că prin numele Său tainic lucraţi;
Bucuraţi-vă, că altă ştiinţă aveţi;
Bucuraţi-vă, că doctori de dar sfânt sunteţi;
Bucuraţi-vă, că prin darul dumnezeiesc minuni faceţi;
Bucuraţi-vă, Sfinţilor Cosma şi Damian, doctori fără de arginţi!

Condacul al 5-lea

Minunatul vostru dar de tămăduitori pe toţi îi mira, dar voi mărturiseaţi credinţa lui Hristos, Izvorul cel mare al darurilor pe Pământ, în cântarea de: ***Aliluia!***

Icosul al 5-lea

Şi mai mult dăruitori v-aţi arătat, că niciodată plată nu aţi luat, ci tuturor „ dar din dar ” aţi dat, din iubirea lui Dumnezeu cea necuprinsă.
Bucuraţi-vă, doctorii cei fără plată;
Bucuraţi-vă, doctorii darului lui Hristos;
Bucuraţi-vă, că rugăciunea vă era primul leac;
Bucuraţi-vă, că pocăinţa vă era prima curăţire;
Bucuraţi-vă, că iubirea vă era alifia;
Bucuraţi-vă, că milostivirea vă era bandajele;
Bucuraţi-vă, că în puterea credinţei firea aţi copleşit;
Bucuraţi-vă, că aşa minuni peste fire aţi săvârşit;
Bucuraţi-vă, că darul de sus în toate L-aţi mărturisit;
Bucuraţi-vă, că doar prin dar toate le-aţi făcut;
Bucuraţi-vă, cu adevărat doctorii cei sfinţi;
Bucuraţi-vă, Sfinţilor Cosma şi Damian, doctori fără de arginţi!

Condacul al 6-lea

Peste tot ca nişte îngeri pământeşti aţi mers şi pe toţi săracii i-aţi miluit, pe bolnavi i-aţi cercetat, pe neputincioşi i-aţi întărit, şi tuturor pe Hristos L-aţi vestit, în cântarea de: ***Aliluia!***

Icosul al 6-lea

Lumea căzută în păcat a căzut şi în boli grele, în groaza morţii şi a suferinţei, şi nicăieri mângâiere nu este, decât la voi, sfinţii milostivirii lui Dumnezeu.
Bucuraţi-vă, alinătorii celor suferinzi;
Bucuraţi-vă, nădejdea celor lipsiţi;
Bucuraţi-vă, că răspundeţi mereu la rugăciunea celor bolnavi;
Bucuraţi-vă, că veniţi nevăzut la toţi cei în dureri;
Bucuraţi-vă, doctorii patimilor ascunse;
Bucuraţi-vă, că nu vă scârbiţi de stricăciunea nimănui;
Bucuraţi-vă, că slujiţi pe toţi cu bunătate;
Bucuraţi-vă, că pe toţi îi aveţi cu îngăduinţă;
Bucuraţi-vă, că şi pe cei răi îi ajutaţi;
Bucuraţi-vă, că pe toţi îi primiţi;
Bucuraţi-vă, că mila o puneţi mai presus de toate;
Bucuraţi-vă, Sfinţilor Cosma şi Damian, doctori fără de arginţi!

Condacul al 7-lea

Ca şi odinioară şi pe noi ne tămăduiţi, şi din slava de sus pe Pământ coborâţi şi slujitorii lumii vă faceţi, în cântarea de: ***Aliluia!***

Icosul al 7-lea

Păcatul în lume s-a înmulţit, şi bolile şi mai mult s-au răspândit, şi suferinţe cumplite s-au ivit, dar şi voi, ca nişte milostivi cereşti, nu lipsiţi.
Bucuraţi-vă, străjerii cei sfinţi ai bolnavilor;
Bucuraţi-vă, mila lui Dumnezeu necontenită;
Bucuraţi-vă, că prin voi El ne trimite tămăduirea;
Bucuraţi-vă, luptătorii cu păcatul;
Bucuraţi-vă, că prin lăsarea păcatului şi boala slăbeşte;
Bucuraţi-vă, că păcătuind, boala mereu revine;
Bucuraţi-vă, că ne învăţaţi iscusita duhovnicie;
Bucuraţi-vă, că ne daţi doctoriile cele folositoare;
Bucuraţi-vă, doctorii sufleteşti şi trupeşti;
Bucuraţi-vă, doctorii biruitori ai păcatului;
Bucuraţi-vă, doctorii sfinţeniei tămăduitoare;
Bucuraţi-vă, Sfinţilor Cosma şi Damian, doctori fără de arginţi!

Condacul al 8-lea

Pentru neputinţele noastre şi slaba credinţă ce o avem, adesea şi cele fireşti le folosiţi, dar tainic, cu darul dumnezeiesc, minunile le săvârşiţi, în cântarea de: ***Aliluia!***

Icosul al 8-lea

Băuturi, plante, rădăcini şi alte forme de leacuri vă sunt doar prilejuri prin care credinţa ne-o treziţi şi nădejdea ne-o dezvăluiţi, ca la curăţirea de păcate să trecem.
Bucuraţi-vă, doctorii sufletului întunecat;
Bucuraţi-vă, doctorii trupului pătimaş;
Bucuraţi-vă, că mult v-aţi nevoit cu neputinţa lumii;
Bucuraţi-vă, că pe toţi credinţa i-aţi învăţat;
Bucuraţi-vă, că la închinare pe toţi i-aţi chemat;
Bucuraţi-vă, că la Biserica lui Hristos i-aţi adunat;
Bucuraţi-vă, mustrătorii pentru tot păcatul;
Bucuraţi-vă, mustrătorii desfrâului mai cu precădere;
Bucuraţi-vă, că şi pe mâncăcioşi îi certaţi;
Bucuraţi-vă, că pe băutori îi pedepsiţi;
Bucuraţi-vă, doctorii pentru toate năravurile rele;
Bucuraţi-vă, Sfinţilor Cosma şi Damian, doctori fără de arginţi!

Condacul al 9-lea

În toate ţinuturile v-aţi făcut cunoscuţi ca oamenii cei sfinţi ai lui Dumnezeu, şi aşa peste tot credincioşii s-au adunat şi noi biserici s-au zidit, în cântarea de: ***Aliluia!***

Icosul al 9-lea

Cei răi şi nemilostivi erau descoperiţi, şi vicleniile lor li se dădeau pe faţă, că apostolii săracilor şi ai celor necăjiţi v-aţi arătat.
Bucuraţi-vă, ai Bisericii lui Hristos lucrători;
Bucuraţi-vă, păstori şi doctori totodată;
Bucuraţi-vă, că turma lui Hristos bine păstoriţi;
Bucuraţi-vă, că de boli o tămăduiţi;
Bucuraţi-vă, că de răni o vindecaţi;
Bucuraţi-vă, că de lupii răpitori o păziţi;
Bucuraţi-vă, că şi oile rătăcite le căutaţi;
Bucuraţi-vă, că şi pe necredincioşi îi miluiţi;
Bucuraţi-vă, ai tuturor primitori;
Bucuraţi-vă, către toţi binevoitori;
Bucuraţi-vă, cu adevărat sfinţii lui Dumnezeu;
Bucuraţi-vă, Sfinţilor Cosma şi Damian, doctori fără de arginţi!

Condacul al 10-lea

Adesea oprelişti şi împotriviri aţi avut de la necredincioşii păgâni, care nu sufereau lumina credinţei lui Hristos, dar şi pe aceştia i-aţi îmblânzit, în cântarea de: ***Aliluia!***

Icosul al 10-lea

Chiar bătăi şi vătămări de la hoţi şi tâlhari aţi suferit, aceştia crezând că aveţi bani şi comori, dar cu adevărat doctorii fără plată v-aţi dovedit.
Bucuraţi-vă, sărăcia sfântă a lui Hristos;
Bucuraţi-vă, sărăcia şi de tot păcatul;
Bucuraţi-vă, podoabele virtuţilor;
Bucuraţi-vă, cununile sfinţeniei;
Bucuraţi-vă, ai lumii luceferi strălucitori;
Bucuraţi-vă, ale Luminii sfeşnice;
Bucuraţi-vă, cei de la care şi noi lumină luăm;
Bucuraţi-vă, că şi în candelele noastre o punem;
Bucuraţi-vă, că ne sunteţi uleiul alinător;
Bucuraţi-vă, mirul bine mirositor;
Bucuraţi-vă, buna mireasmă peste stricăciunea lumii;
Bucuraţi-vă, Sfinţilor Cosma şi Damian, doctori fără de arginţi!

Condacul al 11-lea

Şi noi, sfinţilor doctori fără de arginţi, cinstire vă aducem, că de darurile voastre toată Biserica s-a împodobit şi izvor de vindecări s-a făcut, în cântarea de: ***Aliluia!***

Icosul al 11-lea

În toate sfintele rugăciuni şi voi sunteţi pomeniţi şi darurile voastre mereu se revarsă peste noi, cei bolnavi şi neputincioşi:
Bucuraţi-vă, izvoarele vindecătoare ale Bisericii lui Hristos;
Bucuraţi-vă, apa credinţei;
Bucuraţi-vă, apa tămăduitoare;
Bucuraţi-vă, nume de sfântă pomenire;
Bucuraţi-vă, nume de grabnică chemare;
Bucuraţi-vă, sfinţilor de toţi rugaţi;
Bucuraţi-vă, doctori de mare nevoie;
Bucuraţi-vă, doctorii mulţimii neştiutoare;
Bucuraţi-vă, doctorii, îngerii albi pământeni;
Bucuraţi-vă, că şi de duhurile necurate ne izbăviţi;
Bucuraţi-vă, sfinţilor, iubiţii noştri sfinţi;
Bucuraţi-vă, Sfinţilor Cosma şi Damian, doctori fără de arginţi!

Condacul al 12-lea
Din slava de sus, unde acum vă odihniţi, după multele voastre osteneli, şi acum spre noi priviţi şi rugile noastre le ascultaţi, în cântarea de: ***Aliluia!***

Icosul al 12-lea
Şi de sfintele voastre moaşte mult ne bucurăm, prin care comoară cerească pe Pământ avem, ca arvuna nemuririi Împărăţiei lui Hristos.
Bucuraţi-vă, sfinţilor deodată cu toţi sfinţii;
Bucuraţi-vă, sfinţii de care avem cea mai multă nevoie;
Bucuraţi-vă, ai Bisericii neîncetaţi lucrători;
Bucuraţi-vă, şi neconteniţii slujitori ai lumii;
Bucuraţi-vă, secerătorii holdei creştine;
Bucuraţi-vă, că mereu de neghine o curăţaţi;
Bucuraţi-vă, că şi de spini o scăpaţi;
Bucuraţi-vă, roduri de grâu curat;
Bucuraţi-vă, prinosuri sfinte urcate la cer;
Bucuraţi-vă, daruri plăcute ale lui Dumnezeu;
Bucuraţi-vă, sfinţilor, între sfinţii noştri de aproape;
Bucuraţi-vă, Sfinţilor Cosma şi Damian, doctori fără de arginţi!

Condacul al 13-lea (de trei ori)
Sfinţilor doctori fără de arginţi, Cosma şi Damian, nume de mare cinstire şi pentru noi sunteţi, şi aşa îndrăznim să vă rugăm şi pe noi să ne cercetaţi şi în bolile noastre să ne întăriţi, ca de păcat curăţaţi, adevărata vindecare să dobândim, în cântarea de: ***Aliluia!***

Se citesc apoi din nou:

Icosul 1
Sfinţilor Cosma şi Damian, sunteţi cunoscuţi ca mari Sfinţi tămăduitori de toată boala şi neputinţa, ca „dar din dar”, care plată nu luaţi, ci pe Dumnezeu să-L iubim voi înşivă ne rugaţi.
Bucuraţi-vă, darul lui Dumnezeu revărsat peste lume;
Bucuraţi-vă, mila de sus coborâtă pe Pământ;
Bucuraţi-vă, mângâietorii suferinţei;
Bucuraţi-vă, alinătorii durerilor celor amarnice;
Bucuraţi-vă, oamenii îngeri;
Bucuraţi-vă, slujitorii ce nu vă scârbiţi de stricăciune;
Bucuraţi-vă, că ne curăţaţi de răni, ca doctori;
Bucuraţi-vă, că ne daţi alifia credinţei;

Bucuraţi-vă, că ne daţi medicamentul pocăinţei;
Bucuraţi-vă, că ne primiţi cu harul de sus;
Bucuraţi-vă, că prin Apa - Hristos ne spălaţi;
Bucuraţi-vă, Sfinţilor Cosma şi Damian, doctori fără de arginţi!

Condacul 1

Cutremurătoare sunt bolile şi neputinţele, care în adâncul păcatelor din noi sălăşluiesc şi doar milostivirea celor sfinţi, ce păcatul l-au biruit, şi nouă mângâiere şi tămăduire ne aduce. Acest dar având, cu cinstire cântăm: ***Bucuraţi-vă, Sfinţilor Cosma şi Damian, doctori fără de arginţi!***

(Extras din cartea: Ieromonah Ghelasie Gheorghe - Imnografie II - Acatistier ediţie îngrijită şi adăugită de Ierom. Ghelasie şi Ierom. Valerian - Editura Platytera, Colecţia Isihasm)

Imnografie

Troparul Sfinţilor doctori fără de arginţi Cosma şi Damian, din Asia: Sfinţilor cei fără de arginţi şi de minuni făcători, cercetaţi neputinţele noastre; în dar aţi luat, în dar daţi-ne nouă.

Troparul Sfinţilor doctori fără de arginţi Cosma şi Damian, din Asia: Doctorii cei înţelepţi ai lumii, de la Dumnezeu luând compătimirea, rugaţi-vă şi acum pentru noi cei ce strigăm: Doamne, mântuieşte poporul şi ţara aceasta şi slobozeşte sufletele noastre de cumplitele primejdii, pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu.

Condacul Sfinţilor doctori fără de arginţi Cosma şi Damian, din Asia: Har de tămăduiri luând, întindeţi sănătate celor ce sunt în nevoi, măriţi doctori făcători de minuni. Dar cu cercetarea lor de către voi, cutezările vrăjmaşilor le-aţi potolit, lumea tămăduind cu minunile.

Sinaxar - Sfinții Doctori fără de arginți, Cosma și Damian, cei din Asia - 1 noiembrie:

https://www.trinitas.tv/sfintii-doctori-fara-de-arginti-cosma-si-damian-cei-din-asia-1-noiembrie/

Vieţile Sfinţilor - Viaţa şi minunile Sfinţilor doctori fără de arginţi şi făcători de minuni Cosma şi Damian

Sfinţii Cosma şi Damian erau fraţi, de neam din Asia, având tată păgân şi mamă creştină, anume Teodotia. Aceasta, după moartea bărbatului ei, a trăit în văduvie, având vreme liberă şi fără piedici şi a slujit cu sârguinţă lui Hristos, închinându-şi toată viaţa lui Dumnezeu. Ea s-a făcut ca văduva aceea pe care o lăuda Apostolul, când zicea că văduva cea adevărată şi singură nădăjduieşte spre Dumnezeu şi petrece în rugăciuni şi în cereri, ziua şi noaptea.

Deci, precum vieţuia Teodotia, cu plăcere de Dumnezeu, aşa îi învăţa şi pe iubiţii săi fii, Cosma şi Damian, căci i-a hrănit cu buna învăţătură, în credinţa creştinească şi cu dulceaţa dumnezeieştii Scripturi, povăţuindu-i spre toată fapta bună. Iar ei, venind în vârstă desăvârşită, ***petrecând în legea Domnului şi deprinzându-se în viaţa cea fără de prihană, s-au făcut ca doi luminători, strălucind pe pământ cu faptele cele bune. Pentru aceasta au şi luat de la Dumnezeu darul tămăduirii, dând sănătate sufletelor şi trupurilor, vindecând tot felul de boli, tămăduind toate neputinţele şi izgonind duhurile cele viclene.***

Dar ajutau nu numai oamenilor, ci şi dobitoacelor şi nu primeau nimic pentru aceasta de la nimeni, căci toate acestea le făceau nu pentru avere, adică să se îmbogăţească cu aur şi cu argint, ci pentru Dumnezeu, ca să arate către El dragostea lor, prin dragostea cea către aproapele; nici nu doreau slava omenească

prin aceste tămăduiri, ci slava lui Dumnezeu. ***Ei tămăduiau neputinţele pentru slava numelui Domnului lor, Care le-a dăruit puterea de a tămădui.*** Dar nu cu buruieni, ci cu numele Domnului izbăveau de boli, fără plată şi fără să aştepte mulţumire, împlinind porunca Celui ce a zis: În dar aţi luat, în dar să daţi. Pentru aceea au fost numiţi de cei credincioşi, doctori fără plată sau fără de arginţi. ***Astfel, petrecându-se viaţa lor cu bună credinţă, în pace s-au sfârşit. Şi nu numai în viaţa lor, ci şi după moarte s-au preamărit prin felurite minuni, pentru care se cinstesc de Biserică cu pomenirea cea de peste an, ca nişte calzi folositori şi doctori, apărători ai sufletelor şi trupurilor noastre.***

Iar despre viaţa lor cea bună şi despre tămăduirea cea fără de plată, există o astfel de povestire:

O femeie oarecare, cu numele Paladia, zăcând pe patul durerii de mulţi ani şi neavând nici un ajutor de la doctori, a auzit de aceşti sfinţi că tămăduiesc toate bolile, şi a trimis la dânşii cu rugăminte ca să vină la ea, căci era aproape de moarte. Sfinţii, ascultând rugămintea, au mers în casa ei şi îndată femeia, după credinţa sa, a dobândit tămăduire, prin venirea la dânsa a Sfinţilor doctori şi s-a făcut sănătoasă, slăvind pe Dumnezeu, Cel ce a dăruit robilor Săi un dar al tămăduirii ca acesta. Fiind mulţumită de acea milă a doctorilor, a vrut să-i răsplătească cu daruri. Dar aceştia n-au vrut să ia, că niciodată nu luaseră nimic de la nimeni, fiindcă nu vindeau darul pe care îl aveau de la Dumnezeu.

Deci, femeia a cugetat ca măcar pe unul dintr-înşii să-l silească prin rugăminte, să primească de la dânsa cât de puţină răsplată; şi, luând trei ouă, a venit în taină la Sfântul Damian, rugându-l să ia de la dânsa acele ouă în numele Sfintei Treimi. Iar Damian, auzind de numele lui Dumnezeu în Treime, a luat de la femeie acel mic dar, pentru jurământul ei cel mare, prin care l-a rugat.

Sfântul Cosma, înştiinţându-se de aceasta, s-a mâhnit foarte mult. Apoi, sosind mutarea din viaţă a Sfântului Cosma, acesta a poruncit, aproape de ieşirea sufletului din trup, să nu fie pus Damian lingă dânsul, când se va sfârşi, pentru că a călcat porunca Domnului şi a luat plată de la femeie pentru tămăduire. Deci, odihnindu-se în Domnul, Sfântul Cosma, după câtăva vreme a venit şi ceasul sfârşitului lui Damian, mutându-se din viaţa aceasta vremelnică la cea veşnică. Iar oamenii chibzuiau unde să-l îngroape, că ştiau porunca Sfântului Cosma şi nu îndrăzneau să pună pe Damian lângă fratele său. Şi fiind ei în nepricepere, a alergat îndată acolo o cămilă, care fusese mai înainte îndrăcită, şi pe care o tămăduiseră sfinţii. Aceea a grăit cu glas omenesc că, fără îndoială, să-l pună pe Damian aproape de Cosma, de vreme ce nu pentru plată a luat de la

femeie acele trei ouă, ci pentru numele lui Dumnezeu. Şi aşa cinstitele lor moaşte au fost puse împreună, la locul numit Firaman.

***

Odinioară, un bărbat oarecare din acele locuri, în vremea secerişului, a ieşit să-şi secere holda şi, slăbit de arşiţa soarelui, a mers sub un stejar să se odihnească şi, culcându-se, a adormit greu. Ţinând gura deschisă, venind un şarpe, i-a intrat în gură şi în pântece. Apoi, deşteptându-se omul, nu ştia ce i se întâmplase şi, mergând în ţarină, a secerat până seara, apoi a venit la casa sa şi, după cină, s-a culcat. În timp ce se odihnea, şarpele a început a muşca cele dinlăuntrul lui. Iar el strigă de durere şi, deşteptându-se toţi şi alergând la dânsul, îl pipăiau şi nu pricepeau de unde vine acea durere. Iar el a strigat cu glas mare, zicând: "Sfinţilor doctori, Cosma şi Damian, ajutaţi-mă!" Şi îndată ce au sosit sfinţii, l-au adormit, încât şarpele să iasă pe aceeaşi cale pe unde a intrat. Dormind omul iarăşi cu gura deschisă, prin rugăciunile Sfinţilor Cosma şi Damian, cu puterea lui Dumnezeu au scos şarpele din om şi, ieşind acesta din gura lui, toţi cei care se aflau acolo s-au înspăimântat de acea minune înfricoşătoare. Apoi, ieşind şarpele, îndată s-a deşteptat omul acela şi s-a făcut sănătos desăvârşit, cu ajutorul sfinţilor celor fără de arginţi.

***

În acelaşi loc era un alt bărbat, pe nume Malh, ce locuia aproape de biserica Sfinţilor doctori Cosma şi Damian, care era în Firaman. Vrând el să plece la drum lung, a dus-o pe femeia sa la biserică şi i-a zis: "Iată, eu mă duc departe, iar pe tine te las în seama Sfinţilor Cosma şi Damian, spre pază; şezi în casa ta, până când îţi voi trimite semn de la mine, pe care îl vei cunoaşte că este al meu şi, când vă voi Dumnezeu, îţi voi trimite semnul acela şi te voi lua la mine". Malh, încredinţând sfinţilor pe femeia sa, a plecat la drum.

Trecând câteva zile, diavolul a luat chipul unui om cunoscut şi, venind la femeia lui Malh, i-a arătat un semn ca acela despre care zisese bărbatul ei. Diavolul arătându-i semnul, îi poruncea să meargă la bărbatul ei, zicând: "pe mine m-a trimis bărbatul tău ca să te duc la dânsul". Iar femeia a zis: "Semnul acesta îl cunosc, dar nu voi merge, că sunt încredinţată Sfinţilor fără de arginţi, Cosma şi Damian; iar dacă voieşti să merg cu tine la bărbatul meu, vino împreună cu mine în biserica sfinţilor şi jură-te mie, înaintea altarului, că nu-mi vei face nici un rău pe drum". Iar diavolul a făgăduit aşa; şi, mergând cu dânsa în biserică, înaintea

altarului, s-a jurat, zicând: "Aşa mă jur pe puterea lui Cosma şi Damian, că nu-ţi voi face nici un rău pe drum, ci te voi duce la bărbatul tău".

Femeia, auzind jurământul, a crezut diavolului celui mincinos, care se arătase în chip de om cunoscut şi a pornit cu dânsul la drum. Iar înşelătorul, luând-o pe ea, a dus-o în loc pustiu şi neumblat voind să-i facă rău şi s-o omoare. Dar ea, văzându-se în cea mai de pe urmă nevoie, şi-a ridicat ochii la cer şi a strigăt din inimă către Dumnezeu, zicând: "Dumnezeule, ajută-mi cu rugăciunile Sfinţilor Cosma şi Damian şi grăbeşte de mă izbăveşte din mâinile acestui ucigaş". Şi îndată s-au arătat grabnicii ajutători, Sfinţii cei fără de arginţi, Cosma şi Damian, strigând asupra diavolului. Iar el, văzându-i pe dânşii, a lăsat femeia şi a fugit şi, alergând la o râpă înaltă, a căzut în prăpastie şi a pierit.

Sfinţii, luând pe femeie, au dus-o la casa ei. Şi a zis femeia, închinându-se lor: "Mulţumesc vouă, stăpânii mei, că m-aţi izbăvit de groaznica pierzare; deci, rogu-vă, spuneţi-mi cine sunteţi, ca să ştiu cui să dau mulţumire până la sfârşitul vieţii mele". Iar ei au zis către dânsa: ***"Noi suntem Cosma şi Damian, robii lui Hristos, cărora te-a încredinţat bărbatul tău, când a plecat la drum; şi pentru aceea ne-am sârguit a grăbi spre ajutorul tău şi te-am izbăvit pe tine de diavol, cu darul lui Dumnezeu".***

Atunci femeia, auzind această, a căzut la pământ de frică şi de bucurie, iar ei s-au făcut nevăzuţi. Apoi femeia striga, lăudând şi mulţumind lui Dumnezeu şi slugilor lui, Sfinţilor Cosma şi Damian. Şi, cu lacrimi alergând la biserică, a căzut înaintea icoanei sfinţilor, spunând tuturor ceea ce se făcuse, cum şi-a făcut Domnul milă de dânsa, cu rugăciunile plăcuţilor Săi. Şi grăia în rugăciune cuvintele acestea: "Dumnezeul părinţilor noştri, al lui Avraam, al lui Isaac, al lui Iacov şi al seminţiei lor celei drepte, Care ai stins cuptorul cel cu foc celor trei tineri şi Care ai ajutat roabei tale Tecla, în privelişte, Îţi mulţumesc că şi pe mine, păcătoasa, m-ai izbăvit de lanţurile diavolului, prin plăcuţii Tăi, Cosma şi Damian. Mă închin Ţie, Care faci minuni mari şi preaslăvite şi Te măresc pe Tine, Tatăl, Fiul şi Sfântul Duh, în veci. Amin".

Sfinții Doctori fără de arginți Cosma și Damian - drumul spre sfințenie

Ajutându-i pe cei bolnavi, dar și pe cei chinuiți de duhuri rele, și îngrijindu-se și de animale, cei doi frați nu doreau să fie răsplătiți cu nimic de către oameni.

***

Născuți în Asia, dintr-un tată păgân și o mamă creștină, cei doi frați au învățat de la mama lor tainele credinței, iar pentru faptele lor bune au primit multe daruri, printre care cel al tămăduirii.

Ajutându-i pe cei bolnavi, dar și pe cei chinuiți de duhuri rele, și îngrijindu-se și de animale, cei doi frați nu doreau să fie răsplătiți cu nimic de către oameni.

O femeie pe care o vindecaseră de o boală grea încercând să le ofere daruri, Sfântul Damian a primit trei ouă, dar nu ca bunuri pământești, ci în numele Sfintei Treimi. Mâhnindu-se fratele său auzind că a primit ouăle, nu dorea ca, atunci când va veni ceasul, să fie îngropați împreună. Dar o cămilă a rostit cu voce omenească faptul că Sfântul Damian a primit acele ouă în numele Domnului și, astfel, cei doi frați au fost îngropați unul lângă celălalt, după ce toată viața slujiseră celorlalți.

Sinaxar - Pomenirea Sfinţilor şi făcătorilor de minuni fără de arginţi Cosma şi Damian, fiii Teodotei celei din Asia

În această lună (noiembrie) în ziua întâia, pomenirea Sfinţilor şi făcătorilor de minuni fără de arginţi Cosma şi Damian, fiii Teodotei celei din Asia.

Sfinţii făcători de minuni şi Doctori fără arginţi Cosma şi Damian împreună cu mama lor Teodota erau din Asia Mică (după unii, din Mesopotamia). Tatăl lor care era necredincios a murit când ei erau încă copii. Mama i-a crescut în evlavia creştină. Prin exemplul vieţii ei şi prin citirea cărţilor sfinte, Sfânta Teodota a păstrat puritatea vieţii copiilor ei prin respectarea poruncilor lui Dumnezeu, ajutându-i să devină bărbaţi virtuoşi şi drepţi. Educaţi şi formaţi ca doctori, ei au primit în dar harul vindecării trupurilor şi sufletelor bolnave prin puterea rugăciunii. Ei vindecau chiar şi animale. ***Din iubire curată faţă de Domnul şi faţă de semeni ei nu luau niciodată plată pentru serviciile lor, respectând porunca Mântuitorului nostru Iisus Hristos care a spus: "În dar aţi luat, în dar să daţi"***

(Mt. 10:8). Faima Sfinţilor Cosma şi Damian s-a răspândit în toată regiunea şi oamenii i-au numit doctori fără de arginţi.

***

Odată, sfinţii au fost chemaţi la căpătâiul unei femei foarte grav bolnave, pe nume Paladia, care nu a mai găsit vindecare la nici un doctor. Cei doi sfinţi, numai prin credinţă şi puterea rugăciunii au reuşit să o vindece pe Paladia, care s-a sculat perfect sănătoasă şi a dat slavă lui Dumnezeu. Dorind să-i răsplătească pentru binele făcut, Paladia s-a îndreptat spre Damian, arătându-i trei ouă şi zicând: "Ia acest dar în numele Sfintei Treimi dătătoare de viaţă, Tatăl, Fiul şi Duhul Sfânt." Auzind numele Sfintei Treimi doctorul fără de arginţi nu a îndrăznit să refuze. Când a auzit Cosma întâmplarea, s-a întristat crezând că făcând aceasta fratele său a încălcat porunca.

Pe patul de moarte, el a cerut ca fratele său să nu fie înmormântat lângă el. Sfântul Damian s-a stins şi el din viaţă la scurt timp şi toţi se întrebau unde va fi îngropat. Dar Dumnezeu a făcut o minune printr-o cămilă, pe care "doctorii" au vindecat-o şi care glăsuind cu voce omenească le-a spus să nu se îndoiască şi să-l pună pe Damian lângă Cosma pentru că Damian nu a acceptat ouăle de la femeie drept plată ci din respect pentru numele lui Dumnezeu. Sfintele trupuri ale doctorilor fără arginţi au fost îngropate împreună în Thereman (Mesopotamia). După moartea lor s-au înfăptuit multe minuni.

***

În Thereman, aproape de biserica Sfinţilor Cosma şi Damian, trăia un om pe nume Malchus. Într-o zi el a plecat în călătorie, lăsându-şi femeia singură pentru o perioadă destul de lungă de timp. Înainte să plece el s-a rugat la biserica "doctorilor fără de arginţi" să aibă grijă de nevasta lui. Dar vrăjmaşul omului a luat chipul prietenului lui Malchus uneltind uciderea femeii. El i s-a arătat femeii spunându-i că l-a trimis bărbatul ei să o ia şi să o ducă acolo unde era el. Crezându-l, ea s-a dus cu el şi când au ajuns într-un loc pustiu vrăjmaşul a vrut să o omoare. Văzând pericolul care o păştea, femeia s-a rugat fierbinte lui Dumnezeu să o ajute.

Atunci au apărut doi bărbaţi înfricoşători care l-au alungat pe diavol şi acesta a căzut de pe o stâncă. Cei doi au condus-o pe femeie acasă unde ajungând ei, ea sa închinat şi i-a întrebat cum le este numele ca să le poată mulţumi toată viaţa. Ei au răspuns că sunt slujitorii lui Dumnezeu, Cosma şi Damian, după care s-au făcut nevăzuţi.

Tremurând de uimire şi bucurie, ea a povestit la toată lumea minunea şi a mers la icoana binefăcătorilor ei rugându-se şi mulţumind lui Dumnezeu.

De atunci, cei doi sfinţi sunt consideraţi protectori ai sfinţeniei căsniciilor creştine, precum şi dătătorii de armonie în viaţa soţilor. Sărbătorirea lor se face până şi în Rusia din vremuri străvechi.

Sfinţii Doctori fără arginţi Cosma şi Damian din Asia Mică nu trebuie confundaţi cu Sfinţii Cosma şi Damian din Roma (prăznuiţi la 1 iulie) sau cu Sfinţii fără de arginţi din Arabia (prăznuiţi la 17 octombrie).

Arhid. Ștefan Sfarghie - Sinaxar - Sfinţii doctori fără de arginţi Cosma şi Damian, cei din Asia

Aceşti Sfinţi Cosma şi Damian pe care Biserica noastră îi cinsteşte astăzi erau din Asia, din părţile Ciliciei. Tatăl lor era păgân, iar mama creştină şi se numea Teodota.

Trebuie să se facă deosebirea între aceştia şi alţi doi Sfinţi Cosma şi Damian, care erau din Roma şi care se prăznuiesc în fiecare an la 1 iulie.

Mama lor, Teodota, rămânând văduvă, se străduia să ofere o educaţie aleasă copiilor ei, dar, mai mult, ea dorea ca fiii săi să devină buni creştini. De aceea, îi povăţuia permanent spre toată fapta cea bună, cultivându-le credinţa cea adevărată în Mântuitorul Iisus Hristos.

Mai târziu, i-a trimis pe Cosma şi pe Damian la şcoli înalte, unde au dobândit cunoaşterea medicinei. Iar prin harul lui Dumnezeu au primit şi darul de a tămădui orice suferinţă sufletească şi trupească, fiind de folos atât oamenilor, cât şi animalelor.

Ceea ce îi uimea pe toţi oamenii era împotrivirea Sfinţilor Cosma şi Damian de a primi vreo răsplătire pentru ostenelile lor cu cei bolnavi, căci nu tămăduiau pentru plată sau ca să adune bogăţii, ci din dragoste faţă de Dumnezeu şi faţă de semeni,

după porunca Domnului: ***„Tămăduiţi pe cei neputincioşi, înviaţi pe cei morţi, curăţiţi pe cei leproşi, pe demoni scoateţi-i; în dar aţi luat, în dar să daţi” (Matei 10, 8).***

Singura lor plată era ca cel tămăduit să creadă în Hristos Iisus, de la care îi venea vindecarea. Pentru aceasta au fost numiţi de credincioşi „doctori fără de arginţi” sau „doctori fără de plată”. Astfel petrecându-şi viaţa, cu pace, în dreapta credinţă s-au săvârşit.

Sfinţilor cei fără de arginţi şi de minuni făcători, cercetaţi neputinţele noastre; în dar aţi luat, în dar daţi-ne nouă.

Iulian Dumitraşcu - Calendar Ortodox - Sfinţii doctori fără de arginţi Cosma şi Damian, cei din Asia

Sfinţii Cosma şi Damian erau fraţi, de neam din Asia, având tată păgân şi mamă creştină, anume Teodotia. Aceasta, după moartea bărbatului ei, a trăit în văduvie, având vreme liberă şi fără piedici şi a slujit cu sârguinţă lui Hristos, închinându-şi toată viaţa lui Dumnezeu. Ea s-a făcut ca văduva aceea pe care o lăuda apostolul, când zicea că văduva cea adevărată şi singură nădăjduieşte spre Dumnezeu şi petrece în rugăciuni şi în cereri, ziua şi noaptea.

Deci, precum vieţuia Teodotia, cu plăcere de Dumnezeu, aşa îi învăţa şi pe iubiţii săi fii, Cosma şi Damian, căci i-a hrănit cu bună învăţătură, în credinţa creştinească şi cu dulceaţa dumnezeieştii Scripturi, povăţuindu-i spre toată faptă bună.

Iar ei, venind în vârstă desăvârşită, petrecând în legea Domnului şi deprinzându-se în viaţa cea fără de prihană, s-au făcut ca doi luminători, strălucind pe pământ cu faptele cele bune. Pentru aceasta au şi luat de la Dumnezeu darul tămăduirii, dând sănătate sufletelor şi trupurilor, vindecând tot felul de boli, tămăduind toate neputinţele şi izgonind duhurile cele viclene.

Dar ajutau nu numai oamenilor, ci şi dobitoacelor şi nu primeau nimic pentru aceasta de la nimeni, căci toate acestea le făceau nu pentru avere, adică să se îmbogăţească cu aur şi cu argint, ci pentru Dumnezeu, ca să arate către El

dragostea lor, prin dragostea cea către aproapele; nici nu doreau slava omenească prin aceste tămăduiri, ci slava lui Dumnezeu.

Ei tămăduiau neputinţele pentru slavă numelui Domnului lor, Care le-a dăruit puterea de a tămădui. Dar nu cu buruieni, ci cu numele Domnului izbăveau de boli, fără plată şi fără să aştepte mulţumire, împlinind porunca Celui ce a zis: În dar aţi luat, în dar să daţi. Pentru aceea au fost numiţi de cei credincioşi, doctori fără plată sau fără de arginţi.

Astfel, petrecându-se viaţa lor cu bună credinţă, în pace s-au sfârşit. Şi nu numai în viaţa lor, ci şi după moarte s-au prea mărit prin felurite minuni, pentru care se cinstesc de Biserică cu pomenirea cea de peste an, ca nişte calzi folositori şi doctori, apărători ai sufletelor şi trupurilor noastre.

***

Iar despre viaţa lor cea bună şi despre tămăduirea cea fără de plată, există o astfel de povestire: O femeie oarecare, cu numele Paladia, zăcând pe patul durerii de mulţi ani şi neavând nici un ajutor de la doctori, a auzit de aceşti sfinţi că tămăduiesc toate bolile, şi a trimis la dânşii cu rugăminte ca să vină la ea, căci era aproape de moarte.

Sfinţii, ascultând rugămintea, au mers în casa ei şi îndată femeia, după credinţa sa, a dobândit tămăduire, prin venirea la dânsa a Sfinţilor doctori şi s-a făcut sănătoasă, slăvind pe Dumnezeu, Cel ce a dăruit robilor Săi un dar al tămăduirii ca acesta. Fiind mulţumită de acea milă a doctorilor, a vrut să-i răsplătească cu daruri. Dar aceştia n-au vrut să ia, că niciodată nu luaseră nimic de la nimeni, fiindcă nu vindeau darul pe care îl aveau de la Dumnezeu.

Deci, femeia a cugetat că măcar pe unul dintr-înşii să-l silească prin rugăminte, să primească de la dânsa cât de puţină răsplată; şi, luând trei ouă, a venit în taină la Sfântul Damian, rugându-l să ia de la dânsa acele ouă în numele Sfintei Treimi. Iar Damian, auzind de numele lui Dumnezeu în Treime, a luat de la femeie acel mic dar, pentru jurământul ei cel mare, prin care l-a rugat.

Sfântul Cosma, înştiinţându-se de aceasta, s-a mâhnit foarte mult. Apoi, sosind mutarea din viaţă a Sfântului Cosma, acesta a poruncit, aproape de ieşirea sufletului din trup, să nu fie pus Damian lângă dânsul, când se va sfârşi, pentru că a călcat porunca Domnului şi a luat plată de la femeie pentru tămăduire.

Deci, odihnindu-se în Domnul, Sfântul Cosma, după câtăva vreme a venit şi ceasul sfârşitului lui Damian, mutându-se din viaţa aceasta vremelnică la cea veşnică. Iar oamenii chibzuiau unde să-l îngroape, că ştiau porunca Sfântului Cosma şi nu îndrăzneau să pună pe Damian lângă fratele său. Şi fiind ei în nepricepere, a alergat îndată acolo o cămilă, care fusese mai înainte îndrăcită, şi pe care o tămăduiseră sfinţii.

Aceea a grăit cu glas omenesc că, fără îndoială, să-l pună pe Damian aproape de Cosma, de vreme ce nu pentru plată a luat de la femeie acele trei ouă, ci pentru numele lui Dumnezeu. Şi aşa cinstitele lor moaşte au fost puse împreună, la locul numit Firaman.

***

Odinioară, un bărbat oarecare din acele locuri, în vremea secerişului, a ieşit să-şi secere holda şi, slăbit de arşiţa soarelui, a mers sub un stejar să se odihnească şi, culcându-se, a adormit greu. Ţinând gura deschisă, venind un şarpe, i-a intrat în gură şi în pântece.

Apoi, deşteptându-se omul, nu ştia ce i se întâmplase şi, mergând în ţarină, a secerat până seara, apoi a venit la casa sa şi, după cină, s-a culcat. În timp ce se odihnea, şarpele a început a muşca cele dinlăuntrul lui. Iar el strigă de durere şi, deşteptându-se toţi şi alergând la dânsul, îl pipăiau şi nu pricepeau de unde vine acea durere.

Iar el a strigat cu glas mare, zicând: „Sfinţilor doctori, Cosma şi Damian, ajutaţi-mă!” Şi îndată ce au sosit sfinţii, l-au adormit, încât şarpele să iasă pe aceeaşi cale pe unde a intrat. Dormind omul iarăşi cu gura deschisă, prin rugăciunile Sfinţilor Cosma şi Damian, cu puterea lui Dumnezeu au scos şarpele din om şi, ieşind acesta din gura lui, toţi cei care se aflau acolo s-au înspăimântat de acea minune înfricoşătoare. Apoi, ieşind şarpele, îndată s-a deşteptat omul acela şi s-a făcut sănătos desăvârşit, cu ajutorul sfinţilor celor fără de arginţi.

***

În acelaşi loc era un alt bărbat, pe nume Malh, ce locuia aproape de biserica Sfinţilor doctori Cosma şi Damian, care era în Firaman. Vrând el să plece la drum lung, a dus-o pe femeia sa la biserică şi i-a zis: „Iată, eu mă duc departe, iar pe tine te las în seama Sfinţilor Cosma şi Damian, spre pază; şezi în casa ta, până când îţi voi trimite semn de la mine, pe care îl vei cunoaşte că este al meu şi, când vă voi Dumnezeu, îţi voi trimite semnul acela şi te voi lua la mine”. Malh, încredinţând sfinţilor pe femeia sa, a plecat la drum.

Trecând câteva zile, diavolul a luat chipul unui om cunoscut şi, venind la femeia lui Malh, i-a arătat un semn ca acela despre care zisese bărbatul ei. Diavolul arătându-i semnul, îi poruncea să meargă la bărbatul ei, zicând: „pe mine m-a trimis bărbatul tău ca să te duc la dânsul”.

Iar femeia a zis: „Semnul acesta îl cunosc, dar nu voi merge, că sunt încredinţată Sfinţilor fără de arginţi, Cosma şi Damian; iar dacă voieşti să merg cu tine la bărbatul meu, vino împreună cu mine în biserica sfinţilor şi jură-te mie, înaintea altarului, că nu-mi vei face nici un rău pe drum”.

Iar diavolul a făgăduit aşa; şi, mergând cu dânsa în biserică, înaintea altarului, s-a jurat, zicând: „Aşa mă jur pe puterea lui Cosma şi Damian, că nu-ţi voi face nici un rău pe drum, ci te voi duce la bărbatul tău”.

Femeia, auzind jurământul, a crezut diavolului celui mincinos, care se arătase în chip de om cunoscut şi a pornit cu dânsul la drum. Iar înşelătorul, luând-o pe ea, a dus-o în loc pustiu şi neumblat voind să-i facă rău şi s-o omoare.

Dar ea, văzându-se în cea mai de pe urmă nevoie, şi-a ridicat ochii la cer şi a strigăt din inimă către Dumnezeu, zicând: „Dumnezeule, ajută-mi cu rugăciunile Sfinţilor Cosma şi Damian şi grăbeşte de mă izbăveşte din mâinile acestui ucigaş”. Şi îndată s-au arătat grabnicii ajutători, Sfinţii cei fără de arginţi, Cosma şi Damian, strigând asupra diavolului. Iar el, văzându-i pe dânşii, a lăsat femeia şi a fugit şi, alergând la o râpă înaltă, a căzut în prăpastie şi a pierit.

Sfinţii, luând pe femeie, au dus-o la casa ei. Şi a zis femeia, închinându-se lor: „Mulţumesc vouă, stăpânii mei, că m-aţi izbăvit de groaznica pierzare; deci, rogu-vă, spuneţi-mi cine sunteţi, ca să ştiu cui să dau mulţumire până la sfârşitul vieţii mele”.

Iar ei au zis către dânsa: „Noi suntem Cosma şi Damian, robii lui Hristos, cărora te-a încredinţat bărbatul tău, când a plecat la drum; şi pentru aceea ne-am sârguit a grăbi spre ajutorul tău şi te-am izbăvit pe tine de diavol, cu darul lui Dumnezeu”.

Atunci femeia, auzind aceasta, a căzut la pământ de frică şi de bucurie, iar ei s-au făcut nevăzuţi. Apoi femeia striga, lăudând şi mulţumind lui Dumnezeu şi slugilor lui, Sfinţilor Cosma şi Damian.

Şi, cu lacrimi alergând la biserică, a căzut înaintea icoanei sfinţilor, spunând tuturor ceea ce se făcuse, cum şi-a făcut Domnul milă de dânsa, cu rugăciunile plăcuţilor Săi.

Şi grăia în rugăciune cuvintele acestea: „Dumnezeul părinţilor noştri, al lui Avraam, al lui Isaac, al lui Iacov şi al seminţiei lor celei drepte, Care ai stins cuptorul cel cu foc celor trei tineri şi Care ai ajutat roabei tale Tecla, în privelişte, Îţi mulţumesc că şi pe mine, păcătoasa, m-ai izbăvit de lanţurile diavolului, prin plăcuţii Tăi, Cosma şi Damian. Mă închin Ţie, Care faci minuni mari şi prea slăvite şi Te măresc pe Tine: Tatăl, Fiul şi Sfântul Duh, în veci. Amin.”

Iulian Dumitraşcu - Calendar Ortodox - Sfinţii doctori fără de arginţi Cosma şi Damian, cei din Asia; Duminica a 22-a după Rusalii (Bogatul nemilostiv şi săracul Lazăr)

01.11.2020

Sfinţii Cosma şi Damian

Sfinţii Cosma şi Damian erau fraţi, de neam din Asia. Tatăl lor era păgân, iar mama creştină, pe anume Teodotia. Aceasta, după moartea soţului ei, a trăit în văduvie, având libertate deplină şi închinându-şi toată viaţa lui Dumnezeu.

Aşa îi învăţa şi pe iubiţii ei fii, Cosma şi Damian. I-a hrănit cu bună învăţătură, în credinţa creştinească şi cu dulceaţa dumnezeieştii Scripturi, povăţuindu-i spre toată fapta bună.

Iar ei, crescând în legea Domnului şi deprinzând viaţă curată s-au făcut ca doi luminători, strălucind în lume cu faptele lor bune. Pentru aceasta au primit de la Dumnezeu darul tămăduirilor, oferind sănătate sufletelor şi trupurilor, vindecând tot felul de boli şi alungând duhurile rele.

Nu ajutau doar oamenilor, ci şi animalelor şi nu primeau nimic pentru aceasta de la nimeni. Pe toate le făceau nu pentru avere, ci din dragoste față de Dumnezeu și de aproapele.

Astfel, petrecându-şi viaţa lor cu bună credinţă, au plecat la cele veşnice în pace.

Troparul, glas 8: Sfinţilor cei fără de arginţi şi de minuni făcători, cercetaţi neputinţele noastre; în dar aţi luat, în dar daţi-ne nouă.

Duminica a 22-a după Rusalii

Textul evanghelic din Duminica a 22-a după Rusalii prezintă pilda Bogatului Nemilostiv și a săracului Lazăr de la Luca 16:19-31.

În predicile referitoare la această parabolă, patriarhul Daniel a evidențiat faptul că „Văpaia focului din iad este mustrarea conștiinței pentru binele pe care omul ar fi putut să îl facă și nu l-a făcut, este regretul veșnic că nu a răspuns iubirii lui Dumnezeu”.

„După moartea trupului, sufletul omului își amintește de faptele săvârșite pe pământ și simte starea spirituală în care se află, fie fericire în comuniunea sfinților, în sânul lui Avraam, fie nefericire, și mustrare de conștiință în singurătatea iadului”.

„Focul nematerial al iadului este durerea vidului spiritual din sufletul omului nemilostiv, adică insensibil și inuman”, atrage atenția prea fericirea sa.

Proloagele din 1 noiembrie

Luna lui noiembrie în ziua dintâi: Pomenirea Sfinţilor de minuni făcători şi fără de arginţi doctori Cosma şi Damian din Asia.

Aceşti Sfinţi erau din Asia, din părţile Ciliciei, din tată păgân şi din maică creştină, al cărei nume era Teodota, spre deosebire de alţi doi Sfinţi Cosma şi Damian, care se trăgeau din Roma şi care se prăznuiesc ca mucenici, în fiecare an, la 1 iulie.

Deci, rămânând mama lor văduvă, aşa precum căuta ea să placă lui Dumnezeu cu viaţa ei cinstită, aşa învăţa şi pe fii ei, hrănindu-i cu bună învăţătură, în credinţa lui Hristos şi povăţuindu-i spre toată fapta bună. Şi la unele şcoli înalte i-a trimis pentru a se desăvârşi în iscusinţă.

În aces chip au ajuns tinerii nu numai adânc cunoscători în meşteşugul doctoricesc, ci au primit de la Dumnezeu şi darul de a tămădui orice suferinţă sufletească şi trupească, folosind atât oamenilor, cât şi dobitoacelor.

Iar ceea ce uimea pe toţi era împotrivirea lor de a primi vreo răsplătire pentru osteneala lor cu cei bolnavi, căci nu tămăduiau pentru plată sau să adune bogăţii, ci ca să-şi dovedească dragostea lor faţă de Dumnezeu şi faţă de semeni, după porunca lui Hristos: "În dar aţi luat, în dar să daţi" (Matei 10, 8). Singura lor plată era ca cel tămăduit să creadă în Hristos, de la care îi venea tămăduirea. Pentru

această purtare a lor, ei au fost numiţi de cei credincioşi "doctori fără de plată" sau "doctori fără de arginţi."

Deci, astfel petrecându-şi viaţa lor, cu pace şi în dreapta credinţă, s-au săvârşit.

Şi sunt pomeniţi în Biserică în fiecare an, ca nişte calzi folositori şi doctori apărători ai sufletelor şi ai trupurilor noastre.

Întru această zi, cuvânt despre o femeie pustnică.

Un oarecare călugăr s-a dus în pustia cea mai îndepărtată şi a văzut o femeie şezând pe o piatră. Şi, socotind că este o fiară, a început a striga şi a-i porunci, zicând: "De eşti om, pogoară-te aici să vorbim."

Iar ea a zis: "Ce voieşti, omule? Du-te de aici, că sunt femeie goală".

Şi i-a zis stareţul: "Primeşte o haină, scufia şi brâul".

Iar ea primindu-le, s-a încins şi a pogorât spre stareţ.

Şi i-a zis bătrânul: "Pentru Domnul, spune-mi mie, cine eşti tu?"

Iar ea a zis: "Eu sunt fiica unei căpetenii de ostaşi. Şi voiau părinţii mei să mă dea pe mine după bărbat şi să mă facă stăpâna casei. Iar eu m-am gândit că toate lucrurile lumii acesteia sunt trecătoare. Şi am fugit noaptea în pustie şi am ajuns la piatra aceasta; şi sunt de atunci şaizeci de ani până în ziua de astăzi, iar om n-am văzut, fără numai, pe tine. Şi am un vas de apă, iar altul de bob muiat şi Dumnezeu în toate zilele le umple pe ele".

Deci, a mâncat dintr-însul stareţul şi a băut din apa ei şi, săturându-se, a lăudat pe Dumnezeu.

Şi voind ea să se ducă la chiliuţa sa, dezbrăcându-se, i-a zis lui: "Primeşte-ţi ale tale, părinte".

Iar el i-a zis: "Nu face aşa, maică sfântă, ci să le ai cu tine acestea".

Însă ea nu voia, ci i-a zis lui: "Mergi de-mi adu mie altă haină, scufie şi brâu şi degrabă să vii la mine".

Iar el, mergând şi luând cele trebuincioase, iarăşi a venit la piatra ei şi a început a striga şi a grăi şi nu era glas nici auzire şi o piatră lată era prăvălită pe dinaintea peşterii. Iar fiarele cele sălbatice, scrâşneau cu dinţii împotriva stareţului. Şi făcând el rugăciune, s-au risipit fiarele şi piatra s-a răsturnat. Şi, intrând în peşteră, a aflat-o pe ea moartă. Apoi a îmbrăcat-o cu haina, cu scufia şi cu colţuni şi a pus-o pe ea în peşteră.

Şi era stareţul beteag de un ochi, din tinereţile sale şi, îndată a văzut, tot umblând cu cinstitele ei moaşte, şi a proslăvit pe Dumnezeu, Cel ce i-a dat ei un dar ca acesta şi răbdare. După aceea, făcând rugăciune, a prăvălit piatra peste uşa peşterii şi s-a dus întru ale sale.

Întru această zi, cuvânt al prea cuviosului Părintelui nostru Efrem Sirul.

Aţi auzit că doi de vor fi în ţarină, unul se va lua şi altul se va lăsa, două de vor măcina la moară, una se va lua şi alta se va lăsa, iar doi în casă şi celelalte. Cei din casă sunt judecătorii şi povăţuitorii cei ce sunt în înalta stăpânire şi împăraţii şi asupritorii. Că este judecător drept şi este judecător nedrept. Cel drept se ia şi se scoate din foc, iar cel nedrept se lasă. Iar cei din ţarină, adică din lumea aceasta, sunt ţăranii, cei de rând şi cei prea mici cu neamul şi cu bogăţia, slăviţii şi neslăviţii, drepţii şi cei nedrepţi. Şi drepţii se iau, iar nedrepţii se lasă în foc. Iar cele ce macină sunt mulţimea femeilor, iar în parte şi sufletele celor ce au luat jugul robiei şi şi-au săvârşit în boală viaţa lor.

Că sunt femei drepte şi sunt şi nedrepte, sunt robi drepţi şi sunt şi nedrepţi. Sunt bolnavi drepţi, precum Iov şi Lazăr, şi sunt nedrepţi, precum Cain şi Gheezi; pentru aceea zice: "Doi de vor fi în pat, arătând astfel boala lor, drepţii se vor lua, iar nedrepţii se vor lăsa".

Iar cum se vor lua drepţii, să spună Pavel: "Cei vii în Domnul se vor răpi în nori, în văzduh, şi totdeauna cu Domnul vor fi".

Şi cum se lasă nedrepţii? Vor aduna îngerii pe cei aleşi din cele patru vânturi, iar pe necredincioşi îi vor arde cu focul cel nestins.

Deci, să nu socoteşti că focul nestins al osândiţilor va fi cu lemne, nici că sunt oarecare slujitori care îl aprind pe dedesupt, precum socotesc mulţi bârfitori. Ci caută la Sodoma şi vezi cuptor fără de lemne. Cugetă la împietrirea femeii şi minunează-te de îngrozirea focului. Că şi Lot era împreună cu femeia şi cu cele două fiice ale lui. Dar nici Lot nu s-a ars de foc împreună cu fiicele şi nici femeia

lui n-a scăpat de groaza focului. Ci fiecare a luat plată după starea sa. Aşa va fi şi la judecată. Drepţii, adică, se vor lua ca Lot, iar cei nedrepţi se vor lăsa ca femeia lui Lot.

Dumnezeului nostru, slavă, acum şi pururea şi în vecii vecilor! Amin.

Sfântul Nicolae Velimirovici – Proloagele de la Ohrida - Pomenirea Sfinţilor doctori fără de arginţi Cosma şi Damian

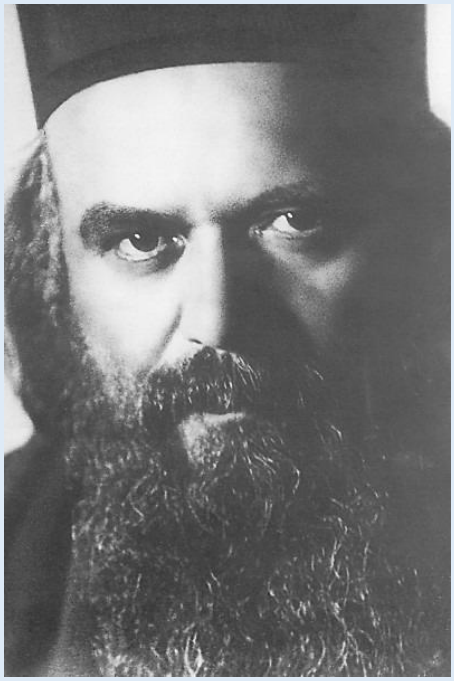

Aceştia au fost mari făcători de minuni şi după cum le spune şi numele, au vindecat oamenii fără ca să primească nici un fel de răsplată pentru aceasta.

Ei s-au născut dintr-un tată păgân şi o mamă creştină, undeva în Asia mică. Ei au fost fraţi şi de sânge şi duhovniceşti. După moartea tatălui lor, maica lor, Teodotia, s-a închinat pe sine exclusiv fiilor ei cărora le-a dăruit cea mai aleasă educaţie creştinească, ea rămânând până la moarte în desăvârşită văduvie.

Cu ajutorul lui Dumnezeu, fiii ei au crescut şi s-au desăvârşit cu vârsta şi cu duhul, făcându-se rod ales, bucurie şi cinste vieţii maicii lor şi mai cu seamă făcându-se şi mari luminători ai lumii.

Ei au învăţat arta medicală, dar pe oameni îi vindecau nu atât cu medicamentele, cât cu Numele Domnului şi Mântuitorului Iisus Hristos. Pentru aceasta ei nici nu primeau niciodată nici un fel de plată de la pacienţii lor, ci mai vârtos împlineau cu dragoste cuvântul Domnului: În dar aţi luat, în dar să daţi (Matei 10 :8).

Ei păzeau cu atâta scumpătate această rânduială a lor, încât odată Sfântul Cosma s-a tulburat mult văzând că fratele lui, Damian, a acceptat trei ouă de la femeia Palladia pe care o vindecase de o boală. Pentru aceasta el a cerut ca după moartea

lui să nu fie îngropat alături de fratele Damian. Dar Sfântul Damian acceptase cele trei ouă nu pentru iubirea de plată, ci pentru că femeia aceea îl jurase să le accepte întru Numele Preasfintei Treimi. Dar, după moartea celor doi fraţi sfinţi şi doctori fără de arginţi, care s-a întâmplat în satul Fereman, ei tot alături unul de celălalt au fost îngropaţi, la porunca dumnezeiască descoperită prin vedenie.
Sfinţii fraţi şi doctori fără de arginţi Cosma şi Damian au fost mari făcători de minuni şi în timpul vieţii lor şi după moarte.

Un şarpe a intrat odată prin gura unui om care dormea, ajungându-i până în stomac. Dându-şi seama de aceasta, el ar fi murit în chinuri cumplite dacă nu ar fi invocat cu rugăciunea minţii, în ultima clipă, ajutorul Sfinţilor Cosma şi Damian, care 1-au izbăvit pe loc şi de moarte şi de vătămare. Astfel a prea slăvit Dumnezeu veşnic facerile de minuni ale acelora care pururea L-au prea slăvit pe El pe pământ prin credinţă, curăţie şi milostivire.

Cântare de laudă la Sfinţii Cosma şi Damian, doctorii fără de arginţi

Biserica-i prea slăveşte pe minunaţii doctori,
Pe cei fără de arginţi, făcătorii de minuni.
Ei ca stele luminoase strălucesc,
Din a Domnului lumină,
Ei uriaşi ai duhului sunt, Sfinţii Cosma şi Damian.

Teodotia fost-a fericita lor maică,
Ea crescut-a sfânt pe aceşti mari sfinţi.
Slăviţii fraţi împlinit-au cu osârdie Legea,
Şi prea milostivi fiind, lui Hristos au plăcut.

Ei au plăcut lui Hristos, Domnul Prea milostivul,
Doctorul Doctorilor, Întâiul Fără de Arginţi.

Ei de la Domnul darul medical primit-au
Şi astfel doctori destoinici s-au făcut.
Ei cu darul harului învăţat-au arta,
Şi de aceea pe oameni în dar sănătoşi i-au făcut.

Ale Domnului daruri lor din belşug trimise

Ei din belşug săracilor le împărţeau în dar.
Ei pe săraci vindecau şi la trup şi la suflet,
Şi aceasta pururi în Numele Domnului Sfânt.

Negura lungilor vremi n-a putut să ascundă
Sfântul nume al Sfinţilor fără de arginţi.
Căci de-atunci până astăzi ei pururea lucrează
Minuni nesfârşite celor ce cred în ei.

Ei şi astăzi vindecă puternic neputincioşi şi bolnavi
Cu rugăciunile lor ce le înalţă-n cer.
Slavă veşnică acestor Sfinţi se cuvine,
Ce pentru noi se roagă la Tronul lui Dumnezeu!

Pr. Ciprian Florin Apetrei - Theologica - Sfinții doctori fără de arginți Sfinții doctori fără de arginți

Între sfinţi există o categorie aparte, Sfinții doctori fără de arginți. Aceştia au fost medicii creştini care aduceau vindecare raportându-se permanent la Hristos, Vindecătorul a toate, și fără a aştepta sau a condiţiona o răsplată de la pacienţi.

Astăzi, 1 noiembrie, Sfânta noastră Biserică Ortodoxă cinsteşte şi ne pune înainte pe doi mari sfinţi, care sunt foarte cunoscuţi în întreaga lume creştină. Este vorba despre Sfinții doctori fără de arginţi Cosma şi Damian din Asia Mică, care au trăit în secolul al IV-lea.

Nu trebuie confundați cu Sfinții mucenici și doctori fără de arginți Cosma și Damian, cei din Roma, sărbătoriți pe 1 iulie, și nici cu Sfinții mucenici și doctori fără de arginți Cosma și Damian, cei din Arabia, pomeniți pe 17 octombrie.

Sfinții doctori fără de arginţi și făcători de minuni dispuneau de mari harisme, pe care le-au cultivat şi le-au valorificat pentru binele semenilor lor. Erau medici, excelenţi oameni de ştiinţă, dar în acelaşi timp inima lor era permanent întărită de credinţa în Hristos şi de iubirea faţă de oameni.

Modelele de viaţă sfântă pe care Biserica le aşază astăzi înainte ne arată că au existat, există şi vor exista întotdeauna sfinţi. Există continuu chipurile sfinţite care

„ţin lumea”. Astfel de chipuri luminoase au fost şi Sfinţii doctori fără de arginţi și făcători de minuni pe care Biserica noastră îi cinsteşte cu bună cuviinţă astăzi.

Cu o atât de mare iubire se umpluse fiinţa lor, încât şi acum, după atâtea veacuri, lucrează „semne şi minuni”. Ajută grabnic pe toţi aceia care cu credinţă şi smerenie aleargă la ei ca la nişte adevăraţi prieteni ai lui Dumnezeu.

Spre astfel de minunate trepte duhovniceşti suntem şi noi chemaţi să ne ridicăm în timpurile pe care le trăim. Să înţelegem astăzi, în lumea în care trăim, aceste mari şi minunate adevăruri, iar Sfinţii doctori fără de arginţi Cosma şi Damian să cerceteze neputinţele noastre, dăruindu-ne sănătate sufletelor şi tămăduire trupurilor.

Sfinţii Doctori fără de arginţi Cosma şi Damian, consideraţi patronii medicinei şi farmaciei şi ocrotitorii medicilor, chirurgilor şi farmaciştilor

Sfinţii Doctori fără de arginţi Cosma şi Damian, miniatură dintr-un manuscris bizantin, secolul al XI-lea, Biblioteca Vaticanului

În fiecare an, pe 1 noiembrie, Biserica Ortodoxă îi cinsteşte pe Sfinţii Doctori fără de arginţi Cosma şi Damian, consideraţi patronii medicinei şi farmaciei şi ocrotitorii medicilor, chirurgilor şi farmaciştilor.

Despre Sfinţii Cosma şi Damian se ştie că au trăit în secolul al IV-lea şi că erau fraţi, fiind originari din Cilicia (pe teritoriul Turciei de astăzi). Tatăl lor era păgân, însă mama, Sfânta Teodotia, era creştină. De la mama lor, Cosma şi Damian au deprins dragostea pentru învăţătura creştină şi iubirea faţă de semeni. Sfânta Teodotia le-a asigurat fiilor ei o educaţie aleasă, cei doi fraţi devenind medici. Ajunşi la vârsta maturităţii, ***Cosma şi Damian au continuat să ducă o viaţă curată şi bineplăcută lui Dumnezeu, primind în dar de la Dumnezeu harul vindecării trupurilor şi sufletelor bolnave, prin puterea rugăciunii.***

Sfinţii Cosma şi Damian au fost supranumiţi doctori fără de arginţi pentru că nu cereau nimic de la nimeni în schimbul vindecărilor miraculoase pe care le dăruiau oamenilor, urmând astfel porunca Mântuitorului Iisus Hristos: ***În dar aţi luat, în***

dar să daţi (Matei 10:8). Ei nu doreau decât că acela ce era tămăduit să creadă în Iisus Hristos.

Se spune că, odată, o femeie oarecare, cu numele Paladia, fiind bolnavă de mulţi ani, a auzit că Sfinţii Cosma şi Damian tămăduiesc toate bolile şi le-a trimis celor doi fraţi vorba prin cineva ca să-i roage să vină şi la ea, pentru că era aproape de moarte. Sfinţii Cosma şi Damian au mers la ea şi femeia, după credinţa sa, a fost vindecată. Dorind să le mulţumească, femeia a vrut să-i răsplătească cu daruri, însă Sfinţii Cosma şi Damian n-au vrut să le ia, pentru că nu vindeau darul pe care îl aveau de la Dumnezeu. Potrivit unei alte versiuni a acestei întâmplări, Paladia s-ar fi îndreptat spre Damian, arătându-i trei ouă şi spunându-i: Ia acest dar în numele Sfintei Treimi dătătoare de viaţă, Tatăl, Fiul şi Duhul Sfânt. Auzind numele Sfintei Treimi, Damian nu a îndrăznit să refuze. Când a auzit ce s-a întâmplat, Cosma s-ar fi întristat, crezând că, făcând aceasta, fratele său a încălcat porunca de a nu primi plata materială pentru serviciile medicale aduse semenilor. Din acest motiv, atunci când era pe patul de moarte, Sfântul Cosma ar fi cerut ca fratele său, Damian, să nu fie înmormântat lângă el. La scurt timp după moartea Sfântului Cosma, s-a stins din viaţă şi Sfântul Damian şi toţi apropiaţii se întrebau unde să-l îngroape. Atunci, Dumnezeu a făcut o minune: o cămilă, pe care cei doi doctori o vindecaseră mai demult, a început să vorbească cu voce omenească, spunând că nu trebuie să se teamă să-l îngroape pe Damian lângă fratele său, pentru că Damian nu acceptase ouăle de la Paladia drept plată, ci din respect pentru numele Sfintei Treimi. Astfel, cei doi fraţi şi Doctori fără de arginţi au fost înmormântaţi împreună, la Thereman, în Mesopotamia.

Sfinţii Doctori fără de arginţi Cosma şi Damian au continuat să facă minuni şi după trecerea la cele veşnice. *În Thereman, aproape de biserica ridicată la mormântul sfinţilor, trăia un om pe nume Malchus. Într-o zi, bărbatul a plecat în călătorie, iar soţia sa a rămas singură pentru o perioadă destul de lungă. Înainte să plece, Malchus s-a rugat în biserica închinată Sfinţilor Doctori fără de arginţi, pentru ca Sfinţii Cosma şi Damian să aibă grijă de soţia lui. Însă diavolul, dorind să-i facă rău lui Malchus, a plănuit uciderea femeii. Luând chip de bărbat, diavolul s-a dus la soţia lui Malchus, spunându-i că a fost trimis de Malchus ca să o ducă la el. Crezându-l, femeia l-a urmat, dar când au ajuns într-un loc pustiu diavolul a încercat să o omoare. În acele momente, femeia s-a rugat fierbinte lui Dumnezeu să o ajute, invocându-i în rugăciune pe Sfinţii Cosma şi Damian, cei cărora le fusese încredinţată de soţul ei. Atunci, şi-au făcut apariţia doi bărbaţi înfricoşători, care l-au alungat pe diavol, acesta aruncându-se de pe o stâncă în adâncuri. Cei doi bărbaţi au condus-o pe femeie acasă, dezvăluindu-şi identitatea.*

Erau Sfinţii Cosma şi Damian. După aceea, slujitorii Domnului s-au făcut nevăzuţi. Cu uimire şi bucurie, femeia a povestit tuturor minunea şi a mers să se închine la icoana binefăcătorilor ei, mulţumindu-i lui Dumnezeu.

De atunci şi până astăzi, Sfinţii Doctori fără de arginţi Cosma şi Damian sunt consideraţi şi protectori ai sfinţeniei căsniciilor creştine şi dătători de armonie în viaţa soţilor. Ei nu trebuie confundaţi cu sfinţii mucenici şi doctori fără de arginţi Cosma şi Damian de la Roma (pomeniţi pe 1 iulie) şi nici cu sfinţii mucenici şi doctori fără de arginţi Cosma şi Damian din Arabia (pomeniţi pe 17 octombrie).

L-au împărtăşit Sfinţii Doctori fără de arginţi

Povestire a lui Stelian:

„Pe data de 27 septembrie 2001 am suferit o comoţie cerebrală gravă pricinuită de o tromboză. Mâna şi piciorul stâng îmi erau paralizate. Vorbirea îmi era greoaie şi incoerentă. Am rămas la spital zece zile, după care am mers acasă. Pe la sfârşitul lui decembrie am început să mă ridic şi să merg cu bastonul. La 2 ianuarie 2002, în timp ce făceam un tratament anticoagulatoriu, am suferit a doua comoţie cerebrală şi în acelaşi timp şi embolie pulmonară. Din nou mâna şi piciorul stâng au

rămas paralizate. Medicii mi-au spus că nu mai există scăpare pentru mine. Cu această terapie, în mod normal nu ar fi trebuit să se provoace tromboza ce a dat naştere la comoţie şi la embolie pulmonară. Astfel, am ajuns din nou la Spitalul AHEPA din Tesalonic, pe patul durerii.

În noaptea de 9 spre 10 ianuarie, la ora 3, de îndată ce m-a luat somnul, m-am trezit şi am văzut întreg salonul luminat foarte puternic de o lumină albă pe care nu o pot descrie. Atunci m-am întors către uşă şi în loc să văd vreo infirmieră, am zărit doi bărbaţi îmbrăcaţi în veşminte albastre, cu chipuri pline de o pace pe care mi-au transmis-o şi mie, chiar înainte de a le vorbi.

Când s-au apropiat de mine i-am întrebat cine sunt, iar ei, cu o voce blândă, mi-au spus:
- Steliane, suntem Cosma şi Damian… Suntem doctori.

Unul din ei ţinea un Sfânt Potir micuţ. Celălalt, un vas de sticlă cu o cruce în mijloc şi cu trei crenguţe de busuioc. S-au apropiat de mine, m-au stropit cu Agheasmă şi apoi l-au stropit şi pe celălalt bolnav din salon, pe Anastasie din Kozani. După aceea au venit să mă împărtăşească, iar eu le-am spus că înainte cu o zi mâncasem carne.

Însă ei mi-au răspuns:
- Nu te necăji, ştim aceasta. Însă un singur lucru să ştii: că de acum înainte pe Cel pe Care ţi L-am adus ţie Îl vei da şi tu oamenilor.

Mi-au dat apoi procovăţul şi m-au împărtăşit. Acelaşi lucru au făcut şi cu Anastasie. După ce ne-au binecuvântat, au plecat, iar lumina s-a stins singură. Atunci m-am ridicat şi am simţit ceva ciudat. Chiar înainte de a începe să mă gândesc ce se întâmplă, am simţit binecuvântarea lor. Am scos din gură Sfânta Pâine şi mâna mi s-a înroşit. Atunci am înţeles că era ceva real, care exista cu adevărat. Cu frică am consumat Sfânta Pâine. L-am slăvit pe Dumnezeu şi am început să aştept cu multă nerăbdare moartea. Dar s-a petrecut tocmai contrariul.

Deşi eram infirm 80% şi potrivit legii 2643 eram o persoană care necesita asistenţă specială, din acea clipă toate au început să se îmbunătăţească. Însănătoşirea mea era grabnică şi de aceea medicii se mirau.

Câteva luni mai târziu, pe când mă aflam la un stareţ aghiorit şi i-am povestit toate cele petrecute, el mi-a spus:

- Steliane, ce a fost ceea ce ţi-au adus Sfinţii în acea noapte? A fost Hristos, Trupul şi Sângele Său, Sfânta Împărtăşanie. Cine este cel care dă oamenilor Sfânta Împărtăşanie? Preotul. Steliane, fiul meu, a venit timpul pentru moarte, nu cea duhovnicească, ci moartea vechiului Stelian. A venit vremea să devii preot.

Şi astfel, la 14 decembrie 2003, fără să mă fi gândit vreodată la aceasta, am fost hirotonit diacon de către binecuvântatele mâini ale pururea pomenitului Antonie, mitropolitul de Sisaniu şi Siatista, iar la 23 mai 2004 am fost hirotonit preot la vârsta de patruzeci şi unu de ani.

Sursa: marturieathonita.ro/l-au-impartasit-sfintii-doctori-fara-de-arginti

Orthodoxwiki - Sfinții Cosma și Damian (Asia Mică)

Sfinții „doctori fără de arginți” și făcători de minuni Cosma și Damian, din Asia Mică, au trăit întru Domnul în secolul al IV-lea. Prăznuirea lor se face pe data de 1 noiembrie. Nu trebuie confundați cu Sfinții mucenici și doctori fără de arginți Cosma și Damian, cei din Roma (pomeniți pe 1 iulie) și nici cu Sfinții mucenici și doctori fără de arginți Cosma și Damian, cei din Arabia (pomeniți pe 17 octombrie).

Viața

Cosma și Damian erau frați; tatăl lor era păgân, dar mama lor, Teodota, era creștină. Aceasta, după moartea bărbatului ei, a trăit în văduvie. Având vreme liberă și fără piedici, ea a slujit cu sârguință lui Hristos, închinându-și toată viața lui Dumnezeu. După moartea ei, a fost proslăvită ca sfântă.

Sfânta Teodota și-a crescut cei doi fii ca buni creștini, insuflându-le iubirea față de semenii lor și ajutându-i să devină bărbați virtuoși și drepți. De asemenea, ea le-a asigurat și o educație aleasă.

Educați și formați ca doctori, Cosma și Damian au primit în dar de la Dumnezeu harul vindecării trupurilor și sufletelor bolnave prin puterea rugăciunii.

Cosma și Damian sunt cunoscuți și sub numele de „doctori fără arginți”, datorită vindecărilor miraculoase pe care le dăruiau oamenilor, vindecări pentru care ei nu cereau plată de la pacienții lor. Deoarece vindecarea era dată nu atât de medicamente, cât de rugile lor fierbinți către Dumnezeu, singura lor plată

simbolică era ca cel tămăduit să înceapă să creadă în Iisus Hristos. Neluând niciodată plată în bani sau în alte bunuri pentru serviciile lor, ei respectau astfel porunca Mântuitorului nostru Iisus Hristos care a spus: „În dar ați luat, în dar să dați” (Matei 10:8). Faima Sfinților Cosma și Damian s-a răspândit în toată regiunea și oamenii i-au numit „doctorii fără de arginți”.

Odată, Sfinții Cosma și Damian au fost chemați la căpătâiul unei femei foarte grav bolnave, pe nume Paladia, care nu mai găsise vindecare la nici un doctor. Cei doi sfinți, numai prin credință și puterea rugăciunii au reușit să o vindece pe Paladia, care s-a sculat sănătoasă și a dat slavă lui Dumnezeu. Dorind să-i răsplătească pentru binele făcut, Paladia s-a îndreptat spre Damian, arătându-i trei ouă și zicând: „Ia acest dar în numele Sfintei Treimi dătătoare de Viață: Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt”. Auzind numele Sfintei Treimi doctorul fără de arginți nu a îndrăznit să refuze. Când a auzit Cosma această întâmplare, s-a întristat mult, crezând că făcând aceasta fratele său a încălcat porunca de a nu primi plată materială pentru serviciile medicale aduse semenilor lor.

Din acest motiv, atunci când Sfântul Cosma era pe patul de moarte, el a cerut ca fratele său Damian să nu fie înmormântat lângă el. La scurt timp după moartea Sfântului Cosma, Sfântul Damian s-a stins și el din viață și toți apropiații săi se întrebau unde să îl îngroape. Dar Dumnezeu a făcut o minune: o cămilă, pe care cei doi doctori o vindecaseră mai demult, la rugămintea stăpânului ei, a glăsuit cu voce omenească, spunând că nu trebuie să se se îndoiască și să-l îngroape pe Damian lângă fratele său Cosma, pentru că Damian nu acceptase acele ouă de la Paladia drept plată, ci din respect pentru numele lui Dumnezeu. Sfintele trupuri ale doctorilor fără arginți au fost îngropate împreună la Thereman (în Mesopotamia).

Minunea de la Thereman

După moartea Sfinților Cosma și Damian s-au înfăptuit mai multe minuni.

În Thereman (Mesopotamia), aproape de biserica ridicată la mormântul Sfinților Cosma și Damian, trăia un om pe nume Malchus. Într-o zi el a plecat în călătorie, lăsându-și soția singură pentru o perioadă destul de lungă de timp. Înainte să plece el s-a rugat în biserica închinată „Doctorilor fără de arginți”, ca aceștia să aibă grijă de nevasta lui. Dar un dușman al lui Malchus uneltind împotriva acestuia, a plănuit uciderea femeii. El i s-a arătat soției lui Malchus, spunându-i că l-a trimis bărbatul ei să o ia și să o ducă acolo unde era el. Crezându-l, ea l-a urmat, dar când au ajuns într-un loc pustiu vrăjmașul a încercat să o omoare. Văzând pericolul în care se afla, femeia s-a rugat fierbinte lui Dumnezeu să o ajute. Atunci au apărut doi

bărbați înfricoșători care l-au alungat pe diavol și acesta a căzut de pe o stâncă. Cei doi au condus-o pe femeie acasă, unde ajungând ei, ea s-a închinat și i-a întrebat cum le este numele ca să le poată mulțumi toată viața. Ei i-au răspuns că sunt slujitorii lui Dumnezeu, Cosma și Damian, după care s-au făcut nevăzuți. Tremurând de uimire și bucurie, ea a povestit tuturor această minune și a mers la icoana binefăcătorilor ei rugându-se și mulțumind lui Dumnezeu.

De atunci, cei doi Sfinți, Cosma și Damian, sunt considerați și protectori ai sfințeniei căsniciilor creștine, precum și dătători de armonie în viața soților.

Imnografie

Tropar, glasul al 2-lea: Sfinților doctori cei fără de arginți și de minuni făcătorilor, Cosma și Damian, cercetați neputințele noastre; în dar ați luat, în dar dați-ne nouă.

Condac, glasul al 2-lea: Har de tămăduiri luând, întindeți sănătate celor ce sunt întru nevoi, măriți doctori făcători de minuni, Cosma și Damian. Dar cu cercetarea lor de către voi, cutezările vrăjmașilor le-ați potolit, lumea tămăduind cu minunile.

Otilia Bălinişteanu - Cultul Sfinţilor Cosma şi Damian, extrem de răspândit pe teritoriul Dobrogei

Medalion cu reprezentarea Sfinţilor Cosma şi Damian, aflat în colecţia Muzeului de Istorie şi Arheologie din Tulcea

O foarte veche dovadă a ceea ce însemna pelerinajul creştin se găseşte în expoziţia „Arta pelerinajului. Obiecte din spaţiul est şi sud-est carpatic în secolele IV-XVI“, deschisă, până pe 12 noiembrie, la Muzeul Unirii din Iaşi.

Este vorba despre un medalion descoperit la Noviodunum (Isaccea, jud. Tulcea), datând din secolele XI-XII, ce-i înfăţişează pe Sfinţii Cosma şi Damian acoperiţi cu mantii, deasupra lor fiind reprezentat Sfântul Duh.

La Constantinopol, în biserica închinată acestor doi sfinţi taumaturgi (vindecători) exista un ansamblu prevăzut cu spaţii pentru intervenţii chirurgicale, încăperi destinate îngrijirii bolnavilor, precum şi cu o şcoală pentru medici.

„Până la Cruciada a IV-a (1202-1204), acest sanctuar, numit Cosmidion, a fost un loc de atracţie pentru pelerinii veniţi din spaţiul nord şi sud-dunărean. Aşadar,

cultul celor doi sfinţi era foarte răspândit în provincia Scythia Minor (Dobrogea de astăzi), iar amuletele, eulogia şi icoanele pe care pelerinii le luau din acest centru constantinopolitan aveau reprezentate imaginea miraculoasă a celor doi sfinţi doctori“, a explicat curatorul expoziţiei, muzeograful Ioan Iaţcu.

Biserica Ortodoxă Română îi pomeneşte pe Sfinţii Doctori fără de arginţi, Cosma şi Damian, pe data de 1 noiembrie.

Arhimandritul Ioil Konstantaros, predicator al Sfintei Mitropolii de Driinupole, Pogoniani şi Koniţa - Sfinţii fără de arginţi Cosma şi Damian

Duminică, 1 noiembrie, Sfânta noastră Biserică cinsteşte şi ne pune înainte pe doi mari sfinţi, care sunt foarte cunoscuţi în întreaga lume creştină. Este vorba despre Sfinţii Cosma şi Damian. Aceşti doi Sfinţi dispuneau de mari harisme, la un nivel superior, harisme pe care le-au cultivat şi le-au valorificat pentru binele semenilor lor. Erau medici, excelenţi oameni de ştiinţă, dar în acelaşi timp inima lor revărsa de credinţa în Hristos şi de iubirea faţă de oameni. Cine studiază viaţa şi petrecerea lor, se minunează de puterea harului ce le-a fost oferit de către purtarea de grijă a lui Dumnezeu.

Când se iveau cazuri dificile în faţa cărora ştiinţa medicală se arăta neputincioasă să ofere vindecare, atunci credinţa lor şi călduroasa lor rugăciune aduceau sfârşitul dorit al tămăduirii trupeşti.

Însă ca nişte personalităţi integre, cum erau, cunoşteau foarte bine că lucrarea de vindecare nu constă doar în vindecarea trupească, ci şi în cea sufletească. Şi în principal în cea sufletească. De aceea se şi îngrijeau să îndrume pe oameni la cunoaşterea stării lor sufleteşti, la pocăinţă şi la relaţia cu Iisus - Marele Medic al oamenilor.

Acum, în ceea ce priveşte banii sau orice altceva ar fi pretins confraţii lor de la bolnavi… să nu se vorbească deloc despre aceşti Sfinţi. Ei îşi dezlipiseră inima de mamona, care ca un alt magnet prinde, atrage şi ţine sufletul omului aservit materiei şi banului.
Ei priveau doar duhovniceşte persoanele şi viaţa lor; de aceea au şi fost numiţi ''fără de arginţi''. Adică tămăduiau fără să primească bani (arginţi).

Condiţia vindecării pentru ei nu era dacă bolnavul dispune de bani. Condiţia era iubirea care inunda existenţa lor şi de aceea şi Dumnezeu le-a dăruit din abundenţă harisma tămăduirilor, cum în mod semnificativ o menţionează printre altele – ca dar al lui Dumnezeu – Apostolul Pavel în I Corinteni 12, 28.

Desigur, minunate sunt toate harismele pe care le împărtăşeşte Dumnezeul Treimic ca daruri nepreţuite faţă de credincioşii Ei ''spre zidire''(I Corinteni 14,26).

Fără îndoială toţi creştinii botezaţi, prin Sfânta Taină a Mirungerii, am primit fiecare ''după măsura darului lui Hristos''(Efeseni 14, 7) daruri şi harisme. Niciodată omul nu trebuie să considere într-un climat de deznădăjde – pe care vrea să i-l făurească ispita, că este – chipurile – fără daruri (talente). Dimpotrivă, va trebui cu ajutorul părintelui său duhovnicesc şi prin viaţa creştin-ortodoxă sistematică să descopere şi, firește, să-şi cultive talanţii şi harismele.

Însă, după cum menţionează în continuare Preasfântul Duh prin Apostolul Pavel, există ceva superior tuturor harismelor. Există o cale binecuvântată şi cerească care ne duce spre ceva „mai presus de fire” (I Cor. 12,31), ceva mare. Mult mai mare, fraţii mei, decât toate harismele. Şi aceasta este DRAGOSTEA!

Este vorba despre o harismă unică, despre care doar cei care au gustat, fie doar şi picături din neîmpuţinatul ei râu, pot să întărească adeverirea cuvântului. Şi exact aici Apostolul Neamurilor trasează şi împleteşte cunoscutul şi atât de minunatul Imn al Dragostei.

Este cu totul adevărat ceea ce a spus un sfânt contemporan, care dispunea de bogate rezerve ale acestei harisme, că de fiecare dată când credinciosul meditează asupra acestui imn, care cuprinde întreg capitolul XIII din prima Epistolă către Corinteni, simte că se cutremură, meditează şi contemplă, renaşte, iar existenţa sa se armonizează cu splendidele mesaje ale Cerului. Cu mesajele revelatoare şi de Dumnezeu trimise ale iubirii crucificate (jertfelnice) a Domnului Iisus şi a tututor semenilor.

Dar poate va întreba cineva: ***Mai există oameni cu o astfel de iubire? Iată răspunsul: Desigur că există! Au existat, există şi vor exista întotdeauna sfinţii.*** Există continuu chipurile sfinţite care „ţin lumea”. Şi exact astfel de chipuri luminoase au fost şi Sfinţii fără de arginţi, pe care Biserica noastră îi cinsteşte cu bună şi mare cuviinţă. Cu o atât de mare iubire se umpluse fiinţa lor, încât şi acum, după atâtea veacuri, lucrează „semne şi minuni”. Aleargă şi ajută grabnic pe toţi aceia care cu credinţă şi smerenie aleargă la ei ca la nişte adevăraţi prieteni ai lui Dumnezeu. Spre astfel de minunate trepte duhovniceşti suntem şi noi chemaţi să ne ridicăm, fraţii mei. Şi în ultimă instanţă, dacă ni s-ar cere, să renunţăm la toate. Un singur lucru să nu ne scape: Dragostea Creştină!

Pentru că Dragostea cuprinde totul. Le are pe toate şi ne face mai mult decât toate celelalte virtuţi să fim asemenea lui Dumnezeu, pentru că cea mai expresivă însuşire a lui Dumnezeu este Dragostea, Iubirea. „Dumnezeu Iubire este” (I Ioan 4,8).

Fie ca noi să înţelegem aceste mari şi minunate adevăruri, iar Sfinţii fără de arginţi să cerceteze „neputinţele noastre”, dăruindu-ne sănătate sufletelor şi tămăduire trupurilor.

Amin.

(traducere: Frăţia Ortodoxă Misionară “Sfinţii Trei Noi Ierarhi”)

Mănăstirea Duboki Potok, Serbia

Moaştele Sfinţilor Cosma şi Damian, Mănăstirea Duboki Potok, Serbia

Icoane

Icoana Sfinţilor doctori fără de arginţi Cosma şi Damian (1 nov.) din catedrala Sfântului Dimitrie din Tesalonic

ДАНИЛЪ

ΟΓΑ
ΚΟΣΜΑ
Σ
ΟΓΑ
ΔΑΜΙ
ΑΝΟ
ΟΙ ΑΝΑΡΓΥΡΟΙ

Οἱ Ἅγιοι Ἀνάργυροι
ΚΟΣ
ΜΑΣ
ΔΑΜΙ
ΑΝΟΣ
ΑΓΙΟΝ ΟΡΟΣ
ΚΑΡΥΕΣ
ΔΟΥ ΑΔΕΛΦΟΙ
ΜΙΧΑΗΛ ΜΟΝΗ
1979

Οἱ Ἅγιοι Ἀνάργυροι
ΚΟΣ
ΜΑΣ
ΔΑΜΙ
ΑΝΟΣ
ΑΓΙΟΝ ΟΡΟΣ
ΚΑΡΥΑΙ
ΑΓΙΟΙ ΑΡΧΑΓΓΕΛΟΙ
ΜΙΧΑΗΛ ΜΟΝ
1979

COSMA
SF. DOCTORI
FĂRĂ DE
ARGINȚI
DAMIAN

ΚΟΣΜΑ
ΔΑΜΙΑΝΟΥ

Ο Α ΚΟΣΜΑΣ
Ο Α ΔΑΜΙΑΝΟΣ
ΟΙ ΕΝ ΚΩΜΗ ΑΝΑΡΓΥΡΟΙ

СВ: БРАЧЕВИ
КОЗМА
И
ДАМЈАН

ΚΟΣΜΑΣ
ΟΙ ΑΓΙΟΙ
ΑΝΑΡΓΥΡΟΙ
ΔΑΜΙΑΝΟΣ

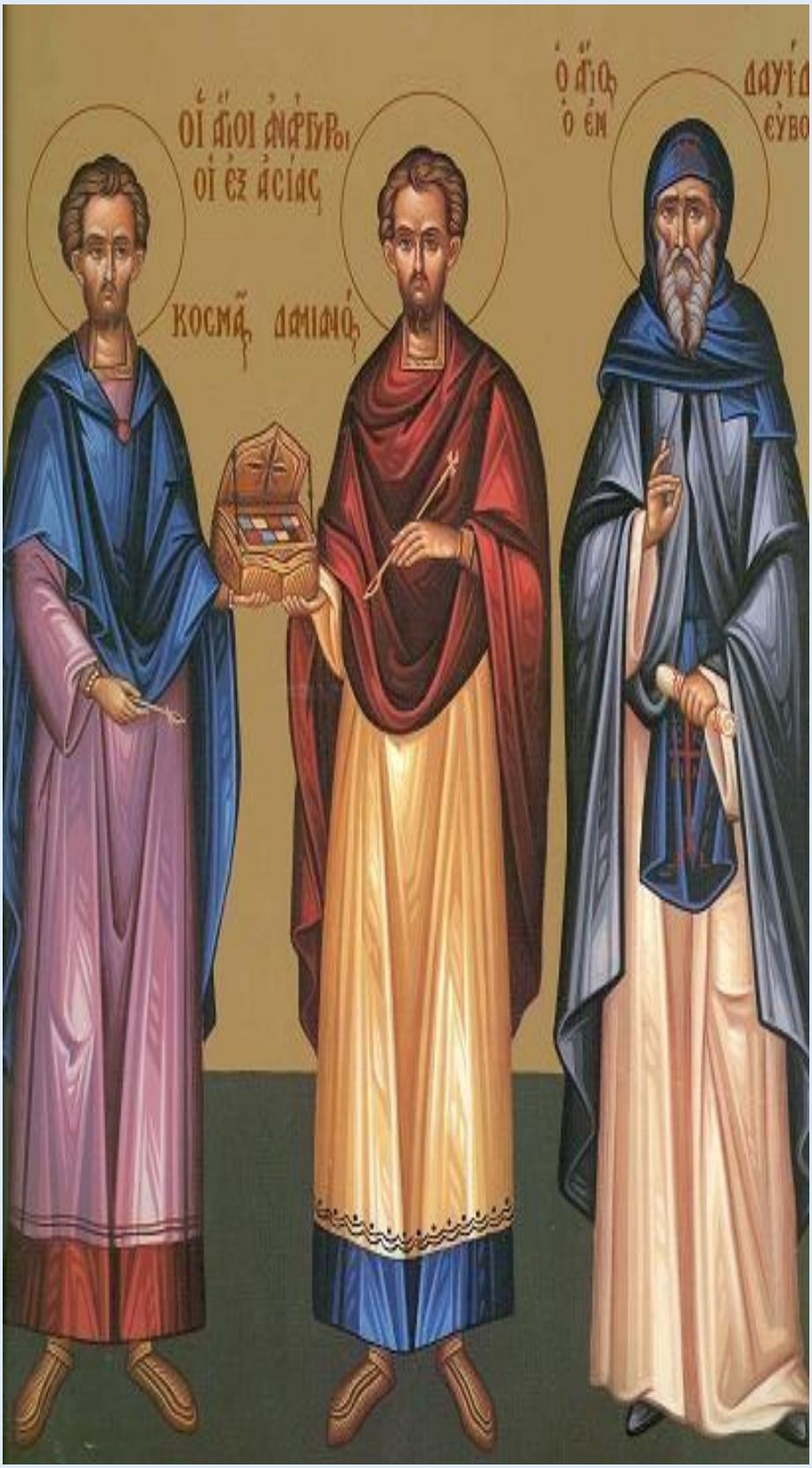

Sfinţii Cosma şi Damian şi Sfântul cuvios David din Evia

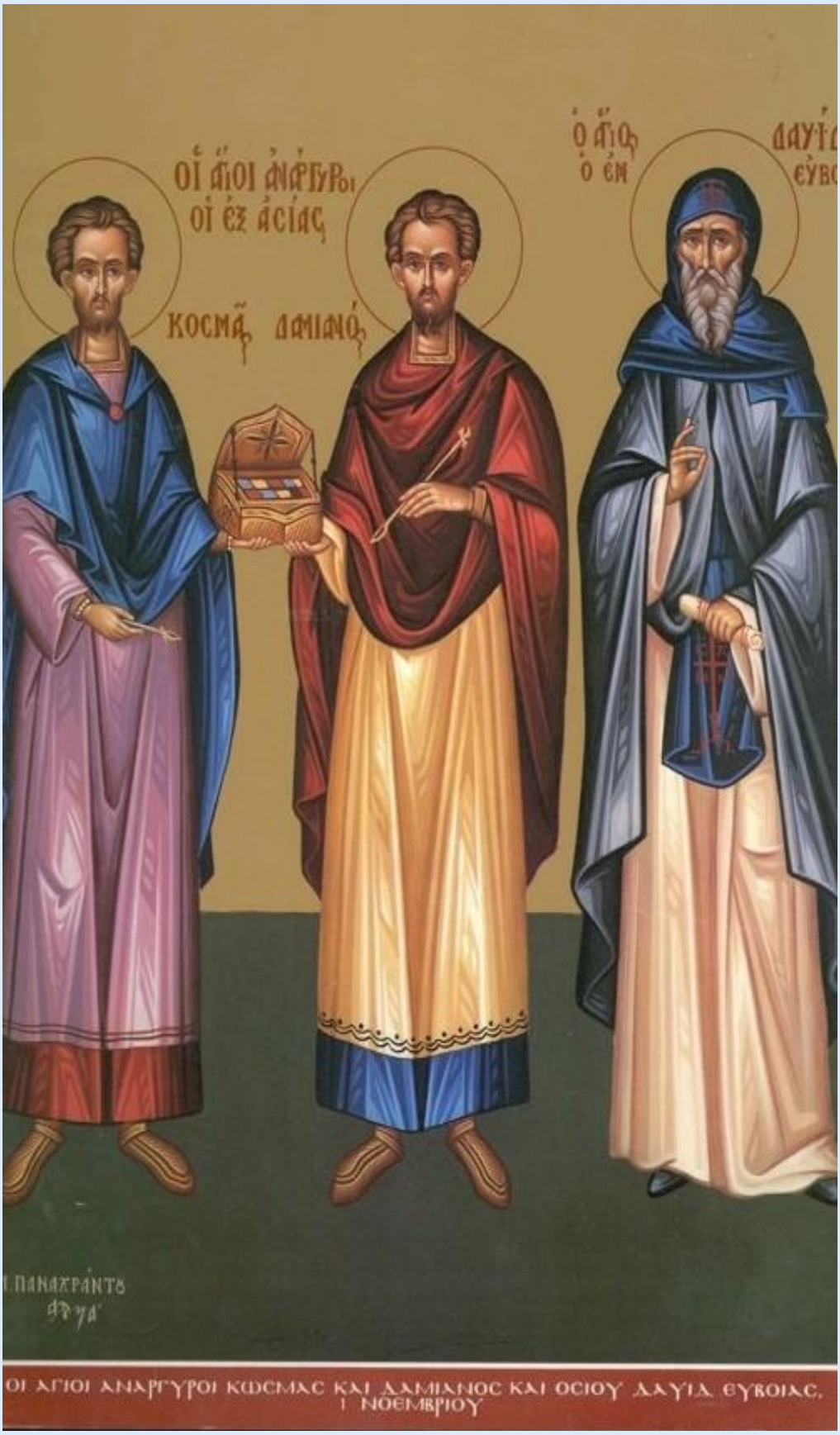
Οἱ ἅγιοι ἀνάργυροι
οἱ ἐξ Ἀσίας
Κοσμᾶς Δαμιανός
Ὁ ἅγιος
ὁ ἐν
ΠΑΝΑΧΡΑΝΤΟΣ
ΟΙ ΑΓΙΟΙ ΑΝΑΡΓΥΡΟΙ ΚΩΣΜΑΣ ΚΑΙ ΔΑΜΙΑΝΟΣ ΚΑΙ ΟΣΙΟΥ ΔΑΥΙΔ ΕΥΒΟΙΑΣ.
1 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ

SFINȚII DOCTORI
FĂRĂ DE ARGINȚI
COSMA ȘI DAMIAN
Sf. Cuv. DAVID
1 noiembrie

Sfinții făcători de minuni şi doctori fără de arginţi Cosma şi Damian, împreună cu mama lor, Sfânta Teodota

Sfinții făcători de minuni şi doctori fără de arginţi Cosma şi Damian, împreună cu Sfântul sfinţit mucenic Iacov

Sfinţii doctori fără de arginţi Cosma, Damian şi Pantelimon

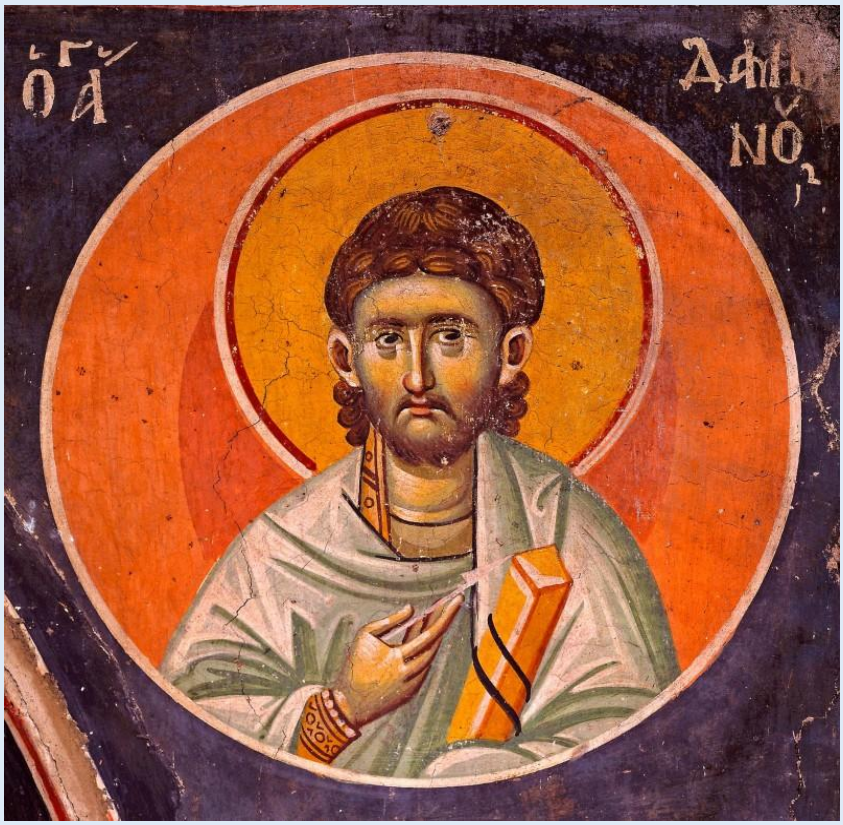

Sfântul doctor fără de arginţi Damian

1 Noiembrie

Sfântul Doctor fără de arginți

Damian

rugăciuni minuni
articole canon icoane

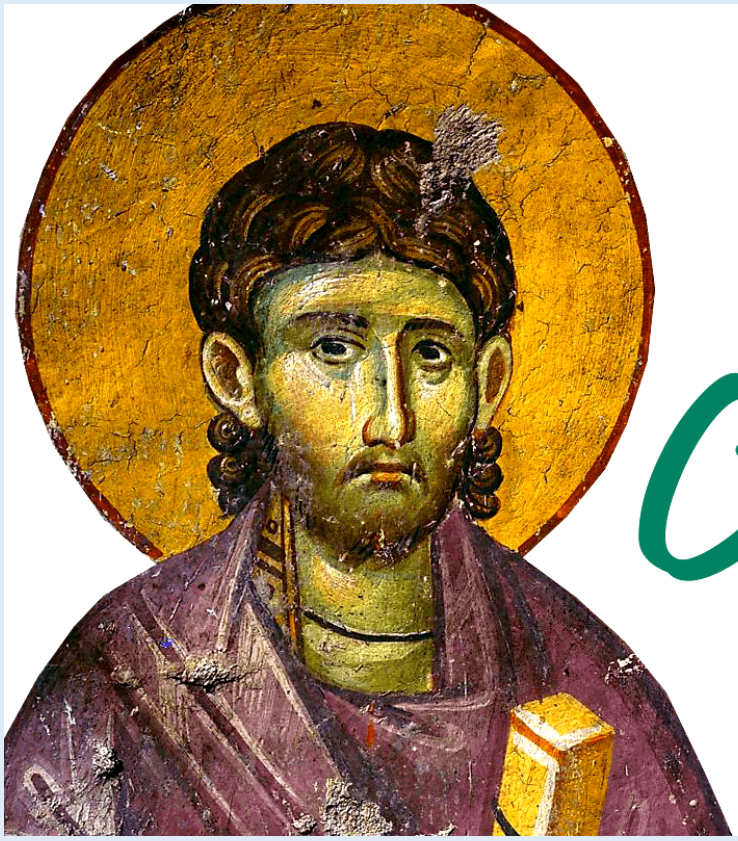

1 Noiembrie

Sfântul Doctor fără de arginți

Cosma

rugăciuni
articole canon icoane

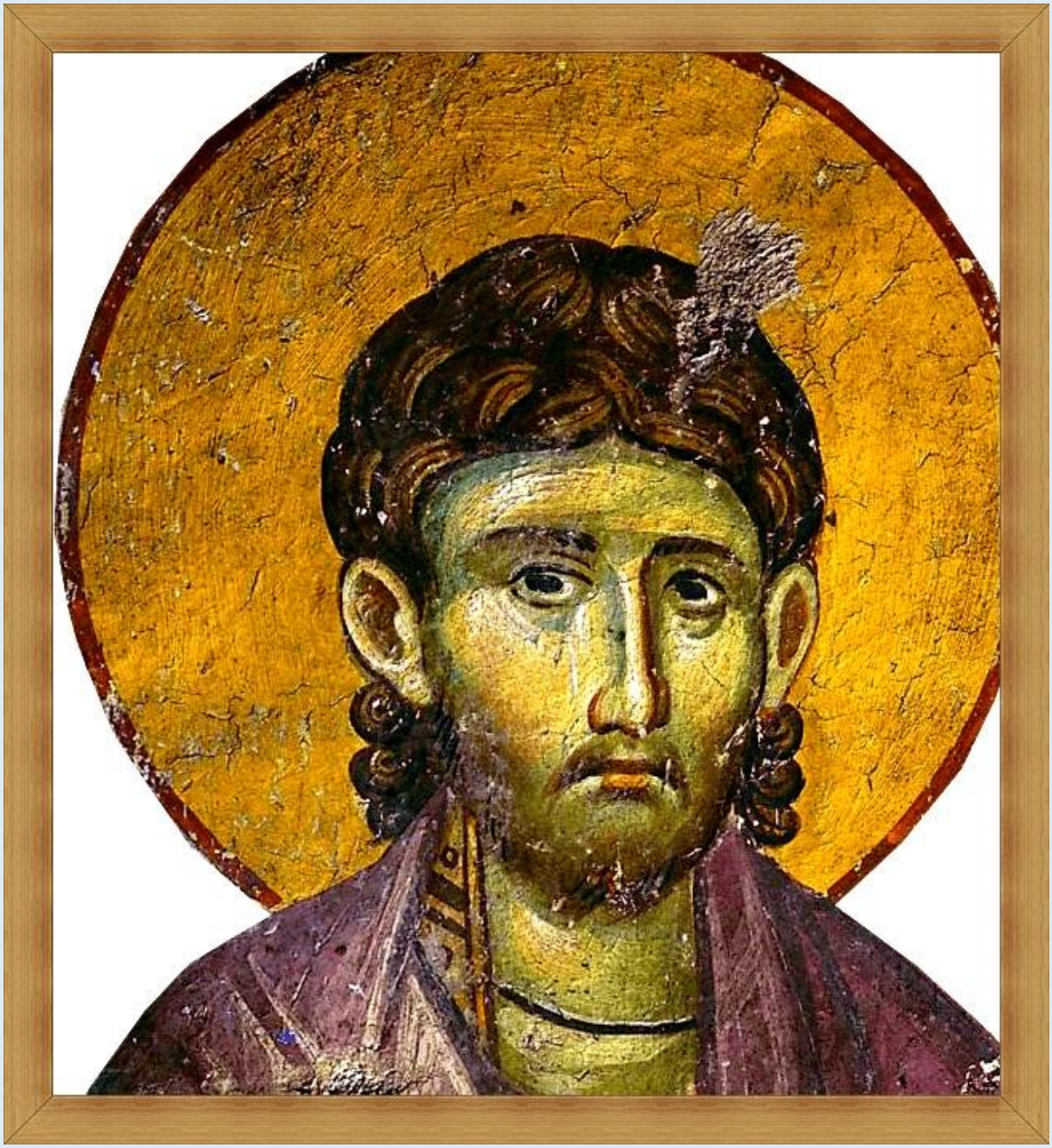

1 Noiembrie
Sfântul Doctor fără de arginți
Cosma
1 Noiembrie
Sfântul Doctor fără de arginți
Damian

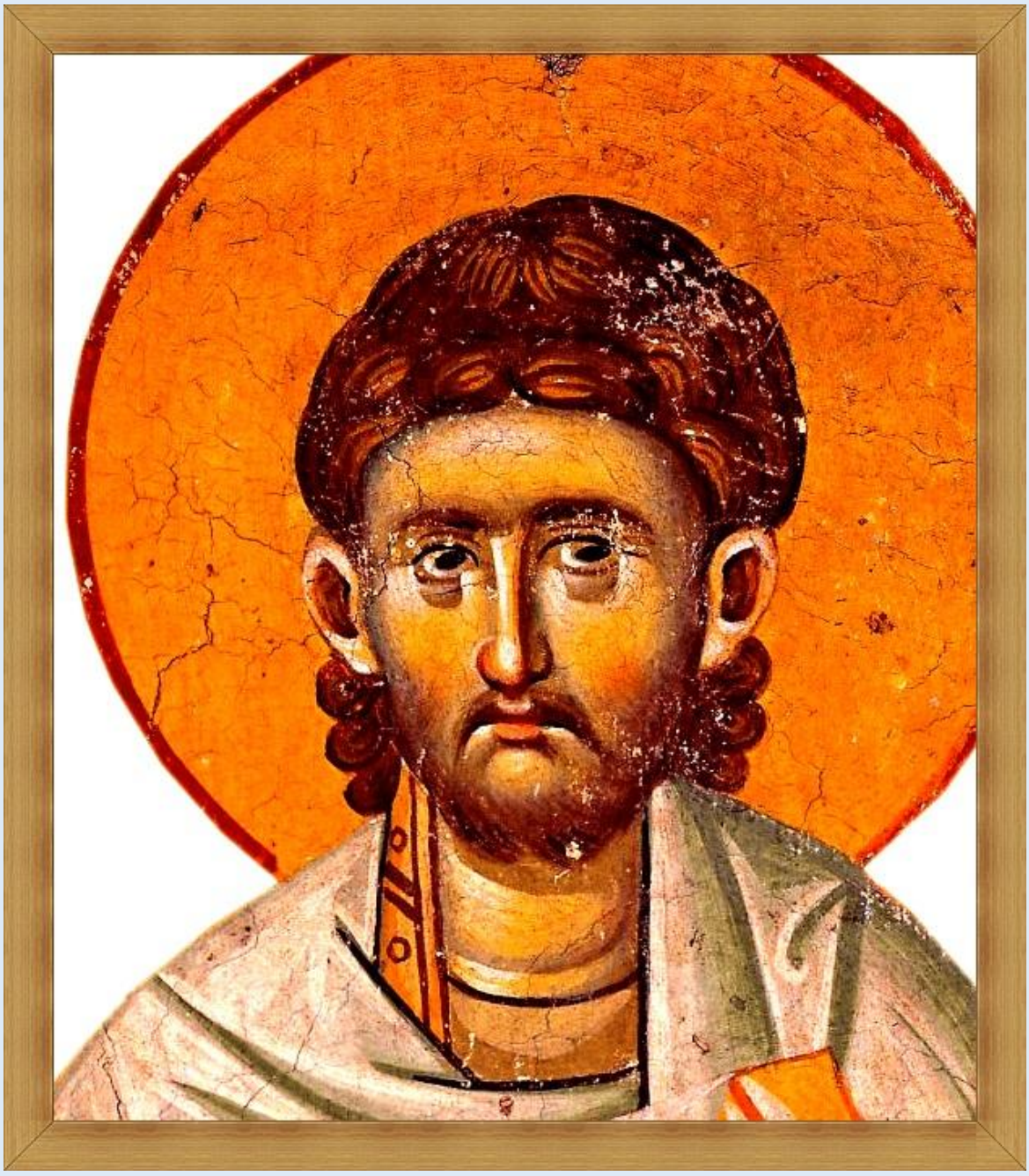

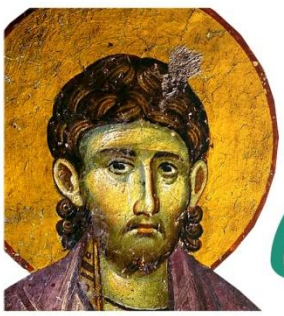

1 Noiembrie

Sfântul Doctor fără de arginți

Cosma

1 Noiembrie

Sfântul Doctor fără de arginți

Damian

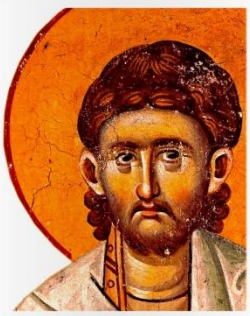

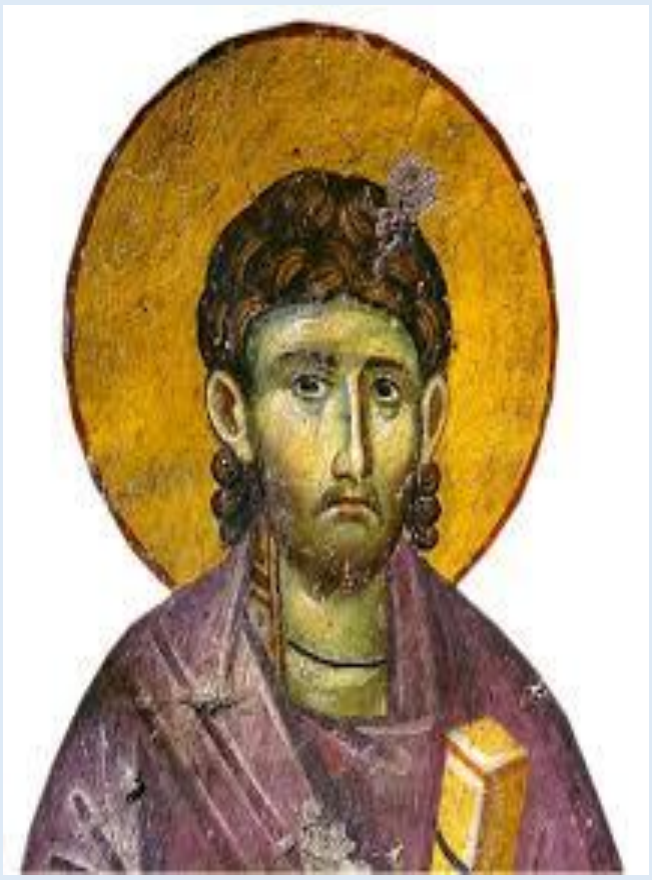

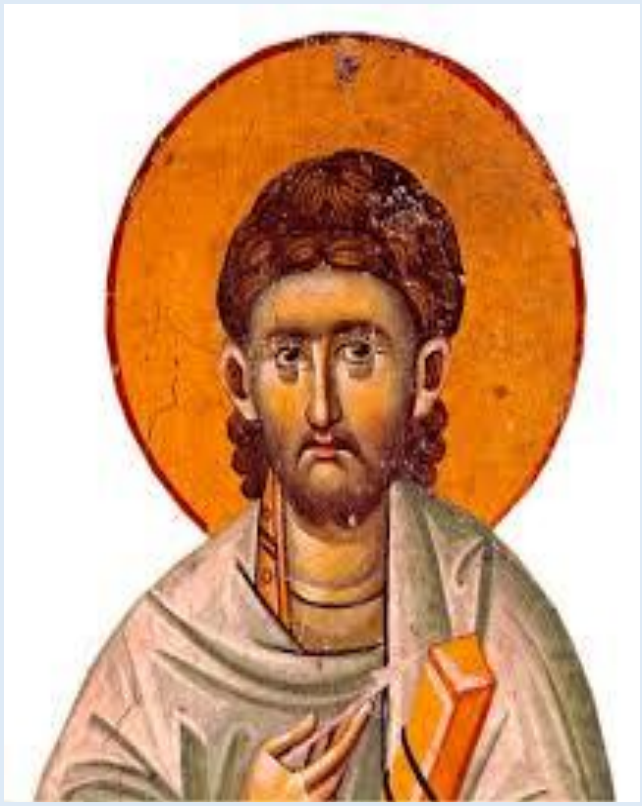

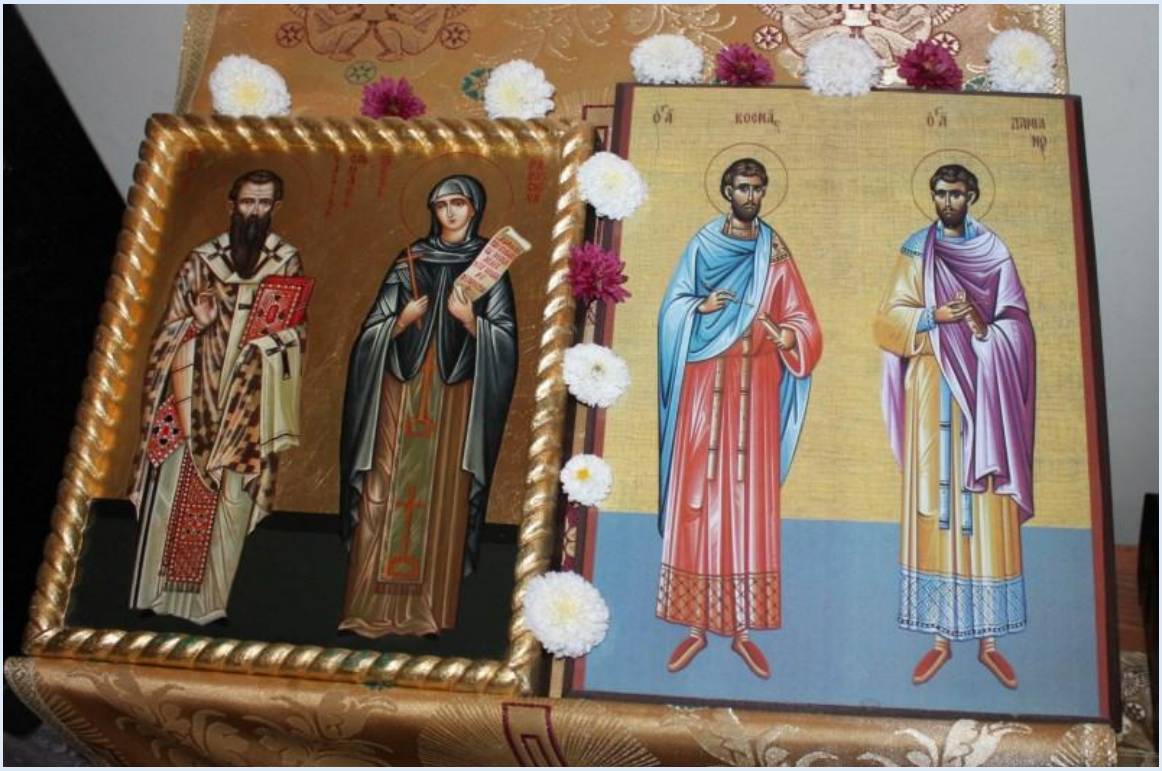

Centrul socio-medical eparhial „Doctori fără de arginţi Cosma şi Damian“ funcţionează în cadrul Aşezământului „Sfântul Vasile cel mare“ din Galaţi şi a luat fiinţă în data de 1 februarie 2004.

Sfinții Doctori fără de arginți
Cosma și Damian
Născuți în Asia, dintr-un tată păgân și o mamă creștină, cei doi frați au învățat de la mama lor tainele credinței.
Pentru faptele lor bune au primit multe daruri, printre care cel al tămăduirii.
Ajutându-i pe cei bolnavi, dar și pe cei chinuiți de duhuri rele, cei doi frați nu doreau să fie răsplătiți cu nimic de către oameni.
Când au trecut la Domnul, au fost îngropați unul lângă celălalt, după ce toată viața slujiseră tuturor.
©doxologia.ro

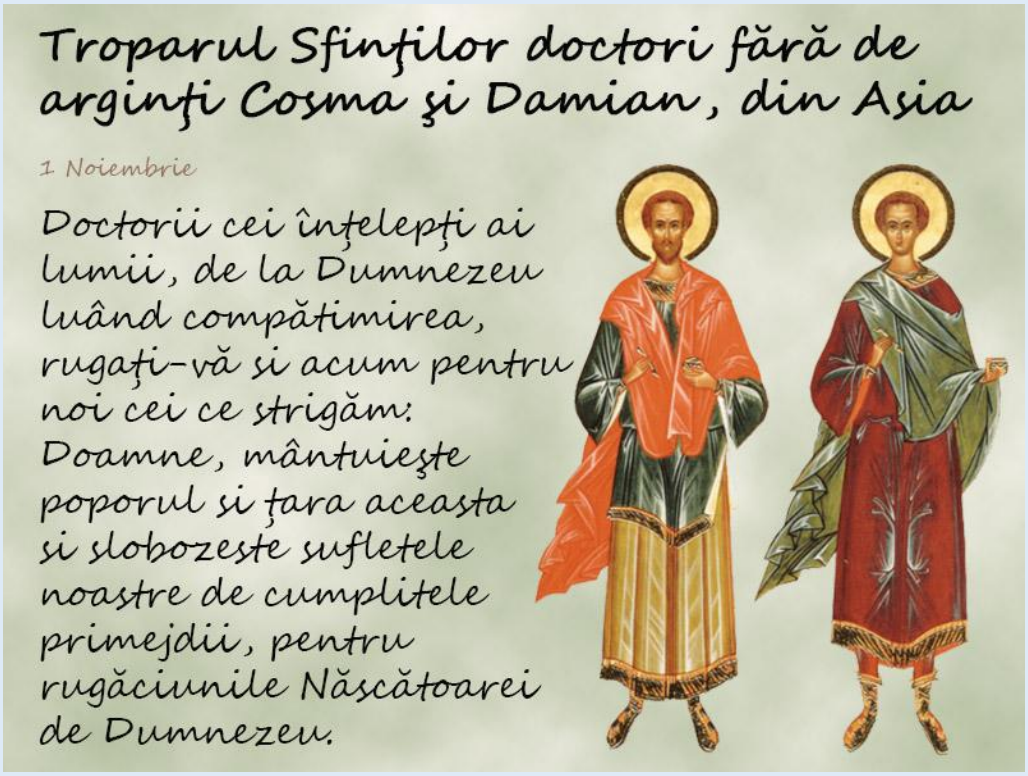
Troparul Sfinţilor doctori fără de arginţi Cosma şi Damian, din Asia
1 Noiembrie
Doctorii cei înţelepţi ai lumii, de la Dumnezeu luând compătimirea, rugaţi-vă si acum pentru noi cei ce strigăm: Doamne, mântuieşte poporul si ţara aceasta si slobozeste sufletele noastre de cumplitele primejdii, pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu.